

Službeni list

Europske unije

C 223

Hrvatsko izdanje

Informacije i objave

Svezak 57.

14. srpnja 2014.

Sadržaj

IV. Obavijesti

OBAVIJESTI INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

Sud Europske unije

2014/C 223/01 Posljednje objave Suda Europske unije u *Službenom listu Europske unije* 1

V. Objave

SUDSKI POSTUPCI

Sud

2014/C 223/02 Predmet C-178/14: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 11. travnja 2014. uputio Finanzgericht Düsseldorf (Njemačka) – Vario Tek GmbH protiv Hauptzollamt Düsseldorf. 2

2014/C 223/03 Predmet C-182/14 P: Žalba koju je 11. travnja 2014. podnio Mega Brands International, Luxembourg, Zweigniederlassung Zug protiv presude Općeg suda (drugo vijeće) od 4. veljače 2014. u predmetima T-604/11 i T-292/12, Mega Brands International, Luxembourg, Zweigniederlassung Zug protiv Ureda za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) 3

2014/C 223/04 Predmet C-188/14: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 15. travnja 2014. uputio Juzgado de Primera Instancia n° 58 de Madrid (Španjolska) – Juan Pedro Ludeña Hormigos protiv Banco de Santander, S.A. 3

2014/C 223/05 Predmet C-190/14: Tužba podnesena 16. travnja 2014. – Europska komisija protiv Kraljevine Danske 4

2014/C 223/06 Predmet C-197/14: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 18. travnja 2014. uputio Hoge Raad der Nederlanden (Nizozemska) – T.A. van Dijk protiv Staatssecretaris van Financiën 5

HR

2014/C 223/07	Predmet C-201/14: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 22. travnja 2014. uputio Curtea de Apel Cluj (Rumunjska) – Smaranda Bara i dr. protiv Ravnatelja Casa Națională de Asigurări de Sănătate, Casa Națională de Asigurări de Sănătate (CNAS) i Agenția Națională de Administrare Fiscală (ANAF).	5
2014/C 223/08	Predmet C-208/14: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 25. travnja 2014. uputio Audiencia Provincial Navarra (Španjolska) – Antonia Valdivia Reche protiv Banco de Valencia S.A.	6
2014/C 223/09	Predmet C-217/14: Tužba podnesena 2. svibnja 2014. – Europska komisija protiv Irske.	6
2014/C 223/10	Predmet C-218/14: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 5. svibnja 2014. uputio High Court of Ireland (Irska)– Kuldip Singh, Denzel Nnjume, Khaled Aly protiv Minister for Justice and Equality	7
2014/C 223/11	Predmet C-219/14: Zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Employment Tribunals, Birmingham (Ujedinjena Kraljevina) 6. svibnja 2014. – Kathleen Greenfield protiv The Care Bureau Ltd	8
2014/C 223/12	Predmet C-223/14: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 7. svibnja 2014. uputio Juzgado de Primera Instancia n ^o 7 de Las Palmas de Gran Canaria (Španjolska) – Tecom Mican S.L. protiv Man Diesel & Turbo SE	8
2014/C 223/13	Predmet C-225/14: Zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunal d'instance de Dieppe (Francuska) 8. svibnja 2014. – Facet SA protiv Jean Henrija.	9
2014/C 223/14	Predmet C-239/14: Zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunal du travail de Liège (Belgija) 14. svibnja 2014. – Abdoulaye Amadou Tall protiv Centre public d'action sociale de Huy (CPAS de Huy)	10
2014/C 223/15	Predmet C-247/14 P: Žalba koju je 22. svibnja 2014. podnio HeidelbergCement AG protiv presude Općeg suda (sedmo vijeće) od 14. ožujka 2014. u predmetu T-302/11, HeidelbergCement AG protiv Europske komisije	10
2014/C 223/16	Predmet C-248/14 P: Žalba. koju je 23. svibnja 2014. podnio Schwenk Zement KG protiv presude Općeg suda (sedmo vijeće) od 14. ožujka 2014. u predmetu T-306/11, Schwenk Zement KG protiv Europske komisije	11
Opći sud		
2014/C 223/17	Predmet T-167/14: Tužba podnesena 13. ožujak 2014. – Søndagsavisen A/S protiv Europske komisije	13
2014/C 223/18	Predmet T-230/14: Tužba podnesena 15. travnja 2014. – Deutsche Edelstahlwerke protiv Komisije . .	13
2014/C 223/19	Predmet T-235/14: Tužba podnesena 17. travnja 2014. – ArcelorMittal Hamburg i dr. protiv Komisije	14
2014/C 223/20	Predmet T-236/14: Tužba podnesena 16. travnja 2014. – Kronotex i dr. protiv Komisije	15
2014/C 223/21	Predmet T-237/14: Tužba podnesena 17. travnja 2014. – Steinbeis Papier protiv Komisije	16
2014/C 223/22	Predmet T-240/14 P: Žalba koju su 22. travnja 2014. podnijeli Jean-Pierre Bodson i dr. protiv presude Službeničkog suda od 12. veljače 2014. u predmetu F-73/12, Bodson i dr. protiv EIB-a	17
2014/C 223/23	Predmet T-241/14 P: Žalba koju su 22. travnja 2014, podnijeli Jean-Pierre Bodson i dr. protiv presude Službeničkog suda od 12. veljače 2014. u predmetu F-83/12, Bodson i dr. protiv EIB-a	18
2014/C 223/24	Predmet T-258/14: Tužba podnesena 24. travnja 2014. – Luksemburg protiv Komisije.	20
2014/C 223/25	Predmet T-259/14: Tužba podnesena 24. travnja 2014. – Luksemburg protiv Komisije.	20
2014/C 223/26	Predmet T-260/14: Tužba podnesena 25. travnja 2014. – Vattenfall Europe Mining i dr. protiv Komisije	21
2014/C 223/27	Predmet T-263/14: Tužba podnesena 28. travnja 2014. – Hydro Aluminium Rolled Products i dr. protiv Komisije	22

2014/C 223/28	Predmet T-265/14: Tužba podnesena 29. travnja 2014. – Schumacher Packaging protiv Komisije. . . .	23
2014/C 223/29	Predmet T-270/14: Tužba podnesena 29. travnja 2014. – Grupa Azoty ATT Polymers protiv Komisije	24
2014/C 223/30	Predmet T-271/14: Tužba podnesena 29. travnja 2014. – Styron Deutschland protiv Komisije.	25
2014/C 223/31	Predmet T-272/14: Tužba podnesena 30. travnja 2014. – P-D Glasseiden i dr. protiv Komisije.	26
2014/C 223/32	Predmet T-274/14: Tužba podnesena 30. travnja 2014. – Lech-Stahlwerke protiv Komisije	27
2014/C 223/33	Predmet T-275/14: Tužba podnesena 30. travnja 2014. – Drahtwerk St. Ingbert i dr. protiv Komisije.	28
2014/C 223/34	Predmet T-276/14: Tužba podnesena 30. travnja 2014. – Flachglas Torgau i dr. protiv Komisije	29
2014/C 223/35	Predmet T-279/14: Tužba podnesena 30. travnja 2014. – Sabic Polyolefine protiv Komisije	30
2014/C 223/36	Predmet T-280/14: Tužba podnesena 30. travnja 2014. – Ineos Manufacturing Njemačka i dr. protiv Komisije	31
2014/C 223/37	Predmet T-281/14: Tužba podnesena 30. travnja 2014. – Fels-Werke protiv Komisije.	32
2014/C 223/38	Predmet T-282/14: Tužba podnesena 30. travnja 2014. – Bayer MaterialScience protiv Komisije	34
2014/C 223/39	Predmet T-283/14: Tužba podnesena 30. travnja 2014. – Advansa i dr. protiv Komisije	35
2014/C 223/40	Predmet T-285/14: Tužba podnesena 2. svibnja 2014. – Wirtschaftsvereinigung Stahl i dr. protiv Komisije	36
2014/C 223/41	Predmet T-286/14: Tužba podnesena 2. svibnja 2014. – Röchling Oertl Kunststofftechnik protiv Komisije	38
2014/C 223/42	Predmet T-287/14: Tužba podnesena 2. svibnja 2014 – Schaeffler Technologies protiv Komisije	39
2014/C 223/43	Predmet T-288/14: Tužba podnesena 2. svibnja 2014. – Energiewerke Nord protiv Komisije.	40
2014/C 223/44	Predmet T-289/14: Tužba podnesena 2. svibnja 2014. – H-O-T Servicecenter Nürnberg i dr. protiv Komisije	41
2014/C 223/45	Predmet T-291/14: Tužba podnesena 2. svibnja 2014. – egeplast international protiv Komisije	42
2014/C 223/46	Predmet T-294/14: Tužba podnesena 2. svibnja 2014. – Klemme protiv Komisije	43
2014/C 223/47	Predmet T-295/14: Tužba podnesena 2. svibnja 2014. – Autoneum Germany protiv Komisije.	44
2014/C 223/48	Predmet T-296/14: Tužba podnesena 2. svibnja 2014. – Erbslöh protiv Komisije.	45
2014/C 223/49	Predmet T-297/14: Tužba podnesena 2. svibnja 2014. – Walter Klein protiv Komisije	46
2014/C 223/50	Predmet T-298/14: Tužba podnesena 2. svibnja 2014. – Erbslöh Aluminium protiv Komisije	47
2014/C 223/51	Predmet T-300/14: Tužba podnesena 2. svibnja 2014. – Fricopan Back protiv Komisije	48
2014/C 223/52	Predmet T-301/14: Tužba podnesena 2. svibnja 2014. – Michelin Reifenwerke protiv Komisije	49
2014/C 223/53	Predmet T-302/14: Tužba podnesena 29. travnja 2014. – Buderus Guss protiv Komisije.	50
2014/C 223/54	Predmet T-303/14: Tužba podnesena 29. travnja 2014. – Polyblend protiv Komisije	51
2014/C 223/55	Predmet T-304/14: Tužba podnesena 29. travnja 2014. – Sun Alloys Europe protiv Komisije	52
2014/C 223/56	Predmet T-305/14: Tužba podnesena 29. travnja 2014. – Vestolit protiv Komisije	54
2014/C 223/57	Predmet T-306/14: Tužba podnesena 30. travnja 2014. – Polymer-Chemie protiv Komisije	55

2014/C 223/58	Predmet T-307/14: Tužba podnesena 30. travnja 2014. – TechnoCompound protiv Komisije	56
2014/C 223/59	Predmet T-308/14: Tužba podnesena 30. travnja 2014. – Neue Halberg-Guss protiv Komisije	57
2014/C 223/60	Predmet T-309/14: Tužba podnesena 30. travnja 2014. – Mat Foundries Europe protiv Komisije	58
2014/C 223/61	Predmet T-310/14: Tužba podnesena 30. travnja 2014. – Fritz Winter Eisengießerei protiv Komisije	59
2014/C 223/62	Predmet T-313/14: Tužba podnesena 5. svibnja 2014. – Christian Dior Couture protiv OHIM-a (Predstavljanje ponavljajućeg motiva s reljefnim učinkom)	60
2014/C 223/63	Predmet T-318/14: Tužba podnesena 2. svibnja 2014. – Vinnolit protiv Komisije	61
2014/C 223/64	Predmet T-331/14: Tužba podnesena 12. svibnja 2014. – Azarov protiv Vijeća.	62
2014/C 223/65	Predmet T-332/14: Tužba podnesena 12. svibnja 2014. – Azarov protiv Vijeća.	63
2014/C 223/66	Predmet T-355/14: Tužba podnesena 30. ožujka 2014. – STC protiv Komisije	64

Službenički sud

2014/C 223/67	Predmet F-107/12: Presuda Službeničkog suda (drugo vijeće) od 16. siječnja 2014. – Guinet protiv EIB-a (Javna služba — Osoblje EIB-a — Mirovinski sustav — Prijenos mirovinskih prava — Naknada za nepovoljan položaj koji proizlazi iz zakašnjelog prijena mirovinskih prava — Uvjet stvarnog prijena mirovinskih prava stečenih izvan mirovinskog sustava EIB-a — Načelo jednakog postupanja)	66
2014/C 223/68	Predmet F-130/12: Presuda Službeničkog suda (drugo vijeće) od 22. svibnja 2014. – CI protiv Parlamenta (Javna služba — Primici od rada — Obiteljske naknade — Naknada za uzdržavano dijete — Dvostruka naknada za uzdržavano dijete — Članak 67. stavak 3. Pravilnika o osoblju — Uvjeti za dodjelu — Sporazumno rješenje spora između stranaka nakon intervencije Europskog ombudsmana — Provedba — Obveza pažnje).	66
2014/C 223/69	Predmet F-151/12: Presuda Službeničkog suda (drugo vijeće) od 30. siječnja 2014. – Ohrgaard protiv Komisije (Javna služba — Primici od rada — Naknada za život u inozemstvu — Uvjet boravišta predviđen u članku 4. stavku 1. točki (b) Priloga VII. Pravilniku o osoblju — Rad u međunarodnoj organizaciji — Pojam — Probni rad od pet mjeseci u Komisiji — Isključenje).	67
2014/C 223/70	Predmet F-60/13: Rješenje Službeničkog suda (drugo vijeće) od 14. siječnja 2014. – Lebedef protiv Komisije (Javna služba — Dužnosnici — Evidentiranje odsustva zbog bolesti — Neodobreni izostanak — Oduzimanje od godišnjeg odmora koje je provelo tijelo za imenovanje — Podnošenje zahtjeva elektroničkom poštom — Saznanje zainteresirane osobe o postojanju odluke — Propuštanje otvaranja elektroničke pošte i upoznavanja sa sadržajem te odluke otvaranjem hiperpoveznice — Dopustivost — Rokovi — Određivanje dana od kojeg se zainteresirana osoba mogla upoznati sa sadržajem odluke).	68

IV.

(Obavijesti)

OBAVIJESTI INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

SUD EUROPSKE UNIJE

Posljednje objave Suda Europske unije u Službenom listu Europske unije*(2014/C 223/01)***Posljednja objava**

SL C 212, 7.7.2014.

Prethodne objave

SL C 202, 30.6.2014.

SL C 194, 24.6.2014.

SL C 184, 16.6.2014.

SL C 175, 10.6.2014.

SL C 159, 26.5.2014.

SL C 151, 19.5.2014.

Ti su tekstovi dostupni na:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu/hr/index.htm>

V.

(Objave)

SUDSKI POSTUPCI

SUD

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 11. travnja 2014. uputio Finanzgericht Düsseldorf (Njemačka) –
Vario Tek GmbH protiv Hauptzollamt Düsseldorf**

(Predmet C-178/14)

(2014/C 223/02)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Finanzgericht Düsseldorf

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Vario Tek GmbH

Tuženik: Hauptzollamt Düsseldorf

Prethodna pitanja

1. Isključuje li okolnost da videokamera nema mogućnost zumiranja njezino svrstavanje u podbroj 8525 80 9 kombinirane nomenklature u verziji prema uredbama Komisije (EU) br. 861/2010 od 5. listopada 2010. i br. 1006/2011 od 27. rujna 2011. o izmjeni Priloga I. Uredbi Vijeća (EEZ) br. 2658/87 o tarifnoj i statističkoj nomenklaturi i o Zajedničkoj carinskoj tarifi ⁽¹⁾?
2. U slučaju negativnog odgovora na prvo pitanje, ima li videokamera za snimanje sposobnost pohrane zvuka i slika snimljenih televizijskom kamerom u smislu podbroja 8525 80 91 KN i onda kada se na izmjenjivi nosač podataka potreban za funkcioniranje kamere mogu preko USB priključka na kameri kopirati video ili audio datoteke s drugog uređaja, pri čemu se te datoteke ne mogu gledati ili slušati samo s kamerom?

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EEZ) br. 2658/87 od 23. srpnja 1987. o tarifnoj i statističkoj nomenklaturi i o Zajedničkoj carinskoj tarifi (SL L 256, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 2., svezak 12., str. 3.), kako je izmijenjena Uredbom Komisije (EU) br. 861/2010 od 5. listopada 2010. i Uredbom Komisije br. 1006/2011 od 27. rujna 2011. o izmjeni Priloga I. Uredbi (EEZ) br. 2658/87 (SL L 284, str. 1.).

Žalba koju je 11. travnja 2014. podnio Mega Brands International, Luxembourg, Zweigniederlassung Zug protiv presude Općeg suda (drugo vijeće) od 4. veljače 2014. u predmetima T-604/11 i T-292/12, Mega Brands International, Luxembourg, Zweigniederlassung Zug protiv Ureda za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni)

(Predmet C-182/14 P)

(2014/C 223/03)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: Mega Brands International, Luxembourg, Zweigniederlassung Zug (zastupnici: A. Nordemann, M.C. Maier, Rechtsanwältin)

Druga stranka u postupku: Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni)

Žalbeni zahtjev

Žalitelj od Suda zahtijeva da:

- ukine osporavanu presudu Općeg suda od 4. veljače 2014. u mjeri u kojoj se odnosi na predmet T-292/12,
- ako je potrebno, vrati predmet Općem sudu na odlučivanje,
- naloži drugoj stranci snošenje troškova postupka.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Žalitelj žalbu temelji na jednom žalbenom razlogu, kojim se navodi povreda članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe Vijeća (EZ) br. 207/2009 ⁽¹⁾ od 26. veljače 2009. o žigu Zajednice.

Žalitelj posebno tvrdi da je Opći Sud povrijedio pravo:

1. kada u okviru opće ocjene nije uzeo u obzir ili čak nije spomenuo da se raniji žig, MAGNET 4, sastoji od broja „4“;
2. kada je u točkama 22. i 25. svoje presude smatrao da je element MAGNET dominantni dio ranijeg žiga, MAGNET 4;
3. kada je u točki 25. primijenio različite standarde za ocjenu fonetske i vizualne sličnosti znakova MAGNET 4 i MAGNEXT;
4. kada u točki 35., u okviru opće ocjene nije uzeo u obzir mogućnost dovođenja u zabludu, međuovisnost relevantnih faktora, posebno nisku razinu razlikovnog karaktera ranijeg žiga MAGNET 4, nepostojanje konceptualne sličnosti znakova MAGNET 4 i MAGNEXT i nizak stupanj fonetske i vizualne sličnosti znakova;
5. kada u točki 35. nije naveo bitne razloge u vezi s vjerojatnošću dovođenja u zabludu između znakova MAGNET 4 i MAGNEXT.

⁽¹⁾ SL L 78, str. 1.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 15. travnja 2014. uputio Juzgado de Primera Instancia n° 58 de Madrid (Španjolska) – Juan Pedro Ludeña Hormigos protiv Banco de Santander, S.A.

(Predmet C-188/14)

(2014/C 223/04)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Juzgado de Primera Instancia n° 58 de Madrid

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Juan Pedro Ludeña Hormigos

Tuženik: Banco de Santander, S.A.

Prethodna pitanja

1. Je li u skladu s pravom Zajednice članak 22.1. Zakona 16/09 od 13. studenoga 2009. o uslugama platnog prometa u dijelu u kojem dopušta bankarskoj instituciji da izmjenom prvobitno ugovorenih uvjeta nametne i/ili poveća cijene usluga?
2. Je li mogućnost raskida ugovora bez troškova dovoljna zaštita za potrošača?
3. Jesu li valjane ugovorne odredbe, dogovorene između stranaka, u kojima su sadržane mogućnosti koje predviđa članak naveden u prvom pitanju?
4. Naposljetku, ako je su odgovori na prethodna pitanja potvrdni, je li dvomjesečni otkazni rok u skladu s pravom Zajednice?

Tužba podnesena 16. travnja 2014. – Europska komisija protiv Kraljevine Danske

(Predmet C-190/14)

(2014/C 223/05)

Jezik postupka: danski

Stranke

Tužitelj: Europska komisija (zastupnici: E. Manhaeve, U. Nielsen, agenti)

Tuženik: Kraljevina Danska

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Suda zahtijeva da:

- utvrdi da je Danska povrijedila svoje obveze iz Direktive 2000/60/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. listopada 2000. o uspostavi okvira za djelovanje Zajednice u području vodne politike⁽¹⁾ time što nije do 22. prosinca 2009. objavila planove upravljanja riječnim slivovima, niti dostavila Komisiji kopije tih planova do 22. ožujka 2010., te općenito nije obavijestila Komisiju o istome.
- Kraljevini Danskoj naloži snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Danska je više puta – a posljednji put u svojem odgovoru od 18. prosinca 2013. na dodatno obrazloženo mišljenje Komisije – priznala da trenutno za niti jedan od četiri riječna sliva Danske ne postoji plan upravljanja i da Komisiji nisu dostavljene kopije konačnih planova upravljanja za šestogodišnje razdoblje koje ističe 22. prosinca 2015.

Komisija smatra da Danska još uvijek nije ispunila obveze iz članka 13. stavaka 1., 2. i 6. Direktive. Iz odgovora Danske od 8. svibnja 2013. proizlazi da će povreda članka 13. Direktive predvidljivo trajati još do svibnja 2014. (otprilike tri i pol godine nakon predviđenog roka). Osim toga, Danska još uvijek ne ispunjava zahtjeve iz članka 15. stavka 1. Direktive, u kojem je utvrđena obveza obavještanja Komisije do 22. ožujka 2010.

⁽¹⁾ SL L 327, str. 1.

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 18. travnja 2014. uputio Hoge Raad der Nederlanden
(Nizozemska) – T.A. van Dijk protiv Staatssecretaris van Financiën**

(Predmet C-197/14)

(2014/C 223/06)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Hoge Raad der Nederlanden

Stranke glavnog postupka

Podnositelj žalbe u kasacijskom postupku: T.A. van Dijk

Druga stranka u postupku: Staatssecretaris van Financiën

Prethodna pitanja

1. Je li Hoge Raad kao najviši nacionalni sud zbog pitanja koje je niži nacionalni sud uputio na prethodno odlučivanje obvezan uputiti Sudu pitanje na prethodno odlučivanje ili mora pričekati odgovor na pitanje koje je postavio niži sud, čak i ako smatra da je pravilna primjena prava Europske unije u stvari o kojoj treba odlučiti toliko očita da ne postoji prostor za razumnu sumnju o tome na koji način treba odgovoriti na to pitanje?
2. U slučaju potvrdnog odgovora na prvo pitanje: obvezuje li tada nizozemska tijela u području socijalne sigurnosti potvrda E 101 koju je izdalo tijelo druge države članice, čak i ako je riječ o lađaru na Rajni, tako da se na temelju članka 7. stavka 2. točke (a) Uredbe br. 1408/71 ⁽¹⁾ ne primjenjuju odredbe o mjerodavnim propisima u toj uredbi na koju se ta potvrda poziva?

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EEZ) br. 1408/71 od 14. lipnja 1971. o primjeni sustava socijalne sigurnosti na zaposlene osobe i njihove obitelji koji se kreću unutar Zajednice (SL L 149, str. 2.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 5., str. 7.).

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 22. travnja 2014. uputio Curtea de Apel Cluj (Rumunjska) –
Smaranda Bara i dr. protiv Ravnatelja Casa Națională de Asigurări de Sănătate, Casa Națională de
Asigurări de Sănătate (CNAS) i Agenția Națională de Administrare Fiscală (ANAF)**

(Predmet C-201/14)

(2014/C 223/07)

Jezik postupka: rumunjski

Sud koji je uputio zahtjev

Curtea de Apel Cluj

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Smaranda Bara i dr.

Tuženici: Ravnatelj Casa Națională de Asigurări de Sănătate, Casa Națională de Asigurări de Sănătate (CNAS) i Agenția Națională de Administrare Fiscală (ANAF)

Prethodna pitanja

1. Je li nacionalno porezno tijelo koje zastupa nadležno ministarstvo države članice financijska institucija u smislu članka 124. UFEU-a?
2. Može li prijenos baze podataka o dohocima koje su ostvarili državljani države članice od strane nacionalnog poreznog tijela drugoj instituciji predmetne države članice biti uređen aktom koji je istovjetan upravnim aktima odnosno protokolom sklopljenim između nacionalnog poreznog tijela i druge institucije države članice, a da pritom takvo postupanje ne predstavlja povlašteni pristup u smislu članka 124. UFEU-a?

3. Obuhvaća li pojam stabilnog i sigurnog poslovanja u smislu članka 124. UFEU-a prijenos baze podataka s ciljem nametanja državljanima države članice obveze plaćanja socijalnih doprinosa instituciji države članice u korist koje se obavio prijenos?
4. Može li osobne podatke obrađivati tijelo kojem takvi podaci nisu namijenjeni, ako takvo postupanje retroaktivno uzrokuje imovinsku štetu?

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 25. travnja 2014. uputio Audiencia Provincial Navarra
(Španjolska) – Antonia Valdivia Reche protiv Banco de Valencia S.A.**

(Predmet C-208/14)

(2014/C 223/08)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Audiencia Provincial Navarra

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: Antonia Valdivia Reche

Druga stranka u postupku: Banco de Valencia S.A.

Prethodno pitanje

Kada je ugovorna odredba kojom je utvrđena stopa zatezne kamate u visini od 29 % ocijenjena nepoštenom, obvezuje li članak 6. Direktive 93/13/EEZ ⁽¹⁾ nacionalni sud da proglasi neprimjenjivost te stope bez mogućnosti njezine izmjene iako je to izričito zatražio jedan od tuženih potrošača?

⁽¹⁾ Direktiva Vijeća 93/13/EEZ od 5. travnja 1993. o nepoštenim uvjetima u potrošačkim ugovorima (SL L 95, str. 29.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 12., str. 24.)

Tužba podnesena 2. svibnja 2014. – Europska komisija protiv Irske

(Predmet C-217/14)

(2014/C 223/09)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Europska komisija (zastupnici: P. Hetsch, L. Flynn, K. Herrmann, agenti)

Tuženik: Irska

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Suda zahtijeva da:

- utvrdi da Irska, u vezi s Direktivom 2009/72/EZ ⁽¹⁾ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. srpnja 2009. o zajedničkim pravilima za unutarnje tržište električne energije i stavljanju izvan snage Direktive 2003/54/EZ, do 3. ožujka 2011. nije usvojila odredbe kojima se prenose definicije iz članka 2. točke 8., 18., 21., 22., 32., 33. i 34. i zahtjeve propisane u članku 9. stavcima 1. do 7. i 12. u vezi s člankom 9. stavkom 11., u drugoj i trećoj rečenici članka 16., kao i članak 16. stavke 2. i 3., u drugoj rečenici članka 38. stavka 1., u članku 39. stavcima 1., 4. i 8., i u članku 40. stavcima 1. do 3., 5. i 7., ili da u svakom slučaju Komisiju nije obavijestila o bilo kojoj takvoj mjeri, tako da nije ispunila svoje obveze iz članka 49. stavka 1. te direktive;

- odredi novčanu kaznu Irskoj u skladu s člankom 260. stavkom 3. UFEU-a u iznosu od 20 358,00 EUR na dan, s učinkom od dana donošenja presude Suda i plativom na račun Unijinih vlastitih sredstava, zbog neispunjenja obveze obavještanja o mjerama prenošenja direktive usvojenih u zakonodavnom postupku;
- naloži Irskoj snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Rok za prenošenje direktive istekao je 3. ožujka 2011.

⁽¹⁾ SL L 211, str. 55.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 5. svibnja 2014. uputio High Court of Ireland (Irsko)– Kuldip Singh, Denzel Nnjume, Khaled Aly protiv Minister for Justice and Equality

(Predmet C-218/14)

(2014/C 223/10)

Jezik postupka: engleski

Sud koji je uputio zahtjev

High Court of Ireland

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Kuldip Singh, Denzel Nnjume, Khaled Aly

Tuženik: Minister for Justice and Equality

Druga stranka u postupku: The Immigrant Council of Ireland

Prethodna pitanja

1. Kada brak između građanina EU-a i državljanina zemlje koja nije članica EU-a završi razvodom nakon što građanin EU-a napusti državu članicu domaćina u kojoj je uživao prava koja mu dodjeljuje Unija, i kad se primjenjuju članak 7. i članak 13. stavak 2. točka (a) Direktive 2004/38/EZ ⁽¹⁾, zadržava li nakon toga državljanin zemlje koja nije članica EU-a pravo boravišta u državi članici domaćinu? Ako je odgovor na to pitanje negativan, ima li državljanin zemlje koja nije članica EU-a pravo boravišta u državi članici domaćinu u razdoblju od odlaska građanina EU iz države članice domaćina do trenutka razvoda braka?
2. Jesu li ispunjeni uvjeti iz članka 7. stavka 1. točke (b) Direktive 2004/38/EZ kada bračni drug koji je građanin EU-a tvrdi da raspolaže dostatnim sredstvima u smislu članka 8. stavka 4. direktive, iako ona djelomično proizlaze iz sredstava bračnog druga koji nije državljanin EU-a?
3. Ako je odgovor na drugo pitanje negativan, imaju li osobe poput tužitelja, prema pravu EU-a (neovisno o direktivi) pravo raditi u državi domaćinu kako bi mogle steći ili doprinijeti „dostatnim sredstvima” u svrhu članka 7. direktive?

⁽¹⁾ Direktiva 2004/38/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o pravu građana Unije i članova njihovih obitelji na slobodno kretanje i boravište na području države članice, kojom se izmjenjuje Uredba (EEZ) br. 1612/68 i stavljaju izvan snage direktive 64/221/EEZ, 68/360/EEZ, 72/194/EEZ, 73/148/EEZ, 75/34/EEZ, 75/35/EEZ, 90/364/EEZ, 90/365/EEZ i 93/96/EEZ (SL L 158, str. 77.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Employment Tribunals, Birmingham (Ujedinjena Kraljevina) 6. svibnja 2014. – Kathleen Greenfield protiv The Care Bureau Ltd

(Predmet C-219/14)

(2014/C 223/11)

Jezik postupka: engleski

Sud koji je uputio zahtjev

Employment Tribunals, Birmingham

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Kathleen Greenfield

Tuženik: The Care Bureau Ltd

Prethodna pitanja

- i. Treba li načelo „*pro rata temporis*”, kao što je propisano u članku 4. stavku 2. Okvirnog sporazuma, tumačiti na način da zahtijeva da odredba nacionalnog prava (kao što su to članci 13., 13. A i 14. uredbe o radnom vremenu) ima učinak da u okolnostima u kojima dolazi do povećanja radnih sati radnika, iznos već stečenog godišnjeg odmora treba proporcionalno prilagoditi novim radnim satima, što za posljedicu ima da radnik/radnica kojem je broj radnih sati povećan ima pravo na ponovni izračun godišnjeg odmora u skladu s povećanim brojem radnih sati?
- ii. Treba li članak 4. stavak 2. Okvirnog sporazuma ili članak 7. Direktive o radnom vremenu ⁽¹⁾ tumačiti na način da im je protivna odredba nacionalnog prava (kao što su to članci 13., 13. A i 14. uredbe o radnom vremenu) koja ima učinak da u okolnostima u kojima dolazi do povećanja radnih sati radnika, iznos već stečenog godišnjeg odmora treba proporcionalno prilagoditi novim radnim satima, što za posljedicu ima da radnik/radnica kojem je broj radnih sati povećan ima pravo na ponovni izračun godišnjeg odmora u skladu s povećanim brojem radnih sati?
- iii. Ako je odgovor na pitanje (i) i/ili (ii) potvrđan, primjenjuje li se izračun samo na dio godine tijekom koje je radnik radio u povećanom broju radnih sati ili na neko drugo razdoblje?
- iv. Treba li prilikom izračuna razdoblja godišnjeg odmora koji radnik uzima, članak 4. stavak 2. Okvirnog sporazuma ili članak 7. Direktive o radnom vremenu tumačiti na način da zahtijevaju da odredba nacionalnog prava (kao što su to članci 13., 13 A i 14. uredbe o radnom vremenu) ima za posljedicu različit pristup ovisno o tome radi li se o izračunu novčane naknade za godišnji odmor zaposlenika na kraju radnog odnosa ili o izračunu preostalog godišnjeg odmora zaposlenika kad on ostaje u radnom odnosu?
- v. Ako je odgovor na pitanje (iv) potvrđan, u čemu je razlika u pristupu koji treba usvojiti?

⁽¹⁾ Direktiva 2003/88/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 4. studenoga 2003. o određenim vidovima organizacije radnog vremena (SL L 299, str. 9.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 2., str. 31.).

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 7. svibnja 2014. uputio Juzgado de Primera Instancia n° 7 de Las Palmas de Gran Canaria (Španjolska) – Tecom Mican S.L. protiv Man Diesel & Turbo SE

(Predmet C-223/14)

(2014/C 223/12)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Juzgado de Primera Instancia n° 7 de Las Palmas de Gran Canaria

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Tecom Mican S.L.

Druga stranka u postupku: Man Diesel & Turbo SE

Prethodna pitanja

1. Može li se „izvansudsko pismo” u smislu članka 16. Uredbe 1393/2007 Europskog parlamenta i Vijeća od 13. studenoga 2007. ⁽¹⁾ u cijelosti smatrati privatnim dokumentom bez obzira na to što ga nisu izdali javno tijelo ili službenik koji nisu dio sudbene vlasti?
2. Ako je tako, može li se izvansudskim pismenom smatrati svaki privatni dokument ili samo onaj koji ima određena svojstva?
3. Čak i ako privatni dokument ima takva svojstva, može li građanin Unije zahtijevati dostavu postupkom koji je predviđen u članku [...] 16. Uredbe 1393/2007 Europskog parlamenta i Vijeća od 13. studenoga 2007. koja je sada na snazi, kada je takvu dostavu već ishodio kod drugog javnog tijela koje nije dio sudbene vlasti, na primjer kod javnog bilježnika?
4. Naposljetku, treba li za potrebe članka 16. Uredbe 1393/2007 uzeti u obzir da navedena suradnja ima prekogranični utjecaj i potrebna je za dobro funkcioniranje unutarnjeg tržišta? Kada se treba smatrati da suradnja ima „prekogranični utjecaj i potrebna je za funkcioniranje unutarnjeg tržišta”?

⁽¹⁾ o dostavi, u državama članicama, sudskih i izvansudskih pismena u građanskim ili trgovačkim stvarima („dostava pismena”), i o stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EZ) br. 1348/2000 (SL L 324, str. 79.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 7., str.171.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunal d'instance de Dieppe (Francuska) 8. svibnja 2014. – Facet SA protiv Jean Henrija

(Predmet C-225/14)

(2014/C 223/13)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal d'instance de Dieppe

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Facet SA

Tuženik: Jean Henri

Prethodna pitanja

1. Zabranjuje li članak 22. Direktive 2008/48/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2008. o ugovorima o potrošačkim kreditima ⁽¹⁾, tumačen u odnosu na Direktivu Vijeća 93/13/EEZ od 5. travnja 1993. o nepoštenim uvjetima u potrošačkim ugovorima ⁽²⁾ primjenu tipskih klauzula u ugovorima o kreditu, kojima potrošač priznaje da je vjerovnik izvršio obveze?
2. Protivi li se općem načelu učinkovitosti prava Zajednice i članku 22. Direktive 2008/48/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2008. o ugovorima o potrošačkim kreditima, tumačen u odnosu na Direktivu Vijeća 93/13/EEZ od 5. travnja 1993., činjenica da vjerovnik ispunjenje svojih predugovornih i ugovornih obveza može dokazati na temelju samih tipskih klauzula iz ugovora o kreditu kojima potrošač priznaje njihovo ispunjenje, a da pritom ne mora predložiti dokumente koje je izdao i uručio zajmoprimcu?

⁽¹⁾ Direktiva 2008/48/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2008. o ugovorima o potrošačkim kreditima i stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 87/102/EEZ (SL L 133, str. 66.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 13., str. 58.).

⁽²⁾ SL L 95, str. 29.

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunal du travail de Liège (Belgija) 14. svibnja 2014. –
Abdoulaye Amadou Tall protiv Centre public d'action sociale de Huy (CPAS de Huy)**

(Predmet C-239/14)

(2014/C 223/14)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal du travail de Liège

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Abdoulaye Amadou Tall

Tuženik: Centre public d'action sociale de Huy (CPAS Huy)

Prethodno pitanje

Prema članku 39. stavku 1. Zakona od 15. prosinca 1980. o pristupu državnom području, boravku, nastanu i protjerivanju stranaca, u vezi s člankom 39. stavkom 2. podstavkom 1. točkom 3., člankom 39. stavkom 76., člankom 39. stavkom 82. podstavkom 4. točkom 2. d. i člankom 57. stavkom 6. podstavkom 2. istog zakona, protiv odluke kojom je odbijeno razmatranje novog zahtjeva za azil mogu se podnijeti samo tužba za poništenje i prijedlog za odgodu zbog razloga krajnje nužde. S obzirom na to da se ne radi o sporu pune jurisdikcije i da podnošenje tužbe nema suspenzivni učinak, te da tražitelj azila nema pravo ni na boravak ni na materijalnu pomoć tijekom ispitivanja, je li taj postupak u skladu sa zahtjevima iz članka 47. Povelje o temeljnim pravima Europske unije i članka 39. Direktive Vijeća 2005/85 od 1. prosinca 2005. o minimalnim normama koje se odnose na postupke priznavanja i ukidanja statusa izbjeglica u državama članicama ⁽¹⁾ koji predviđaju pravo na djelotvoran pravni lijek?

⁽¹⁾ SL L 326, str.13.

**Žalba koju je 22. svibnja 2014. podnio HeidelbergCement AG protiv presude Općeg suda (sedmo
vijeće) od 14. ožujka 2014. u predmetu T-302/11, HeidelbergCement AG protiv Europske komisije**

(Predmet C-247/14 P)

(2014/C 223/15)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Žalitelj: HeidelbergCement AG (zastupnici: U. Denzel, C. von Köckritz, P. Pichler, odvjetnici)

Druga stranka u postupku: Europska komisija

Žalbeni zahtjevi

Žalitelj od Suda zahtijeva da:

1. ukine pobijanu presudu;
2. poništi Odluku Komisije od 30. ožujka 2011. (COMP/39520 – Cement i srodni proizvodi, C(2011) 2361) *final*, prema članku 263. stavku 4. UFEU-a, u dijelu u kojem se odnosi na tužitelja;
3. podredno zahtjevu iz točke 2., predmet vrati Općem sudu na ponovno odlučivanje u skladu s pravnom ocjenom u presudi Suda;
4. u svakom slučaju, naloži Komisiji snošenje troškova žalitelja u postupku pred Općim sudom i Sudom.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Žalba je usmjerena protiv presude Općeg suda od 14. ožujka 2014. u predmetu T-302/11. Presuda je dostavljena žalitelju 14. ožujka 2014. Opći sud je navedenom presudom odbio tužbu koju je žalitelj podnio protiv Odluke Komisije od 30. ožujka 2011. u predmetu COMP/39520 – Cement i srodni proizvodi, C(2011) 2361) *final*.

Žalitelj ističe ukupno sedam žalbenih razloga:

Kao prvo, Opći sud je nedovoljno ispitao i pogrešno primijenio pretpostavke u vezi s navođenjem svrhe zahtjeva za pružanje informacija prema članku 18. stavku 3. Uredbe br. 1/2003 ⁽¹⁾. Također, nedovoljno je istražio sadržaj navoda u odluci kojom je zatražena dostava informacija i zanemario zahtjeve u vezi s Komisijinom obvezom obrazlaganja.

Kao drugo, Opći sud je učinio pogrešku u vezi s pravom kada je zauzeo stajalište prema kojem se obveza obrazlaganja iz članka 296. stavka 2. UFEU-a može ograničiti člankom 18. stavkom 3. Uredbe br. 1/2003. Na temelju tog stajališta Opći sud nije ispitao prigovor u vezi s manjkavim obrazloženjem u odnosu na odabir odluke o dostavi informacija u predmetu. Opći sud također nije dovoljno ispitao ni prigovor u vezi s manjkavim obrazloženjem u odnosu na određivanje roka. Njegova odluka temelji se na identičnom tekstu napisanom u odnosu na prigovor koji je istaknut u povezanom postupku, a razlikuje se po svom sadržaju.

Kao treće, Opći sud je nedostatno ispitao „nužnost” u smislu članka 18. stavka 3. prve rečenice Uredbe br. 1/2003, s obzirom na to da nije smatrao potrebnim da Komisija pruži potkrijepljeni prikaz indicija. Pritom je postavio pogrešne kriterije u vezi s odnosom između osnovane sumnje i potrebe za zatraženim informacijama. Nadalje, pogrešno je protumačio članak 18. stavak 3. prvu rečenicu Uredbe br. 1/2003 jer nije smatrao potrebnim ispitati prikladnost zatraženih informacija. To također dovodi do umanjavanja prava na tužbu koje proizlazi iz članka 18. stavka 3. treće rečenice Uredbe br. 1/2003.

Kao četvrto, Opći sud je pogriješio kada je članak 18. stavak 3. prvu rečenicu Uredbe br. 1/2003 prihvatio kao pravnu osnovu za zahtjev Komisije u vezi s pripremom, prikupljanjem i obradom informacija kojima žalitelj nije raspolagao.

Kao peto, Opći sud je odbio prigovor u vezi s prekratkim određenim rokom za odgovor isključivo na temelju žaliteljeve apstraktno ocijenjene gospodarske snage, zbog čega je riječ o nedovoljnom i nedosljednom obrazloženju.

Kao šesto, Opći sud je povrijedio kriterij određenosti akata Unije kada je ocijenio da je odluka o dostavi informacija dovoljno određena, premda je sam utvrdio da su u njoj sadržana pitanja nejasno sastavljena. Usto, propustio je ispitati specifične prigovore u vezi s nedostatkom određenosti, čime umanjuje navedeno pravo na tužbu (usporedi članak 18. stavak 3. treću rečenicu Uredbe br. 1/2003).

Kao sedmo, Opći sud je povrijedio žaliteljevo pravo na obranu kada je smatrao da je žalitelj dužan dati ocjene koje Komisija može upotrijebiti u okviru ekonomske analize za potrebe dokazivanja navodnog kršenja prava Unije u području tržišnog natjecanja.

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 1/2003 od 16. prosinca 2002. o provedbi pravila o tržišnom natjecanju koja su propisana člancima 81. i 82. Ugovora o EZ-u (SL 2003 L 1, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 8., svezak 1., str. 165.)

Žalba, koju je 23. svibnja 2014. podnio Schwenk Zement KG protiv presude Općeg suda (sedmo vijeće) od 14. ožujka 2014. u predmetu T-306/11, Schwenk Zement KG protiv Europske komisije

(Predmet C-248/14 P)

(2014/C 223/16)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Žalitelj: Schwenk Zement KG (zastupnici: M. Raible i S. Merz, odvjetnici)

Druga stranka u postupku: Europska komisija

Žalbeni zahtjevi

Žalitelj zahtijeva da se:

1. ukine presuda Općeg suda (sedmo vijeće) od 14. ožujka 2014. u predmetu T-306/11 u dijelu u kojem je odbijena tužba žalitelja;
2. poništi Odluka Komisije od 30. ožujka 2011., C(2011) 2367 *final*, u predmetu COMP/39520 – Cement i srodni proizvodi, prema članku 263. stavku 4. UFEU-a u cijelosti, u dijelu u kojem se odnosi na žalitelja;
3. podredno zahtjevu iz točke 2., predmeta vrati Općem sudu na ponovno odlučivanje u skladu s pravnom ocjenom u presudi Suda;
4. u svakom slučaju, naloži Komisiji snošenje troškova žalitelja u postupku pred Općim sudom i Sudom.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Žalba je usmjerena protiv presude Općeg suda Europske unije (u daljnjem tekstu: Opći sud) od 14. ožujka 2014. u predmetu T-306/11 u dijelu u kojem se odnosi na žalitelja. Presuda je dostavljena društvu SCHWENK Zement AG 14. ožujka 2014. Opći sud je navedenom presudom djelomično usvojio i djelomično odbio tužbu koju je žalitelj podnio protiv Odluke Europske komisije od 30. ožujka 2011., C(2011) 2361 *final*, u postupku prema članku 18. stavku 3. Uredbe Vijeća EZ br. 1/2003 ⁽¹⁾ (predmet 39520 – Cement i srodni proizvodi).

Žalitelj ističe tri žalbena razloga:

Kao prvo, žaliteljica tvrdi da je Opći sud prilikom ocjene postupanja Komisije zanemario načelo proporcionalnosti. Opći sud je povrijedio pravo Unije jer nije pazio na stupnjevanje mjera svojstveno načelu proporcionalnosti, to jest da se u dvojbi između dvaju sredstava koja stoje na raspolaganju primijeni blaže sredstvo. Opći sud smatra da je postupak protiv žalitelja na temelju članka 18. stavka 3. Uredbe br. 1/2003 dopušten već samim pozivanjem na krajnju izvjesnost dobivanja informacija. To nije dovoljno u smislu načela proporcionalnosti.

Kao drugo, Opći sud je pristupio samo nedostatnom ispitivanju konkretnog slučaja pri čemu nije razmotrio bitan dio navoda žalitelja. Opći sud nije ispitao konkretni slučaj i nije razmotrio posebne okolnosti u vezi sa žaliteljem. Opći sud se radije osvrnuo na veliki broj proizvođača cementa.

Kao treće, žalitelj tvrdi da je Opći sud povrijedio obvezu obrazlaganja time što je formalističke navode Komisije ocijenio dostatnim. Opći sud je dvojako povrijedio obvezu obrazlaganja. S jedne strane, zanemario je obvezu obrazlaganja pravnih akata Komisije kako proizlazi iz članka 296. stavka 2. UFEU-a i članka 18. Uredbe br. 1/2003. S druge strane, Opći sud nije pazio ni na standarde obveze obrazlaganja koje je sam postavio. Na kraju, ova ocjena Općeg suda dovodi do izostanka mogućnosti provjere poštovanja načela proporcionalnosti. Kad bi presuda Općeg suda ostala na snazi, načelo proporcionalnosti bi u okviru istražnih mjera u skladu s člankom 18. Uredbe br. 1/2003 ostalo samo mrtvo slovo na papiru.

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 1/2003 od 16. prosinca 2002. o provedbi pravila o tržišnom natjecanju koja su propisana člancima 81. i 82. Ugovora o EZ-u (SL 2003 L 1, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 8., svezak 1., str. 165.).

OPĆI SUD

Tužba podnesena 13. ožujak 2014. – Søndagsavisen A/S protiv Europske komisije

(Predmet T-167/14)

(2014/C 223/17)

Jezik postupka: danski

Stranke

Tužitelj: Søndagsavisen A/S (Søborg, Denmark) (zastupnici: M. Honoré i C. Fornø, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

- Poništiti odluku Komisije od 20. studenog 2013. o neprigovaranju danskoj produkcijskoj i inovacijskoj potpori za pisane medije (SA.36366);
- naložiti Komisiji snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Tužitelj, koji se natjecao za primanje potpore, ističe da je Komisija trebala utvrditi da postoji sumnja o spojivosti navedene mjere s unutarnjim tržištem i da je, prema tome, Komisija trebala usvojiti odluku o otvaranju formalnog ispitnog postupka na temelju članka 108. stavka 2. UFEU-a i članka 4. stavka 4. postupovne uredbe.⁽¹⁾ Kako to nije učinila, Komisija je zanemarila tužiteljeva postupovna prava iz članka 108. stavka 2. UFEU-a.

U potporu argumentu da je postojala razumna sumnja u spojivost režima s unutarnjim tržištem, tužitelj se poziva na tri razloga:

- Komisija je u potpunosti propustila ispitati je li režim prikladan za osiguranje širenja sadržaja vijesti koje se čine dostupnima danskom narodu, i za podupiranje demokratskog procesa;
- pobijana odluka u svakom slučaju nije dovoljno obrazložena u pogledu prikladnosti; i
- Komisija je propustila ispitati učinke režima u vidu remećenja tržišnog natjecanja, a vezano za odnos između besplatnih novina i novina koje se prodaju.

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 659/1999 od 22. ožujka 1999. o utvrđivanju detaljnih pravila primjene članka 108. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (SL 1999 L 83, str. 1)(SL posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 8, svezak 4, str. 16).

Tužba podnesena 15. travnja 2014. – Deutsche Edelstahlwerke protiv Komisije

(Predmet T-230/14)

(2014/C 223/18)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Deutsche Edelstahlwerke GmbH (Witten, Njemačka) (zastupnici: S. Altenschmidt i H. Janssen, *Rechtsanwälte*)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi Odluku Europske komisije od 18. prosinca 2013. u predmetu o državnoj potpori SA.33995 (2013/C) – poticanje proizvodnje električne energije iz obnovljivih izvora energije i ograničavanje nameta na temelju EEG-a u korist energetske intenzivnih poduzeća;
- tuženiku naloži snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog tužbi tužitelj ističe tri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog: povreda članka 107. stavka 1. UFEU-a

- Tužitelj navodi da pobijana odluka krši čl. 107. st. 1. UFEU-a, s obzirom na to da namet predviđen Zakonom o poticanju energija iz obnovljivih izvora (Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien, u daljnjem tekstu: EEG) i posebni sustav naknada nisu davanja iz državnih sredstava niti davanja iz sredstava koja nadzire država. Sve činjenice relevantne za kvalifikaciju tih mjera utvrđene su u prethodnom postupku između Komisije i Savezne Republike Njemačke. Tužitelj smatra da više nisu postojale nikakve sumnje koje je Komisija trebala utvrditi u postupku u skladu s čl. 108. st. 2. UFEU-a i čl. 4. st. 4. Uredbe (EZ) br. 659/1999 o utvrđivanju detaljnih pravila primjene članka 93. Ugovora o EZ-u ⁽¹⁾.

2. Drugi tužbeni razlog: povreda čl. 108. st. 1. UFEU-a i načela pravne sigurnosti

- Tužitelj u tom pogledu ističe da je Komisija povrijedila čl. 108. st. 1. UFEU-a i načelo pravne sigurnosti, zato što je, da bi preispitala svoju prethodnu odluku o tome je li EEG potpora, primijenila postupak koji se primjenjuje na nove programe potpore u skladu s čl. 4. st. 4. Uredbe br. 659/1999, umjesto da je primijenila postupak za zatečene programe potpore u skladu s čl. 17. *et seq.* Uredbe br. 659/1999. U tom smislu osobito ističe da je Komisija Odlukom od 22. svibnja 2002. smatrala da EEG 2000 nije potpora u smislu čl. 107. st. 1. UFEU-a, zbog toga što nije došlo do prijenosa državnih sredstava. Izmjene EEG-a 2000 koje je unio EEG 2012 u usporedbi s Odlukom Komisije od 22. svibnja 2002. nisu bile bitne. Stoga je Komisija u postupku iz članka 108. st. 1. UFEU-a mogla istaknuti svoje izmijenjeno pravno mišljenje, bez posljedica za tužitelja.

3. Treći tužbeni razlog: povreda članka 41. Povelje o temeljnim pravima i prava na saslušanje

- Tužitelj nadalje navodi da je tuženik donio pobijanu odluku, a da prethodno tužitelju nije pružio mogućnost da iznese svoje stajalište.

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 659/1999 od 22. ožujka 1999. o utvrđivanju detaljnih pravila primjene članka 93. Ugovora o EZ-u (SL L 83, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 8., svezak 4., str. 16.)

Tužba podnesena 17. travnja 2014. – ArcelorMittal Hamburg i dr. protiv Komisije

(Predmet T-235/14)

(2014/C 223/19)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelji: ArcelorMittal Hamburg GmbH (Hamburg, Njemačka), Bregal Bremer Galvanisierungs GmbH (Bremen, Njemačka), ArcelorMittal Hochfeld GmbH (Duisburg, Njemačka) i ArcelorMittal Ruhrort GmbH (Duisburg) (zastupnici: H. Janssen i G. Engel, *Rechtsanwälte*)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelji od Općeg suda zahtijevaju da:

- poništi Odluku Europske komisije od 18. prosinca 2013. o pokretanju formalnog ispitnog postupka u predmetu o državnim potporama SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN) – poticanje proizvodnje električne energije iz obnovljivih izvora i ograničavanje nameta na temelju EEG-a u korist energetski intenzivnih poduzeća;
- tuženiku naloži snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelji ističu tri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog: povreda članka 107. stavka 1. UFEU-a

- Tužitelji navode da pobijana odluka krši čl. 107 st. 1. UFEU-a, s obzirom na to da namet predviđen Zakonom o poticanju energija iz obnovljivih izvora (Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien, u daljnjem tekstu: EEG) i posebni sustav naknada nisu davanja iz državnih sredstava niti davanja iz sredstava koja nadzire država. Sve činjenice relevantne za kvalifikaciju tih mjera utvrđene su u prethodnom postupku između Komisije i Savezne Republike Njemačke. Tužitelji smatraju da više nisu postojale nikakve sumnje koje bi Komisija trebala utvrditi u postupku u skladu s čl. 108. st. 2. UFEU-a i čl. 4. st. 4. Uredbe (EZ) br. 659/1999 o utvrđivanju detaljnih pravila primjene članka 93. Ugovora o EZ-u ⁽¹⁾.

2. Drugi tužbeni razlog: povreda čl. 108. st. 1. UFEU-a i načela pravne sigurnosti

- Tužitelji u tom pogledu ističu da je Komisija povrijedila čl. 108. st. 1. UFEU-a i načelo pravne sigurnosti, zato što je, da bi preispitala svoju prethodnu odluku o tome je li EEG potpora, primijenila postupak koji se u skladu s čl. 4. st. 4. Uredbe br. 659/1999 primjenjuje na nove programe potpore, umjesto da je primijenila postupak za zatečene programe potpore u skladu s čl. 17. *et seq.* Uredbe br. 659/1999. U tom smislu osobito ističu da je Komisija Odlukom od 22. svibnja 2002. smatrala da EEG 2000 nije potpora u smislu čl. 107. st. 1. UFEU-a, zbog toga što nije došlo do prijenosa državnih sredstava. Izmjene EEG-a 2000 koje je unio EEG 2012 u usporedbi s Odlukom Komisije od 22. svibnja 2002. nisu bile bitne. Stoga je Komisija u postupku iz članka 108. st. 1. UFEU-a mogla istaknuti svoje izmijenjeno pravno mišljenje, bez posljedica za tužitelje.

3. Treći tužbeni razlog: povreda članka 41. Povelje o temeljnim pravima i prava na saslušanje

- Tužitelji nadalje navode da je tuženik donio pobijanu odluku, a da prethodno tužiteljima nije pružio mogućnost da iznesu svoje stajalište.

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 659/1999 od 22. ožujka 1999. o utvrđivanju detaljnih pravila primjene članka 93. Ugovora o EZ-u (SL L 83, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 8., svezak 4., str. 16.)

Tužba podnesena 16. travnja 2014. – Kronotex i dr. protiv Komisije

(Predmet T-236/14)

(2014/C 223/20)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelji: Kronotex GmbH & Co. KG (Heiligengrabe, Njemačka), Kronoply GmbH (Heiligengrabe) i K Face GmbH (Heiligengrabe) (zastupnici: H. Janssen i G. Engel, *Rechtsanwälte*)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi Odluku Europske komisije od 18. prosinca 2013. u predmetu o državnoj potpori SA.33995 (2013/C) – poticanje proizvodnje električne energije iz obnovljivih izvora i ograničavanje nameta na temelju EEG-a u korist energetske intenzivnih poduzeća;
- tuženiku naloži snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelji ističu tri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog: povreda članka 107. stavka 1. UFEU-a

- Tužitelji navode da pobijana odluka krši čl. 107. st. 1. UFEU-a, s obzirom na to da namet predviđen Zakonom o poticanju energija iz obnovljivih izvora (*Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien*, u daljnjem tekstu: EEG) i posebni sustav naknada nisu davanja iz državnih sredstava niti davanja iz sredstava koja nadzire država. Sve činjenice relevantne za kvalifikaciju tih mjera utvrđene su u prethodnom postupku između Komisije i Savezne Republike Njemačke. Tužitelji smatraju da više nisu postojale nikakve sumnje koje bi Komisija trebala utvrditi u postupku u skladu s čl. 108. st. 2. UFEU-a i čl. 4. st. 4. Uredbe (EZ) br. 659/1999 o utvrđivanju detaljnih pravila primjene članka 93. Ugovora o EZ-u ⁽¹⁾.

2. Drugi tužbeni razlog: povreda čl. 108. st. 1. UFEU-a i načela pravne sigurnosti

- Tužitelji u tom pogledu ističu da je Komisija povrijedila čl. 108. st. 1. UFEU-a i načelo pravne sigurnosti, zato što je, da bi preispitala svoju prethodnu odluku o tome je li EEG potpora, primijenila postupak koji se u skladu s čl. 4. st. 4. Uredbe br. 659/1999 primjenjuje na nove programe potpore, umjesto da je primijenila postupak za zatečene programe potpore u skladu s čl. 17. *et seq.* Uredbe br. 659/1999. U tom smislu osobito ističu da je Komisija Odlukom od 22. svibnja 2002. smatrala da EEG 2000 nije potpora u smislu čl. 107. st. 1. UFEU-a, zbog toga što nije došlo do prijenosa državnih sredstava. Izmjene EEG-a 2000 koje je unio EEG 2012 u usporedbi s Odlukom Komisije od 22. svibnja 2002. nisu bile bitne. Stoga je Komisija u postupku iz članka 108. st. 1. UFEU-a mogla istaknuti svoje izmijenjeno pravno mišljenje, bez posljedica za tužitelje.

3. Treći tužbeni razlog: povreda članka 41. Povelje o temeljnim pravima i prava na saslušanje

- Tužitelji nadalje navode da je tuženik donio pobijanu odluku, a da prethodno tužiteljima nije pružio mogućnost da iznesu svoje stajalište.

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 659/1999 od 22. ožujka 1999. o utvrđivanju detaljnih pravila primjene članka 93. Ugovora o EZ-u (SL L 83, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 8., svezak 4., str. 16.)

Tužba podnesena 17. travnja 2014. – Steinbeis Papier protiv Komisije

(Predmet T-237/14)

(2014/C 223/21)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Steinbeis Papier GmbH (Glückstadt, Njemačka) (zastupnici: H. Janssen i G. Engel, *Rechtsanwälte*)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi Odluku Europske komisije od 18. prosinca 2013. u predmetu o državnoj potpori SA.33995 (2013/C) – poticanje proizvodnje električne energije iz obnovljivih izvora i ograničavanje nameta na temelju EEG-a u korist energetske intenzivnih poduzeća;
- naloži tuženiku snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Tužitelj u prilog tužbi ističe tri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog: povreda čl. 107. st. 1. UFEU-a

- Tužitelj navodi da pobijana odluka krši čl. 107. st. 1. UFEU-a, s obzirom na to da namet predviđen na temelju Zakona o poticanju energije iz obnovljivih izvora (Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien, u daljnjem tekstu: EEG) i posebni sustav naknada nisu davanja iz državnih sredstava niti davanja iz sredstava koja nadzire država. Sve činjenice relevantne za kvalifikaciju tih mjera utvrđene su u prethodnom postupku između Komisije i Savezne Republike Njemačke. Tužitelj smatra da više nisu postojale nikakve sumnje koje bi Komisija trebala utvrditi u postupku u skladu s čl. 108. st. 2. UFEU-a i čl. 4. st. 4. Uredbe (EZ) br. 659/1999 o utvrđivanju detaljnih pravila primjene članka 93. Ugovora o EZ-u ⁽¹⁾.

2. Drugi tužbeni razlog: povreda čl. 108. st. 1. UFEU-a i načela pravne sigurnosti

- Tužitelj u tom pogledu navodi da je Komisija povrijedila čl. 108. st. 1. UFEU-a i načelo pravne sigurnosti, zato što je, da bi preispitala svoju prethodnu odluku o tome je li EEG potpora, primijenila postupak koji se u skladu s čl. 4 st. 4. Uredbe br. 659/1999 primjenjuje na nove programe potpore, umjesto da je primijenila postupak za zatečene programe potpore u skladu s čl. 17. *et seq.* Uredbe br. 659/1999. U tom smislu osobito ističe da je Komisija Odlukom od 22. svibnja 2002. smatrala da EEG 2000 nije potpora u smislu čl. 107. st. 1. UFEU-a, zbog toga što nije došlo do prijenosa državnih sredstava. Izmjene EEG-a 2000 koje je unio EEG 2012 u usporedbi s Odlukom Komisije od 22. svibnja 2002. nisu bile bitne. Stoga je Komisija u postupku iz članka 108. st. 1. UFEU-a mogla istaknuti svoje izmijenjeno pravno mišljenje, bez posljedica za tužitelja.

3. Treći tužbeni razlog: povreda članka 41. Povelje o temeljnim pravima i prava na saslušanje

- Tužitelj zatim navodi da je tuženik donio pobijanu odluku, a da prethodno tužitelju nije pružio mogućnost da iznese svoje stajalište.

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 659/1999 od 22. ožujka 1999. o utvrđivanju detaljnih pravila primjene članka 93. Ugovora o EZ-u, SL L 83, str.1. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 8., svezak 4., str. 16.)

Žalba koju su 22. travnja 2014. podnijeli Jean-Pierre Bodson i dr. protiv presude Službeničkog suda od 12. veljače 2014. u predmetu F-73/12, Bodson i dr. protiv EIB-a

(Predmet T-240/14 P)

(2014/C 223/22)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Žalitelji: Jean-Pierre Bodson (Luxembourg, Luksemburg); Dalila Bundy (Cosnes-et-Romain, Francuska); Didier Dulieu (Roussy-le-Village, Francuska); Marie-Christel Heger (Nospelt, Luksemburg); Evangelos Kourgias (Senningerberg, Luksemburg); Manuel Sutil (Luksemburg); Patrick Vanhoudt (Gonderange, Luksemburg); i Henry von Blumenthal (Bergem, Luksemburg) (zastupnik: L. Levi, odvjetnik)

Druga stranka u postupku: Europska investicijska banka

Žalbeni zahtjev

Žalitelji od Općeg suda zahtijevaju da:

- ukine presudu Službeničkog suda Europske unije od 12. veljače 2014. u predmetu F-73/12;
- posljedično, usvoji tužbene zahtjeve tužitelja iz prvostupanjskog postupka i prema tome,
 - poništi odluke da se na žalitelje primjene odluka upravnog vijeća EIB-a od 13. prosinca 2011. kojom se utvrđuje ograničenje rasta plaća na 2,8 % i odluka upravnog odbora EIB-a od 14. veljače 2012. kojom se određuje tablica zasluga koja nosi gubitak od 1 % plaće, koje su navedene u obračunima plaća za travanj 2012., te da u istoj mjeri poništi sve odluke sadržane kasnijim obračunima plaća;
 - prema tome,
 - naloži tuženiku plaćanje razlike u plaćama koja proizlazi iz prethodno navedenih odluka upravnog vijeća BEI-a od 13. prosinca 2011. i upravnog odbora EIB-a od 14. veljače 2012. u odnosu na primjenu prijašnjeg režima plaća; tu razliku u plaćama treba uvećati za iznos zateznih kamata počevši od 12. travnja 2012. svakog 12.-og u mjesecu do potpunog namirenja, u visini stope EIB-a uvećane za 3 postotna poena;
 - naloži tuženiku plaćanje naknade štete zbog štete pretrpljene uslijed gubitka kupovne moći, s tim da visinu te štete treba odrediti primjenom načela *ex aequo et bono*, te da mu privremeno naloži plaćanje 1,5 % mjesečne plaće svakog žalitelja;
 - naloži EIB-u snošenje svih troškova;
- naloži tuženiku snošenje svih troškova prvostupanjskog i drugostupanjskog postupka.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti žalbe žalitelj ističe četiri žalbena razloga.

1. Prvi žalbeni razlog odnosi se na povredu razlikovanja između ugovornog radnog odnosa i radnog odnosa koji uređuju odredbe Pravilnika, povredu temeljnih uvjeta radnog odnosa i povredu pravne kvalifikacije Memoranduma o razumijevanju.
2. Drugi žalbeni razlog odnosi se na protuslovlje u presudi Službeničkog suda i iskrivljavanje podataka iz spisa.
3. Treći žalbeni razlog odnosi se na povredu načela pravne sigurnosti, zabrane retroaktivnosti i predvidljivosti, kao i iskrivljavanje podataka iz spisa.
4. Četvrti žalbeni razlog odnosi se na povredu zbog očite pogreške u ocjeni i obveze obrazlaganja.

Žalba koju su 22. travnja 2014. podnijeli Jean-Pierre Bodson i dr. protiv presude Službeničkog suda od 12. veljače 2014. u predmetu F-83/12, Bodson i dr. protiv EIB-a

(Predmet T-241/14 P)

(2014/C 223/23)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Žalitelji: Jean-Pierre Bodson (Luxembourg, Luksemburg); Dalila Bundy (Cosnes-et-Romain, Francuska); Didier Dulieu (Roussy-le-Village, Francuska); Marie-Christel Heger (Nospelt, Luksemburg); Evangelos Kourgias (Senningerberg, Luksemburg); Manuel Sutil (Luksemburg); Patrick Vanhoudt (Gonderange, Luksemburg); i Henry von Blumenthal (Bergem, Luksemburg) (zastupnik: L. Levi, odvjetnik)

Druga stranka u postupku: Europska investicijska banka

Žalbeni zahtjev

Žalitelji od Općeg suda zahtijevaju da:

- ukine presudu Službeničkog suda od 12. veljače 2014. u predmetu F-83/12;
- posljedično, usvoji zahtjeve tužitelja iz prvostupanjskog postupka te prema tome,
 - poništi odluke o primjeni na tužitelje nagradnog dodatka, u skladu s novim sustavom ocjenjivanja radnog učinka kakav proizlazi iz odluke upravnog vijeća od 14. prosinca 2010. i odluka upravnog odbora od 9. studenoga 2010. i 16. studenoga 2011., pojedinačna odluka o primjeni sadržana je u izvratku iz travnja 2012., s čijim sadržajem su se zainteresirane osobe upoznale najranije 22. travnja 2012.;
 - prema tome,
 - naloži tuženiku plaćanje razlike u plaćama koja proizlazi iz odluke upravnog vijeća od 14. prosinca 2010. i odluka od 9. studenoga 2010. i 16. studenoga 2011. u odnosu na primjenu prijašnjeg režima bonusa; tu razliku u plaćama treba uvećati za iznos zateznih kamata počevši od 22. travnja 2012. do potpunog namirenja, u visini stope EIB-a uvećane za 3 postotna poena;
 - naloži tuženiku plaćanje naknade štete zbog štete pretrpljene uslijed gubitka kupovne moći, s tim da visinu te štete treba odrediti primjenom načela *ex aequo et bono*, te da mu privremeno naloži plaćanje 1,5 % mjesečne plaće svakog žalitelja;
 - ako je potrebno, u slučaju da ih tuženik ne podnese sam, određivanjem mjera upravljanja postupkom drugu stranku pozove da dostavi sljedeće dokumente:
 - zapisnik sa sastanka upravnog odbora EIB-a od 13. prosinca 2011.;
 - nacрте koje je sastavio Odjel za upravljanje ljudskim potencijalima s datumom 22. lipnjem 2011. (RH/P&O/2011-119), 20. listopada 2011 (RH/P&O/2011-74) i 25. siječnjem 2012.;
 - naloži tuženiku snošenje svih troškova;
- naloži tuženiku snošenje svih troškova prvostupanjskog i drugostupanjskog postupka.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti žalbe žalitelj ističu pet žalbenih razloga.

1. Prvi žalbeni razlog odnosi se na nepravilnost u postupku time što je Službenički sud odbio odrediti mjere upravljanja postupkom koje su tužitelji zatražili.
2. Drugi žalbeni razlog odnosi se na povredu razlikovanja između ugovornog radnog odnosa i radnog odnosa koji uređuju odredbe Pravilnika, povredu temeljnih uvjeta radnog odnosa, povredu pravne kvalifikacije Memoranduma o razumijevanju, iskrivljavanje podataka iz spisa i povredu suda koja se odnosi na obvezu obrazlaganja.
3. Treći žalbeni razlog odnosi se na povredu stečenih prava i legitimnih očekivanja, kao i povredu obveze obrazlaganja.
4. Četvrti žalbeni razlog odnosi se na povredu načela pravne sigurnosti, zabrane retroaktivnosti i predvidljivosti, kao i na povredu dužnosti skrbi o zaposlenicima i povredu obveze obrazlaganja.
5. Peti žalbeni razlog odnosi se na povredu nadzora nad postojanjem očite pogreške u ocjeni i iskrivljavanju podataka iz spisa.

Tužba podnesena 24. travnja 2014. – Luksemburg protiv Komisije**(Predmet T-258/14)**

(2014/C 223/24)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Veliko Vojvodstvo Luksemburg (zastupnici: L. Delvaux, agent, uz asistenciju P.-E. Partscha, A. Steichena, D. Waelbroeck, odvjetnika, i D. Slatera, *solicitora*)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- proglasi ovu tužbu dopuštenom i osnovanom;
- poništi odluku Komisije od 24. ožujka 2014. kojom se Luksemburgu nalaže dostava podataka koji se odnose na praksu preudicirajućih odluka u području poreza;
- naloži Komisiji snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Tužitelj ovom tužbom zahtijeva poništenje odluke Komisije C (2014) 1986 *final* kojom mu je Komisija na temelju članka 10. stavka 3. Uredbe br. 659/1999⁽¹⁾ naložila dostavu potpune liste preudicirajućih odluka donesenih 2010., 2011. i 2012. za luksemburška poduzeća koja su dio grupe ili pravne strukture koja uključuje jedno ili više poduzeća smještenih izvan Velikog Vojvodstva Luksemburg.

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe četiri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog odnosi se na povredu članka 10. Uredbe br. 659/1999 i prava na obranu, u mjeri u kojoj Komisija nije raspolagala s minimalnim podacima potrebnima da bi se opravdao zahtjev za dostavljanje podataka sadržanih u nalogu, dok njezine istražne ovlasti ovise o prethodnom posjedovanju dostatnih činjeničnih i objektivnih podataka, koje su takve prirode da dovode do razumne sumnje u vezi s postojanjem povrede. Tužitelj ističe da je Komisija također postavila pravi „istražni zahtjev za dostavljanje podataka” koji nije u skladu s pravom na obranu.
2. Drugi tužbeni razlog odnosi se na povredu načela proporcionalnosti, do mjere u kojoj i) nije bilo odnosa između podataka koje je Komisija već posjedovala i prirode i opsega podataka koje je tražila od tužitelja i kojoj je ii) nalog za dostavljanje podataka prekoračio granice koje bi bile prikladne i nužne za ostvarenje ciljeva Komisije.
3. Treći tužbeni razlog odnosi se na povredu obveze dostatnog obrazloženja, pri čemu Komisija nije iznijela razloge koji opravdavaju pobijani nalog niti je jasno navela pretpostavke koje namjerava provjeriti.
4. Četvrti tužbeni razlog odnosi se na povredu članaka 4. i 5. UEU-a i nepoštovanje nadležnosti država članica u području izravnog oporezivanja.

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 659/1999 od 22. ožujka 1999. o utvrđivanju detaljnih pravila primjene članka 93. Ugovora o EZ-u (SL L 83, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 8., svezak 4., str. 16.).

Tužba podnesena 24. travnja 2014. – Luksemburg protiv Komisije**(Predmet T-259/14)**

(2014/C 223/25)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Veliko Vojvodstvo Luksemburg (zastupnici: L. Delvaux, agent, uz asistenciju P.-E. Partscha, A. Steichena, D. Waelbroeck, odvjetnika, i D. Slatera, *solicitora*)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- proglasi ovu tužbu dopuštenom i osnovanom;
- poništi odluku Komisije od 24. ožujka 2014. kojom se Luksemburgu nalaže dostava podataka u vezi sa sustavom oporezivanja prihoda od intelektualnog vlasništva;
- naloži Komisiji snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Tužitelj ovom tužbom zahtijeva poništenje odluke Komisije C (2014) 1987 *final* kojom ona tužitelju na temelju članka 10. stavka 3. Uredbe br. 659/1999⁽¹⁾, nalaže dostavu podataka u vezi sa sustavom oporezivanja prihoda od intelektualnog vlasništva.

Tužitelj u prilog tužbi navodi četiri tužbena razloga koji su u osnovi istovjetni ili slični onima na koje se poziva u okviru predmeta T-258/14, Luksemburg/Komisija.

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 659/1999 od 22. ožujka 1999. o utvrđivanju detaljnih pravila primjene članka 93. Ugovora o EZ-u (SL L 83, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 8., svezak 4., str. 16.)

Tužba podnesena 25. travnja 2014. – Vattenfall Europe Mining i dr. protiv Komisije

(Predmet T-260/14)

(2014/C 223/26)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelji: Vattenfall Europe Mining AG (Cottbus, Njemačka), Vattenfall Europe Sales GmbH (Hamburg, Njemačka) i Vattenfall GmbH (Berlin, Njemačka) (zastupnici: R. Karpenstein i C. Johann, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- u skladu s člankom 264. UFEU-a poništi odluku Europske komisije od 18. prosinca 2013. u postupku o državnim potporama SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN) – Njemačka, potpora za obnovljivu energiju i sniženi EEG doplatka za velike potrošače, C (2013) 4424 *final*;
- naloži tuženiku snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe tri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog: nepostojanje državnih sredstava u smislu članka 107. stavka 1. UFEU-a

Kao prvi tužbeni razlog tužitelji ističu da Komisija pogrešno polazi od upotrebe „državnih sredstava” u smislu članka 107. stavka 1. UFEU-a u okviru financijskih tokova predviđenih Zakonom o obnovljivoj energiji (Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien, u daljnjem tekstu: EEG).

- Prednost propisana zakonom bez upotrebe državnih sredstava nije dovoljna za ispunjenje definicije potpore. Kod EEG doplatka nema potrebne upotrebe državnih sredstava jer ga plaćaju samo privatne osobe i prikupljena sredstva ne mogu se pripisati državi u nedostatku stalne kontrole i s njom povezane mogućnosti pristupa.

- Državna kontrola nad samim EEG doplatkom isključena je već zbog toga što njegovu visinu ne određuju državna tijela, nego cijena električne energije na tržištu električne energije i količina unesene električne energije iz obnovljivih izvora. Također nema mogućnosti državnog utjecaja u odnosu između opskrbljivača električnom energijom i krajnjeg potrošača na 5. razini mehanizma kompenzacije EEG-a. Prenosanje troškova ovdje se odvija u čisto privatnopravnom odnosu.
- Također, nema potrebne državne kontrole kod tzv. posebnog uređenja kompenzacije EEG-a zbog neophodne veze između kvalifikacije EEG doplatka i sniženja doplatka za velike potrošače. Ona se također ne može temeljiti na činjenici da je odluku o kontroli donio Savezni ured za gospodarstvo i kontrolu izvoza (Bundesamt für Wirtschaft und Ausfuhrkontrolle) jer je on zadužen samo za zadaće rekonstrukcije i utvrđivanja.
- Usto, sniženim doplatkom za velike potrošače država se nije odrekla sredstava koje bi inače mogla steći. Zbog posebne strukture EEG mehanizma kompenzacije, sa sniženjem doplatka nije povezano sniženje ukupnih prihoda iz EEG doplatka. Naprotiv, sniženje doplatka za velike potrošače kompenzirano je višim doplatkom za svaki kilovat-sat električne energije isporučen potrošaču koji nije povlašten.

2. Drugi tužbeni razlog: nepostojanje selektivnog stavljanja u povoljniji položaj u smislu članka 107. stavka 1. UFEU-a

Kao drugi tužbeni razlog tužitelji ističu da tzv. posebno uređenje kompenzacije EEG-a – suprotno mišljenju Komisije – ne predviđa selektivno stavljanje u povoljniji položaj u smislu članka 107. stavka 1. UFEU-a. Razlikovanje između velikih potrošača i potrošača koji to nisu utemeljeno je u logici sustava doplata EEG-a i stoga nije *a priori* selektivno. Sniženi doplatok za velike potrošače kompenzira samo posebne nepovoljnosti koje su za te potrošače povezane s EEG doplatkom koji se ubire ovisno o potrošnji.

3. Treći tužbeni razlog: nepostojanje (opasnosti od) narušavanja tržišnog natjecanja ili štetnog utjecaja na trgovinu

Kao treći tužbeni razlog tužitelji ističu da posebno uređenje kompenzacije nije narušilo tržišno natjecanje ili stvorilo opasnost od njegovog narušavanja i da nije štetno utjecalo na trgovinu među državama članicama.

Tužba podnesena 28. travnja 2014. – Hydro Aluminium Rolled Products i dr. protiv Komisije

(Predmet T-263/14)

(2014/C 223/27)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelji: Hydro Aluminium Rolled Products GmbH (Grevenbroich, Njemačka), Aluminium Norf GmbH (Neuss, Njemačka) i Trimet Aluminium SE (Essen, Njemačka) (zastupnici: U. Karpenstein i C. Johann, *Rechtsanwälte*)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelji od Općeg suda zahtijevaju da:

- u skladu s člankom 264. UFEU-a poništi Odluku Europske komisije od 18. prosinca 2013. u predmetu o državnoj potpori SA.33995 (2013/C) – poticanje proizvodnje električne energije iz obnovljivih izvora energije i ograničavanje nameta na temelju EEG u korist energetske intenzivnih poduzeća;
- naloži tuženiku snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelji ističu dva tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog: nepostojanje državnih sredstava u smislu članka 107. stavka 1. UFEU-a

Prvim tužbenim razlogom tužitelji tvrde da je Komisija pogrešno pretpostavila da se radi o „državnim sredstvima” u smislu članka 107. stavka 1. UFEU-a u kontekstu novčanih tokova organiziranih u skladu sa Zakonom o poticanju obnovljivih energija (u daljnjem tekstu: EEG).

— Komisija je pogrešno zaključila da su novčani tokovi organizirani na temelju EEG-a „državna sredstva” u smislu članka 107. stavka 1. UFEU-a.

— EEG doplatka plaćaju samo privatne stranke. Prikupljena sredstva ne mogu se pripisati državi. Potrebni stalni državni nadzor i s time povezana stvarna mogućnost pristupa tijela vlasti nisu dovoljni u pogledu samog nameta na temelju EEG-a i u pogledu njegovog ograničavanja u korist energetske intenzivnih potrošača.

— U svakom slučaju, dodatno ograničavanje za energetske intenzivne potrošače nije odricanje od prihoda koje bi država uobičajeno mogla dobiti. Ograničavanje je isključivo financirano iz privatnih izvora, osobito putem višeg nameta za svaki kilovat sat električne energije isporučene nepriviligiranim krajnjim korisnicima. Takozvani sustav specijalne naknade EEG-a stoga ne utječe na iznos ukupnog prihoda od nameta na temelju EEG-a već samo na unutarnju raspodjelu nameta.

2. Drugi tužbeni razlog: nepostojanje selektivne prednosti u smislu članka 107. stavka 1. UFEU-a

Drugim tužbenim razlogom tužitelji tvrde da takozvani sustav specijalne naknade EEG-a, suprotno mišljenju Komisije, ne pruža nikakvu selektivnu prednost u smislu članka 107. stavka 1. UFEU-a. Razlikovanje velikih potrošača i onih koji to nisu ima svoj temelj u logici sustava EEG-doplata i zbog toga je *a priori* neselektivan.

Tužba podnesena 29. travnja 2014. – Schumacher Packaging protiv Komisije

(Predmet T-265/14)

(2014/C 223/28)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Schumacher Packaging GmbH (Schwarzenberg, Njemačka) (zastupnici: H. Janssen i G. Engel, *Rechtsanwälte*)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi Odluku Europske komisije od 18. prosinca 2013. u predmetu o državnoj potpori SA.33995 (2013/C) – Poticanje proizvodnje električne energije iz obnovljivih izvora energije i ograničenju EEG nameta za energetske intenzivna poduzeća;
- naloži tuženiku snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog svojoj tužbi, tužitelj ističe tri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog: povreda članka 107. stavka 1. UFEU-a

- Tužitelj tvrdi da pobijana odluka povrjeđuje članak 107. stavak 1. UFEU-a, jer namet na temelju EEG-a iz Zakona o poticanju obnovljivih izvora energije (Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien, u daljnjem tekstu: EEG) i posebni sustav naknade ne predstavljaju državnu potporu ili sredstva koja nadzire država. Sve činjenice relevantne za kvalifikaciju tih mjera utvrđene su u prethodnom postupku između Komisije i Savezne Republike Njemačke. Tužitelj smatra da više nije bilo nikakvih sumnji koje je Komisija trebala utvrditi u postupku u skladu s člankom 108. stavkom 2. UFEU-a i člankom 4. stavkom 4. Uredbe (EZ) br. 659/1999 kojom se određuju detaljna pravila primjene članka 93. Ugovora o EZ-u ⁽¹⁾.

2. Drugi tužbeni razlog: povreda članka 108. stavka 1. UFEU-a i načela pravne sigurnosti

- Tužitelj u tom pogledu ističe da je Komisija povrijedila članak 108. stavak 1. UFEU-a i načelo pravne sigurnosti jer je primijenila postupak za nove potpore u skladu s člankom 4. stavkom 4. Uredbe br. 659/1999 umjesto postupka za zatečene potpore u skladu s člankom 17. i sljedeći Uredbe br. 659/1999 kako bi preispitala svoju prethodnu ocjenu EEG-a kao potpore. Tužitelj u tom pogledu osobito primjećuje da Komisija Odlukom od 22. svibnja 2002. nije smatrala da je EEG 2000. program potpore u smislu članka 107. stavka 1. UFEU-a jer nije bilo prijenosa državnih sredstava. Izmjene EEG-a 2000. koje je unio EEG 2012. u usporedbi s Odlukom Komisije od 22. svibnja 2002. nisu bile bitne. Komisija je stoga mogla potvrditi izmijenjeno pravno mišljenje u postupku u skladu s člankom 108. stavkom 1. UFEU-a bez posljedica za tužitelja.

3. Treći tužbeni razlog: povreda članka 41. Povelje o temeljnim pravima i prava na saslušanje

- Tužitelj također tvrdi da je tuženik donio pobijanu odluku bez da je tužitelju prethodno dao priliku da iznese svoje stajalište.

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 659/1999 od 22. ožujka 1999. o utvrđivanju detaljnih pravila primjene članka 93. Ugovora o EZ-u (SL 1999 L 83, str.1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 8., svezak 4. str.16.)

Tužba podnesena 29. travnja 2014. – Grupa Azoty ATT Polymers protiv Komisije

(Predmet T-270/14)

(2014/C 223/29)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Grupa Azoty ATT Polymers GmbH (Guben, Njemačka) (zastupnici: H. Janssen i S. Kobes, *Rechtsanwälte*)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi Odluku Europske komisije od 18. prosinca 2013. u predmetu o državnoj potpori SA.33995 (2013/C) – poticanje proizvodnje električne energije iz obnovljivih izvora i ograničavanje nameta na temelju EEG-a u korist energetske intenzivnih poduzeća;
- tuženiku naloži snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog tužbi tužitelj ističe tri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog: povreda članka 107. stavka 1. UFEU-a

- Tužitelj navodi da pobijana odluka krši čl. 107. st. 1. UFEU-a, s obzirom na to da namet predviđen Zakonom o poticanju energija iz obnovljivih izvora (*Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien*, u daljnjem tekstu: EEG) i posebni sustav naknada nisu davanja iz državnih sredstava niti davanja iz sredstava koja nadzire država. Sve činjenice relevantne za kvalifikaciju tih mjera utvrđene su u prethodnom postupku između Komisije i Savezne Republike Njemačke. Tužitelj smatra da više nisu postojale nikakve sumnje koje je Komisija trebala utvrditi u postupku u skladu s čl. 108. st. 2. UFEU-a i čl. 4. st. 4. Uredbe (EZ) br. 659/1999 o utvrđivanju detaljnih pravila primjene članka 93. Ugovora o EZ-u ⁽¹⁾.

2. Drugi tužbeni razlog: povreda čl. 108. st. 1. UFEU-a i načela pravne sigurnosti

- Tužitelj u tom pogledu ističe da je Komisija povrijedila čl. 108. st. 1. UFEU-a i načelo pravne sigurnosti, zato što je, da bi preispitala svoju prethodnu odluku o tome je li EEG potpora, primijenila postupak koji se primjenjuje na nove programe potpore u skladu s čl. 4. st. 4. Uredbe br. 659/1999, umjesto da je primijenila postupak za zatečene programe potpore u skladu s čl. 17. *et seq.* Uredbe br. 659/1999. U tom smislu osobito ističe da je Komisija Odlukom od 22. svibnja 2002. smatrala da EEG 2000 nije potpora u smislu čl. 107. st. 1. UFEU-a, zbog toga što nije došlo do prijenosa državnih sredstava. Izmjene EEG-a 2000 koje je unio EEG 2012 u usporedbi s Odlukom Komisije od 22. svibnja 2002. nisu bile bitne. Stoga je Komisija u postupku iz članka 108. st. 1. UFEU-a mogla istaknuti svoje izmijenjeno pravno mišljenje, bez posljedica za tužitelja.

3. Treći tužbeni razlog: povreda članka 41. Povelje o temeljnim pravima i prava na saslušanje

- Tužitelj nadalje navodi da je tuženik donio pobijanu odluku, a da prethodno tužitelju nije pružio mogućnost da iznese svoje stajalište.

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 659/1999 od 22. ožujka 1999. o utvrđivanju detaljnih pravila primjene članka 93. Ugovora o EZ-u (SL L 83, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 8., svezak 4., str. 16.)

Tužba podnesena 29. travnja 2014. – Styron Deutschland protiv Komisije

(Predmet T-271/14)

(2014/C 223/30)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Styron Deutschland GmbH (Schkopau, Njemačka) (zastupnici: H. Janssen i S. Kobes, *Rechtsanwälte*)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi Odluku Europske komisije od 18. prosinca 2013. u predmetu o državnoj potpori SA.33995 (2013/C) – poticanje proizvodnje električne energije iz obnovljivih izvora i ograničavanje nameta na temelju EEG-a u korist energetske intenzivnih poduzeća;
- tuženiku naloži snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog tužbi tužitelj ističe tri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog: povreda članka 107. stavka 1. UFEU-a

- Tužitelj navodi da pobijana odluka krši čl. 107. st. 1. UFEU-a, s obzirom na to da namet predviđen Zakonom o poticanju energija iz obnovljivih izvora (*Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien*, u daljnjem tekstu: EEG) i posebni sustav naknada nisu davanja iz državnih sredstava niti davanja iz sredstava koja nadzire država. Sve činjenice relevantne za kvalifikaciju tih mjera utvrđene su u prethodnom postupku između Komisije i Savezne Republike Njemačke. Tužitelj smatra da više nisu postojale nikakve sumnje koje je Komisija trebala utvrditi u postupku u skladu s čl. 108. st. 2. UFEU-a i čl. 4. st. 4. Uredbe (EZ) br. 659/1999 o utvrđivanju detaljnih pravila primjene članka 93. Ugovora o EZ-u ⁽¹⁾.

2. Drugi tužbeni razlog: povreda čl. 108. st. 1. UFEU-a i načela pravne sigurnosti

- Tužitelj u tom pogledu ističe da je Komisija povrijedila čl. 108. st. 1. UFEU-a i načelo pravne sigurnosti, zato što je, da bi preispitala svoju prethodnu odluku o tome je li EEG potpora, primijenila postupak koji se primjenjuje na nove programe potpore u skladu s čl. 4 st. 4. Uredbe br. 659/1999, umjesto da je primijenila postupak za zatečene programe potpore u skladu s čl. 17. *et seq.* Uredbe br. 659/1999. U tom smislu osobito ističe da je Komisija Odlukom od 22. svibnja 2002. smatrala da EEG 2000 nije potpora u smislu čl. 107. st. 1. UFEU-a, zbog toga što nije došlo do prijenosa državnih sredstava. Izmjene EEG-a 2000 koje je unio EEG 2012 u usporedbi s Odlukom Komisije od 22. svibnja 2002. nisu bile bitne. Stoga je Komisija u postupku iz članka 108. st. 1. UFEU-a mogla istaknuti svoje izmijenjeno pravno mišljenje, bez posljedica za tužitelja.

3. Treći tužbeni razlog: povreda članka 41. Povelje o temeljnim pravima i prava na saslušanje

- Tužitelj nadalje navodi da je tuženik donio pobijanu odluku, a da prethodno tužitelju nije pružio mogućnost da iznese svoje stajalište.

(¹) Uredba Vijeća (EZ) br. 659/1999 od 22. ožujka 1999. o utvrđivanju detaljnih pravila primjene članka 93. Ugovora o EZ-u (SL L 83, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 8., svezak 4., str. 16.)

Tužba podnesena 30. travnja 2014. – P-D Glasseiden i dr. protiv Komisije

(Predmet T-272/14)

(2014/C 223/31)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelji: P-D Glasseiden GmbH Oschatz (Oschatz, Njemačka), P-D Interglas Technologies GmbH (Erbach, Njemačka), P-D Industriegesellschaft mbH, Glasfaser Brattendorf (Wilsdruff STT Grumbach, Njemačka) i Glashütte Freital GmbH (Freital, Njemačka) (zastupnici: H. Janssen i G. Engel, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku Europske komisije od 18. prosinca 2013. u predmetu o državnim potporama SA.33995 (2013/C) – Potpora za obnovljivu električnu energiju i sniženi EEG doplatak za velike potrošače;
- naloži tuženiku snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelji ističu tri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog: povreda članka 107. stavka 1. UFEU-a

- Tužitelji ističu da pobijana odluka povrjeđuje članak 107. stavak 1. UFEU-a jer EEG doplatak predviđen u Zakonu o obnovljivoj energiji (Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien, u daljnjem tekstu: EEG) i posebno uređenje kompenzacije nisu predstavljali dodjelu državnih ili državno kontroliranih sredstava. Sve činjenice relevantne za kvalifikaciju tih mjera utvrđene su u prethodnom postupku između Komisije i Savezne Republike Njemačke. Nije bilo više nikakvih sumnji, a koje je Komisija trebala utvrditi u postupku u skladu s člankom 108. stavkom 2. UFEU-a i člankom 4. stavkom 4. Uredbe (EZ) br. 659/1999 o utvrđivanju detaljnih pravila primjene članka 93. Ugovora o EZ-u (¹).

2. Drugi tužbeni razlog: povreda članka 108. stavka 1. UFEU-a i načela pravne sigurnosti

— Tužitelji ovdje ističu da Komisija nije poštovala članak 108. stavak 1. UFEU-a i načelo pravne sigurnosti jer je primijenila postupak za nove potpore u skladu s člankom 4. stavkom 4. Uredbe br. 659/1999 umjesto postupka za postojeće potpore u skladu s člankom 17. i dalje Uredbe br. 659/1999, kako bi preispitala privremenu ocjenu EEG-a kao potpore. U tom smislu osobito navode da Komisija odlukom od 22. svibnja 2002. nije kvalificirala EEG 2000 kao potporu u smislu članka 107. stavka 1. UFEU-a jer nije bilo prijenosa državnih sredstava. Izmjene s EEG 2000 na EEG 2012 nisu bile značajne u usporedbi s odlukom Komisije od 22. svibnja 2002. Komisija je stoga mogla istaknuti svoje izmijenjeno pravno mišljenje u postupku prema članku 108. stavku 1. UFEU-a, a da time ne naštetiti tužiteljima.

3. Treći tužbeni razlog: povreda članka 41. Povelje o temeljnim pravima i načela prava na saslušanje

— Nadalje, tužitelji ističu da je tuženik donio pobijanu odluku, a da tužiteljima prethodno nije dao mogućnost očitovanja.

(¹) Uredba Vijeća (EZ) br. 659/1999 od 22. ožujka 1999. o utvrđivanju detaljnih pravila primjene članka 93. Ugovora o EZ-u (SL L 83, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 8., svezak 4., str. 16.).

Tužba podnesena 30. travnja 2014. – Lech-Stahlwerke protiv Komisije

(Predmet T-274/14)

(2014/C 223/32)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Lech-Stahlwerke GmbH (Meitingen, Njemačka) (zastupnici: I. Zenke i T. Heymann, *Rechtsanwälte*)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

— poništi Odluku Europske komisije 2014/C 37/07 od 18. prosinca 2013. koja se odnosi na pokretanje formalnog istražnog postupka u skladu s člankom 108. stavkom 2. UFEU-a u vezi s poticanjem proizvodnje električne energije iz obnovljivih izvora energije i iz janskog plina prema Zakonu o poticanju obnovljivih izvora energije u verziji od 25. listopada 2008., izmijenjenog člankom 5. Zakona od 20. prosinca 2012. i ograničenje nameta na temelju EEG-a za energetske intenzivne potrošače, u mjeri u kojoj je to ograničenje u korist energetske intenzivnih poduzeća kao što je tužitelj klasificirano kao državna potpora u smislu članka 107. stavka 1. UFEU-a i prethodno proglašeno nespojivim s unutarnjim tržištem.

— naložiti tuženiku snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe tri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog: povreda članka 107. stavka 1. UFEU-a – nepostojanje državne potpore

— Tužitelj ističe da mehanizam potpora iz Zakona o poticanju obnovljivih izvora energije (u daljnjem tekstu: EEG) kao cjelina, a osobito posebni sustav naknade za energetske intenzivna poduzeća ne predstavlja državnu potporu u smislu članka 107. stavka 1. UFEU-a jer nema izravnog ili neizravnog prijenosa državnih sredstava. Potpora je financirana isključivo iz privatnih izvora nad kojima ni jedno državno tijelo nema nadzor.

2. Drugi tužbeni razlog: povreda članka 107. stavka 1. UFEU-a – nepostojanje selektivnog pogodovanja velikim energetske intenzivnim poduzećima.

— Tužitelj također tvrdi da posebni sustav naknade ne pogoduje selektivno energetske intenzivnim poduzećima. S jedne strane, korisnici nisu primili nikakvu korist koju ne bi imali u uobičajenim tržišnim uvjetima jer su u takvim okolnostima EEG operatori trebali prodavati svoju električnu energiju po tržišnoj cijeni i namet na temelju EEG-a nije postojao. S druge strane, posebni sustav naknade primjenjuje se na energetske intenzivna poduzeća koja bi mogla izgubiti međunarodnu konkurentnost zbog nameta na temelju EEG-a, neovisno o industrijskoj grani.

3. Treći tužbeni razlog: povreda članka 107. stavka 1. UFEU-a – usklađenost s unutrašnjim tržištem

— Čak i kada bi posebni sustav naknade predstavljao državnu potporu, u svakom bi slučaju bio jasnije spojiv s unutarnjim tržištem u skladu s pravilima o državnoj potpori iz članka 107. stavak 3. točke (b) i (c) s obzirom na cilj zaštite okoliša i klime koji je u interesu Zajednice te koji istovremeno jamči održivost i stabilnost europskog gospodarstva.

Tužba podnesena 30. travnja 2014. – Drahtwerk St. Ingbert i dr. protiv Komisije

(Predmet T-275/14)

(2014/C 223/33)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelji: Drahtwerk St. Ingbert GmbH (St. Ingbert, Njemačka), DWK Drahtwerk Köln GmbH (Köln, Njemačka), Kalksteingrube Auersmacher GmbH (Völklingen, Njemačka), Rogesa Roheisengesellschaft Saar mbH (Dillingen, Njemačka), Stahlguss Saar GmbH (St. Ingbert) i Zentralkokerei Saar GmbH (Dillingen) (zastupnici: S. Altenschmidt i H. Janssen, *Rechtsanwälte*)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelji od Općeg suda zahtijevaju da:

- poništi Odluku Europske komisije od 18. prosinca 2013. u postupku državna potpora SA.33995 (2013/C) – Poticanje proizvodnje električne energije iz obnovljivih izvora energije i ograničavanje nameta na temelju EEG u korist energetske intenzivnih poduzeća;
- naloži tuženiku snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelji ističu tri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog: povreda članka 107. stavka 1. UFEU-a

— Tužitelji tvrde da pobijana odluka povrjeđuje članak 107. stavak 1. UFEU-a jer namet na temelju EEG-a iz Zakona o poticanju obnovljivih energija (u daljnjem tekstu: EEG) i posebni sustav naknada ne predstavljaju davanja iz državnih sredstava niti davanja iz sredstava koja nadzire država. Sve relevantne činjenice za kvalifikaciju tih mjera utvrđene su u prethodnom postupku između Komisije i Savezne Republike Njemačke. Više nije bilo nikakvih sumnji što je Komisija trebala utvrditi u postupku u skladu s člankom 108. stavkom 2. UFEU-a i člankom 4. stavkom 4. Uredbe (EZ) br. 659/1999 kojom se određuju detaljna pravila o primjeni članka 93. Ugovora o EZ-u ⁽¹⁾.

2. Drugi tužbeni razlog: povreda članka 108. stavka 1. UFEU-a i načela pravne sigurnosti

- Tužitelj u tom pogledu ističe da je Komisija povrijedila članak 108. stavak 1. UFEU-a i načelo pravne sigurnosti jer je primijenila postupak za nove potpore u skladu s člankom 4. stavkom 4. Uredbe br. 659/1999 umjesto postupka za zatečene potpore u skladu s člankom 17. i sljedeći Uredbe br. 659/1999 kako bi preispitala svoju prethodnu odluku o tome je li EEG potpora. Tužitelj u tom pogledu osobito primjećuje da Komisija Odlukom od 22. svibnja 2002. nije klasificirala EEG 2000. kao potporu u smislu članka 107. stavka 1. UFEU-a jer nije bilo prijenosa državnih sredstava. Izmjene EEG-a 2000. koje je unio EEG 2012. u usporedbi s Odlukom Komisije od 22. svibnja 2002. nisu bile bitne. Stoga je Komisija u postupku iz članka 108. st. 1. UFEU-a mogla istaknuti svoje izmijenjeno pravno mišljenje, bez posljedica za tužitelja.

3. Treći tužbeni razlog: povreda članka 41. Povelje o temeljnim pravima i prava na saslušanje

- Tužitelj također tvrdi da je tuženik donio pobijanu odluku bez da je tužitelju prethodno dao priliku da iznese svoja stajališta.

(¹) Uredba Vijeća (EZ) br. 659/1999 od 22. ožujka 1999. o utvrđivanju detaljnih pravila primjene članka 93. Ugovora o EZ-u (SL 1999 L 83, str.1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 8., svezak 4., str.16.).

Tužba podnesena 30. travnja 2014. – Flachglas Torgau i dr. protiv Komisije

(Predmet T-276/14)

(2014/C 223/34)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelji: Flachglas Torgau GmbH (Torgau, Njemačka), Saint-Gobain Isover G+H AG (Ludwigshafen am Rhein, Njemačka) i Saint-Gobain Oberland AG (Bad Wurzach, Njemačka) (zastupnici: S. Altenschmidt i H. Janssen, *Rechtsanwälte*)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelji od Općeg suda zahtijevaju da:

- poništi Odluku Europske komisije od 18. prosinca 2013. u postupku državna potpora SA.33995 (2013/C) – Poticanje proizvodnje električne energije iz obnovljivih izvora energije i ograničavanje nameta na temelju EEG-a u korist energetski intenzivnih poduzeća za obnovljivu električnu energiju i ograničeni namet na temelju EEG-a za energetski intenzivna poduzeća;
- naloži tuženiku snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelji ističu tri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog: povreda članka 107. stavka 1. UFEU-a

- Tužitelji tvrde da pobijana odluka povrjeđuje članak 107. stavak 1. UFEU-a jer namet na temelju EEG-a iz Zakona o poticanju obnovljivih energija (u daljnjem tekstu: EEG) i posebni sustav naknade ne predstavljaju davanja iz državnih sredstava niti davanja iz sredstava koja nadzire država. Sve relevantne činjenice za kvalifikaciju tih mjera utvrđene su u prethodnom postupku između Komisije i savezne Republike Njemačke. Više nije bilo nikakvih sumnji što je Komisija trebala utvrditi u postupku u skladu s člankom 108. stavkom 2. UFEU-a i člankom 4. stavkom 4. Uredbe (EZ) br. 659/1999 kojom se određuju detaljna pravila o primjeni članka 93. Ugovora o EZ-u (¹).

2. Drugi tužbeni razlog: povreda članka 108. stavka 1. UFEU-a i načela pravne sigurnosti

— Tužitelj u tom pogledu ističe da je Komisija povrijedila članak 108. stavak 1. UFEU-a i načelo pravne sigurnosti jer je primijenila postupak za nove potpore u skladu s člankom 4. stavkom 4. Uredbe br. 659/1999 umjesto postupka za zatečene potpore u skladu s člankom 17. i sljedeći Uredbe br. 659/1999 kako bi preispitala svoju prethodnu odluku o tome je li EEG potpora. Tužitelj u tom pogledu osobito primjećuje da Komisija Odlukom od 22. svibnja 2002. nije klasificirala EEG 2000. kao potporu u smislu članka 107. stavka 1. UFEU-a jer nije bilo prijenosa državnih sredstava. Izmjene EEG-a 2000. koje je unio EEG 2012. u usporedbi s Odlukom Komisije od 22. svibnja 2002. nisu bile bitne. Stoga je Komisija u postupku iz članka 108. st. 1. UFEU-a mogla istaknuti svoje izmijenjeno pravno mišljenje, bez posljedica za tužitelja.

3. Treći tužbeni razlog: povreda članka 41. Povelje o temeljnim pravima i prava na saslušanje stranaka.

— Tužitelj također tvrdi da je tuženik donio pobijanu odluku bez da je tužitelju prethodno dao priliku da iznese svoja stajališta.

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 659/1999 od 22. ožujka 1999. o utvrđivanju detaljnih pravila primjene članka 93. Ugovora o EZ-u (SL 1999 L 83, str.1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 8., svezak 4., str.16.).

Tužba podnesena 30. travnja 2014. – Sabic Polyolefine protiv Komisije

(Predmet T-279/14)

(2014/C 223/35)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Sabic Polyolefine GmbH (Gelsenkirchen, Njemačka) (zastupnici: C. Arhold, N. Wimmer, F. Wesche, L. Petersen i T. Woltering, *Rechtsanwälte*)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelji od Općeg suda zahtijevaju da:

- poništi Odluku Europske Komisije od 18. prosinca 2013. o pokretanju ispitnog postupka u predmetu o državnim potporama SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN) – Poticanje proizvodnje električne energije iz obnovljivih izvora energije i ograničavanje nameta na temelju EEG u korist energetske intenzivnih poduzeća;
- naložiti tuženiku snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelji ističu četiri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog: povreda članaka 107. stavak 1. i 108. UFEU-a zbog pogrešne klasifikacije posebnog sustava naknade

— Tužitelji tvrde da odluka o pokretanju ispitnog postupka povrjeđuje članke 107. stavak 1. i 108. UFEU-a i članak 13. stavak 1. Uredbe (EZ) br. 659/1999 o utvrđivanju detaljnih pravila primjene članka 93. Ugovora o EZ-u ⁽¹⁾ jer namet na temelju EEG-a iz Zakona o poticanju obnovljivih izvora energije (u daljnjem tekstu: EEG) ne predstavlja dodjelu državnih sredstava, a ograničavanje nameta na temelju EEG-a za velike potrošače ne predstavlja odricanje od državnih sredstava.

- Tužitelji u tom smislu tvrde da je Komisija kao temelj za svoje ispitivanje uzela nove parametre razlikovanja koji su nespojivi s načelima ranije sudske prakse. Komisija je konkretno u potpunosti odstupila od kriterija stvarne ovlasti raspolaganja državnih tijela koji je prema ustaljenoj sudskoj praksi nužan za klasifikaciju državnih sredstva i smatrala da je dovoljno da državno zakonodavstvo utječe na novčane tokove između privatnih stanaka, a da tijela vlasti nadziru poštuju li privatne osobe zakonske odredbe.
 - Komisija je dodatno vezana svojom odlukom kojom nije klasificirala EEG 2000. kao potporu u smislu članka 107. stavka 1. UFEU-a jer nije bilo prijenosa državnih sredstava te je stoga pravno pogrešno klasificirala EEG 2012. kao novi protupravno uvedeni sustav potpora.
 - Dodatno, Komisija nije prikladno ispitala i stoga nije uvidjela da su iznimke za energetske intenzivna poduzeća opravdane sukladno cilju, naravi i unutarnjoj strukturi EEG 2012. i stoga ne predstavljaju selektivnu prednost.
2. Drugi tužbeni razlog: povreda članka 108. stavka 1. UFEU-a i članaka 18. i 19. Uredbe br. 659/1999 zbog propusta predlaganja odgovarajućih mjera
- Tužitelji u tom pogledu tvrde da je Komisija prilikom ispitivanja EEG 2012. u svakom slučaju trebala primijeniti postupak za zatečene potpore u skladu s člankom 108. stavkom 1. UFEU-a i člancima 17. do 19. Uredbe br. 659/1999 te da je Njemačkoj trebala predložiti odgovarajuće mjere prije otvaranja formalnog postupka ispitivanja umjesto što je izložila sudionike na tržištu značajnim ekonomskim rizicima uslijed klasifikacije EEG 2012. kao nove nepriopćene potpore.
3. Treći tužbeni razlog: povreda prava na saslušanje
- Tužitelji također prigovaraju da ih je Komisija u svakom slučaju trebala saslušati prije donošenja odluke s tako ozbiljnim pravnim učincima.
4. Četvrti tužbeni zahtjev: nedovoljno obrazloženje
- Konačno tužitelji smatraju da je odluka o otvaranju ispitnog postupka na bitnim mjestima nedovoljno obrazložena.

(¹) Uredba Vijeća (EZ) br. 659/1999 od 22. ožujka 1999. o utvrđivanju detaljnih pravila primjene članka 93. Ugovora o EZ-u (SL 1999 L 83, str.1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 8., svezak 4., str.16.)

Tužba podnesena 30. travnja 2014. – Ineos Manufacturing Njemačka i dr. protiv Komisije

(Predmet T-280/14)

(2014/C 223/36)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelji: Ineos Manufacturing Njemačka GmbH (Köln, Njemačka), Ineos Phenol GmbH (Gladbeck, Njemačka) i Ineos Vinyls Njemačka GmbH (Wilhelmshaven, Njemačka) (zastupnici: C. Arhold, N. Wimmer, F. Wesche, L. Petersen i T. Woltering, *Rechtsanwälte*)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelji od Općeg suda zahtijevaju da:

- poništi Odluku Europske komisije od 18. prosinca 2013. o pokretanju formalnog ispitnog postupka u predmetu o državnim potporama SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN) – poticanje proizvodnje električne energije iz obnovljivih izvora i ograničavanje nameta na temelju EEG-a u korist energetske intenzivnih poduzeća;
- tuženiku naloži snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog tužbi tužitelji ističu četiri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog: povreda članka 107. stavka 1. i članka 108. UFEU-a zbog pogrešne klasifikacije posebnog sustava naknada
 - Tužitelji tvrde da odluka o pokretanju ispitnog postupka povređuje članak 107. stavak 1., članak 108. UFEU-a i članak 13. stavak 1. Uredbe (EZ) br. 659/1999 o utvrđivanju detaljnih pravila primjene članka 93. Ugovora o EZ-u⁽¹⁾ jer namet predviđen Zakonom o poticanju obnovljivih izvora energije (Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien, u daljnjem tekstu: EEG) nije dodjela državnih sredstava niti je ograničenje nameta na temelju EEG-a za energetske intenzivna poduzeća odricanje od državnih sredstava.
 - S tim u vezi navode da je Komisija kao temelj za svoje ispitivanje uzela nove parametre razlikovanja nespojive s načelima dosadašnje sudske prakse. Točnije, u potpunosti je odbila uzeti u obzir kriterij stvarne ovlasti raspolaganja koja pripada državnim tijelima, a koji je prema ustaljenoj sudskoj praksi potreban da bi se nešto klasificiralo kao državna sredstva i smatrala je dovoljnim što državni zakonodavac utječe na novčane tokove između privatnih osoba i što tijela vlasti nadziru poštuju li privatne osobe zakonske odredbe.
 - Nadalje, Komisiju obvezuje odluka kojom EEG 2000, zbog toga što nije bilo prijenosa državnih sredstava, svrstala pod potpore u smislu članka 107. stavka 1. UFEU-a, čime je pravno pogrešno klasificirala EEG 2012 kao novi protupravno uvedeni sustav potpora.
 - Usto Komisija nije dovoljno ispitala i time nije spoznala da su iznimke za energetske intenzivna poduzeća prema cilju, naravi i unutarnjoj strukturi EEG 2012 opravdane te da stoga nisu selektivna prednost.
2. Drugi tužbeni razlog: povreda članka 108. stavka 1. UFEU-a i članaka 18. i 19. Uredbe br. 659/1999 zbog propusta predlaganja odgovarajućih mjera
 - Tužitelji u tom pogledu ističu da je Komisija pri ispitivanju EEG 2012 u svakom slučaju trebala primijeniti postupak za postojeće potpore u skladu s člankom 108. stavkom 1. UFEU-a i člancima 17. do 19. Uredbe br. 659/1999 i da je umjesto toga što je zbog klasifikacije EEG 2012 kao nove nepriopćene potpore sudionike na tržištu izložila znatnim ekonomskim rizicima, Njemačkoj prije pokretanja formalnog ispitnog postupka trebala predložiti odgovarajuće mjere.
3. Treći tužbeni razlog: povreda prava na saslušanje
 - Tužitelji također navode da ih je Komisija u svakom slučaju trebala saslušati prije donošenja odluke s tako ozbiljnim pravnim učincima.
4. Četvrti tužbeni razlog: nedovoljno obrazloženje
 - Tužitelji zaključno ističu da je odluka o otvaranju ispitnog postupka na bitnim mjestima nedovoljno obrazložena.

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 659/1999 od 22. ožujka 1999. o utvrđivanju detaljnih pravila primjene članka 93. Ugovora o EZ-u (SL L 83, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 8., svezak 4., str. 16.)

Tužba podnesena 30. travnja 2014. – Fels-Werke protiv Komisije

(Predmet T-281/14)

(2014/C 223/37)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Fels-Werke GmbH (Goslar, Njemačka) (zastupnici: C. Arhold, N. Wimmer, F. Wesche, L. Petersen i T. Woltering, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi Odluku Europske komisije od 18. prosinca 2013. o pokretanju formalnog istražnog postupka u predmetu o državnim potporama SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN) – poticanje proizvodnje struje iz obnovljivih izvora energije i ograničavanje nameta na temelju EEG-a u korist energetske intenzivnih poduzeća;
- tuženiku naloži snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe četiri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog: povreda članka 107. stavka 1. i članka 108. UFEU-a zbog pogrešne kvalifikacije posebnog korekcijskog uređenja
 - Tužitelj tvrdi da se odlukom o pokretanju istražnog postupka krši članak 107. stavak 1. i članak 108. UFEU-a i članak 13. stavak 1. Uredbe (EZ) br. 659/1999 o utvrđivanju detaljnih pravila primjene članka 93. Ugovora o EZ-u ⁽¹⁾ jer namet predviđen Zakonom o poticanju obnovljivih izvora energije (Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien, u daljnjem tekstu: EEG) ne predstavlja dodjelu državnih sredstava, a ograničenje nameta na temelju EEG-a u korist energetske intenzivnih poduzeća ne predstavlja odricanje od državnih sredstava.
 - S tim u vezi navodi da je Komisija kao temelj za svoje ispitivanje uzela nove parametre razlikovanja nespojive s načelima dosadašnje sudske prakse. Konkretno, u potpunosti je odustala od kriterija stvarne ovlasti raspolaganja državnih tijela koji je prema ustaljenoj sudskoj praksi potreban za kvalifikaciju državnih sredstava te je smatrala dovoljnim što državni zakonodavac utječe na novčane tokove između privatnih osoba i što regulatorna tijela nadziru poštuju li privatne osobe zakonske odredbe.
 - Nadalje, Komisiju obvezuje odluka kojom EEG iz 2000. nije svrstala pod potpore u smislu članka 107. stavka 1. UFEU-a jer nije bilo prijenosa državnih sredstava i stoga je pravno pogrešno klasificirala EEG iz 2012. kao novi protupravno uvedeni sustav potpora.
 - Usto Komisija nije dovoljno ispitala, a zbog toga nije ni prepoznala da su iznimke za energetske intenzivna poduzeća opravdane prema cilju, naravi i unutarnjoj strukturi EEG-a iz 2012. i stoga ne predstavljaju selektivnu prednost.
2. Drugi tužbeni razlog: povreda članka 108. stavka 1. UFEU-a i članaka 18. i 19. Uredbe br. 659/1999 zbog propusta predlaganja odgovarajućih mjera
 - Tužitelj tvrdi da je Komisija pri ispitivanju EEG-a iz 2012. u svakom slučaju morala primijeniti postupak za postojeće potpore u skladu s člankom 108. stavkom 1. UFEU-a i člancima 17. do 19. Uredbe br. 659/1999 i da je Njemačkoj prije pokretanja formalnog istražnog postupka morala predložiti odgovarajuće mjere, umjesto izlaganja sudionika na tržištu znatnim ekonomskim rizicima zbog kvalifikacije EEG-a iz 2012. kao nove nepriopćene potpore.
3. Treći tužbeni razlog: povreda prava na saslušanje
 - Tužitelj također tvrdi da ga je Komisija u svakom slučaju trebala saslušati prije donošenja odluke s tako ozbiljnim pravnim učincima.
4. Četvrti tužbeni razlog: nedovoljno obrazloženje
 - Tužitelj zaključno tvrdi da je odluka o otvaranju istražnog postupka na bitnim mjestima nedovoljno obrazložena.

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 659/1999 od 22. ožujka 1999. o utvrđivanju detaljnih pravila primjene članka 93. Ugovora o EZ-u (SL L 83, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 8., svezak 4., str. 16.).

Tužba podnesena 30. travnja 2014. – Bayer MaterialScience protiv Komisije**(Predmet T-282/14)**

(2014/C 223/38)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Bayer MaterialScience AG (Leverkusen, Njemačka) (zastupnici: C. Arhold, N. Wimmer, F. Wesche, L. Petersen i T. Woltering, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku Europske komisije od 18. prosinca 2013. o pokretanju formalnog ispitnog postupka u predmetu o državnim potporama SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN) – potpora električnoj energiji iz obnovljivih izvora i sniženi EEG doplatak za velike potrošače;
- naloži tuženiku snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe četiri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog: povreda članka 107. stavka 1. i članka 108. UFEU-a zbog pogrešne klasifikacije posebnog uređenja kompenzacije
 - Tužitelj ističe da odluka o pokretanju ispitnog postupka povređuje članak 107. stavak 1. i članak 108. UFEU-a i članak 13. stavak 1. Uredbe (EZ) br. 659/1999 o utvrđivanju detaljnih pravila primjene članka 93. Ugovora o EZ-u ⁽¹⁾ jer EEG doplatak predviđen u Zakonu o obnovljivoj energiji (Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien, u daljnjem tekstu: EEG) ne predstavlja dodjelu državnih sredstava i sniženi EEG doplatak za velike potrošače ne predstavlja odricanje od državnih sredstava.
 - S tim u vezi navodi da je Komisija kao temelj za svoje ispitivanje uzela nove parametre razlikovanja nespojive s načelima dosadašnje sudske prakse. Konkretno, u potpunosti nije uzela u obzir kriterij stvarne ovlasti raspolaganja državnih tijela koji je prema ustaljenoj sudskoj praksi potreban za klasifikaciju kao državna sredstva i smatrala je dovoljnim što državni zakonodavac utječe na novčane tokove između privatnih osoba i što tijela vlasti nadziru poštuju li privatne osobe zakonske odredbe.
 - Nadalje, Komisiju obvezuje odluka kojom EEG 2000 nije svrstala pod potpore u smislu članka 107. stavka 1. UFEU-a jer nije bilo prijenosa državnih sredstava i stoga je pravno pogrešno klasificirala EEG 2012 kao novi protupravno uvedeni sustav potpora.
 - Usto Komisija nije dovoljno ispitala i stoga spoznala da su iznimke za velike potrošače prema cilju, naravi i unutarnjoj strukturi EEG 2012 opravdane i zbog toga ne predstavljaju selektivnu prednost.
2. Drugi tužbeni razlog: povreda članka 108. stavka 1. UFEU-a i članaka 18. i 19. Uredbe br. 659/1999 zbog propusta predlaganja odgovarajućih mjera
 - Tužitelj ističe da je Komisija pri ispitivanju EEG 2012 u svakom slučaju morala primijeniti postupak za postojeće potpore u skladu s člankom 108. stavkom 1. UFEU-a i člancima 17. do 19. Uredbe br. 659/1999 i da je Njemačkoj prije pokretanja formalnog ispitnog postupka morala predložiti odgovarajuće mjere, umjesto izlaganja sudionika na tržištu znatnim ekonomskim rizicima zbog klasifikacije EEG 2012 kao nove nepriopćene potpore.
3. Treći tužbeni razlog: povreda prava na saslušanje
 - Tužitelj također ističe da ga je Komisija u svakom slučaju trebala saslušati prije donošenja odluke s tako ozbiljnim pravnim učincima.

4. Četvrti tužbeni razlog: nedovoljno obrazloženje

— Tužitelj zaključno ističe da je odluka o otvaranju ispitnog postupka na bitnim mjestima nedovoljno obrazložena.

(¹) Uredba Vijeća (EZ) br. 659/1999 od 22. ožujka 1999. o utvrđivanju detaljnih pravila primjene članka 93. Ugovora o EZ-u (SL L 83, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 8., svezak 4., str. 16.).

Tužba podnesena 30. travnja 2014. – Advansa i dr. protiv Komisije

(Predmet T-283/14)

(2014/C 223/39)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelji: Advansa GmbH (Hamm, Njemačka), Akzo Nobel Industrial Chemicals GmbH (Ibbenbüren, Njemačka), Aurubis AG (Hamburg, Njemačka), CABB GmbH (Gersthofen, Njemačka), CBW Chemie GmbH Bitterfeld-Wolfen (Bitterfeld-Wolfen, Njemačka), CFB Chemische Fabrik Brunsbüttel GmbH & Co. KG (Bitterfeld-Wolfen), Clariant Produkte (Deutschland) GmbH (Frankfurt am Main, Njemačka), Dow Olefinverbund GmbH (Schkopau, Njemačka), Dow Deutschland Anlagengesellschaft mbH (Stade, Njemačka), Dralon GmbH (Dormagen, Njemačka), Ems-Chemie (Neumünster) GmbH & Co. KG (Neumünster, Njemačka), Hahl Filaments GmbH (Munderkingen, Njemačka), ISP Marl GmbH (Marl, Njemačka), Messer Produktionsgesellschaft mbH Siegen (Bad Soden am Taunus, Njemačka), Messer Produktionsgesellschaft mbH Salzgitter (Bad Soden am Taunus), Nabaltec AG (Schwandorf, Njemačka), Siltronic AG (München, Njemačka), Trevira GmbH (Bobingen, Njemačka), Wacker Chemie AG (München, Njemačka) i Westfalen Industriegase GmbH (Münster, Njemačka) (zastupnici: C. Arhold, N. Wimmer, F. Wesche, L. Petersen i T. Woltering, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelji od Općeg suda zahtijevaju da:

- poništi Odluku Europske komisije od 18. prosinca 2013. o pokretanju formalnog istražnog postupka u predmetu o državnim potporama SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN) – poticanje proizvodnje struje iz obnovljivih izvora energije i ograničavanje nameta na temelju EEG-a u korist energetske intenzivnih poduzeća;
- tuženiku naloži snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelji ističu četiri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog: povreda članka 107. stavka 1. i članka 108. UFEU-a zbog pogrešne kvalifikacije posebnog korekcijskog uređenja
 - Tužitelji tvrde da se odlukom o pokretanju istražnog postupka krši članak 107. stavak 1. i članak 108. UFEU-a i članak 13. stavak 1. Uredbe (EZ) br. 659/1999 o utvrđivanju detaljnih pravila primjene članka 93. Ugovora o EZ-u (¹) jer namet predviđen Zakonom o poticanju obnovljivih izvora energije (Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien, u daljnjem tekstu: EEG) ne predstavlja dodjelu državnih sredstava, a ograničenje nameta na temelju EEG-a u korist energetske intenzivnih poduzeća ne predstavlja odricanje od državnih sredstava.
 - S tim u vezi navode da je Komisija kao temelj za svoje ispitivanje uzela nove parametre razlikovanja nespojive s načelima dosadašnje sudske prakse. Konkretno, u potpunosti je odustala od kriterija stvarne ovlasti raspolaganja državnih tijela koji je prema ustaljenoj sudskoj praksi potreban za kvalifikaciju državnih sredstava te je smatrala dovoljnim što državni zakonodavac utječe na novčane tokove između privatnih osoba i što regulatorna tijela nadziru poštuju li privatne osobe zakonske odredbe.

- Nadalje, Komisiju obvezuje odluka kojom EEG iz 2000. nije svrstala pod potpore u smislu članka 107. stavka 1. UFEU-a jer nije bilo prijenosa državnih sredstava i stoga je pravno pogrešno klasificirala EEG iz 2012. kao novi protupravno uvedeni sustav potpora.
 - Usto Komisija nije dovoljno ispitala, a zbog toga nije ni prepoznala da su iznimke za energetske intenzivna poduzeća opravdane prema cilju, naravi i unutarnjoj strukturi EEG-a iz 2012. i stoga ne predstavljaju selektivnu prednost.
2. Drugi tužbeni razlog: povreda članka 108. stavka 1. UFEU-a i članaka 18. i 19. Uredbe br. 659/1999 zbog propusta predlaganja odgovarajućih mjera
- Tužitelji tvrde da je Komisija pri ispitivanju EEG-a iz 2012. u svakom slučaju morala primijeniti postupak za postojeće potpore u skladu s člankom 108. stavkom 1. UFEU-a i člancima 17. do 19. Uredbe br. 659/1999 i da je Njemačkoj prije pokretanja formalnog istražnog postupka morala predložiti odgovarajuće mjere, umjesto izlaganja sudionika na tržištu znatnim ekonomskim rizicima zbog kvalifikacije EEG-a iz 2012. kao nove nepriopćene potpore.
3. Treći tužbeni razlog: povreda prava na saslušanje
- Tužitelji također tvrde da ih je Komisija u svakom slučaju trebala saslušati prije donošenja odluke s tako ozbiljnim pravnim učincima.
4. Četvrti tužbeni razlog: nedovoljno obrazloženje
- Tužitelji zaključno tvrde da je odluka o otvaranju istražnog postupka na bitnim mjestima nedovoljno obrazložena.

(¹) Uredba Vijeća (EZ) br. 659/1999 od 22. ožujka 1999. o utvrđivanju detaljnih pravila primjene članka 93. Ugovora o EZ-u (SL L 83, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 8., svezak 4., str. 16.).

Tužba podnesena 2. svibnja 2014. – Wirtschaftsvereinigung Stahl i dr. protiv Komisije

(Predmet T-285/14)

(2014/C 223/40)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelji: Wirtschaftsvereinigung Stahl (Düsseldorf, Njemačka), Benteler Steel/Tube GmbH (Paderborn), BGH Edelstahl Freital GmbH (Freital), BGH Edelstahl Siegen GmbH (Siegen), BGH Edelstahl Lippendorf GmbH (Lippendorf), Buderus Edelstahl Schmiedetechnik GmbH (Wetzlar), ESF Elbe-Stahlwerke Feralpi GmbH (Riesa), Friedr. Lohmann GmbH Werk für Spezial- & Edelstähle (Witten), Outokumpu Nirosta GmbH (Krefeld), Peiner Träger GmbH (Peine), ThyssenKrupp Steel Europe AG (Duisburg), ThyssenKrupp Rasselstein GmbH (Andernach), ThyssenKrupp Electrical Steel GmbH (Gelsenkirchen), Pruna Betreiber GmbH (Grünwald), ThyssenKrupp Gerlach GmbH (Homburg), ThyssenKrupp Federn und Stabilisatoren GmbH (Hagen), Salzgitter Mannesmann Rohr Sachsen GmbH (Zeithain), HSP Hoesch Spundwand und Profil GmbH (Dortmund), Salzgitter Mannesmann Grobblech GmbH (Mülheim an der Ruhr), Mülheim Pipecoatings GmbH (Mülheim an der Ruhr), Salzgitter Mannesmann Stainless Tubes Deutschland GmbH (Remscheid), Salzgitter Hydroforming GmbH & Co. KG (Crimmitschau), Salzgitter Mannesmann Line Pipe GmbH (Siegen), Ilseburger Grobblech GmbH (Ilseburg) (zastupnici: A. Reuter, C. Arhold, N. Wimmer, F.-A. Wesche, K. Kindereit, R. Busch, A. Hohler i T. Woltering, *Rechtsanwälte*)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelji od Općeg suda zahtijevaju da:

- poništi odluku tuženika od 18. prosinca 2013. o otvaranju formalnog istražnog postupka u predmetu Državne potpore SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN) – Potpora za proizvodnju električne energije iz obnovljivih izvora i ograničavanje EEG nameta za energetske intenzivna poduzeća, SL C 37, 7.2.2014., str. 73.;
- spoji ovaj postupak i postupak povodom tužbe za poništenje sporne odluke koju je Njemačka podnijela Općem sudu (zahtjev podnesen 21. ožujka 2014.);

podredno: priloži spisu akte iz postupka koji se odnosi na tužbu Njemačke;

— naloži tuženiku snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe devet tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog: nepostojanje prednosti

— Tužitelji ističu da posebno korekcijsko uređenje iz Zakona o poticanju obnovljivih izvora energije (Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien, u daljnjem tekstu: EEG) energetski intenzivnim poduzećima industrije čelika općenito, a posebice tužiteljima br. 2. do 24., ne dodjeljuje nikakvu prednost.

2. Drugi tužbeni razlog: nepostojanje selektivne prednosti

— Tužitelji također ističu da im posebno korekcijsko uređenje *a fortiori* ne donosi selektivnu prednost u smislu članka 107. stavka 1. UFEU-a.

3. Treći tužbeni razlog: nekorištenje državnih sredstava

— Tužitelji nadalje smatraju posebno korekcijsko uređenje ne predstavlja potporu „koju dodijeli država članica ili koja se dodjeljuje putem državnih sredstava” u smislu članka 107. stavka 1. UFEU-a.

4. Četvrti tužbeni razlog: nenarušavanje tržišnog natjecanja

— Tužitelji ističu da posebno korekcijsko uređenje ne narušava tržišno natjecanje u Europskoj uniji.

5. Peti tužbeni razlog: nedostatak utjecaja na trgovinu između država članica

— Tužitelji nadalje ističu da posebno korekcijsko uređenje ne utječe na trgovinu između država članica.

6. Šesti tužbeni razlog: ukidanje ili znatno smanjenje posebnog korekcijskog uređenja povređuje temeljna prava tužitelja

— Tužitelji navode da bi smatranje posebnog korekcijskog uređenja potporom ili njegovo znatno smanjenje ne samo prekoračilo jasno utvrđene granice članka 107. UFEU-a koje je odredio Sud Europske unije, već bi i temeljni zahtjev materijalne pravednosti opterećenja bio povrijeđen. Ukidanje ili znatno smanjenje posebnog korekcijskog uređenja stoga bi povrijedilo temeljna prava tužitelja, osobito njihova temeljna prava iz Povelje Europske unije o temeljnim pravima.

7. Sedmi tužbeni razlog: Odluka Komisije od 22. svibnja 2002. odnosi se na posebno korekcijsko uređenje

— Tužitelji nadalje ističu da je Komisija u Odluci od 22. svibnja 2002. izričito utvrdila da EEG i pripadajuća „korekcijska uređenja” ne ispunjavaju kriterije potpore ⁽¹⁾. Ta odluka također se odnosi na posebno korekcijsko uređenje.

8. Osmi tužbeni razlog: očita pogreška u ocjeni i nedostatno prethodno ispitivanje

— Tužitelji također navode da Komisija nije primjereno ispitala pa onda ni zaključila da su izuzeća za energetski intenzivna poduzeća opravdana s obzirom na cilj, prirodu odn. unutrašnju strukturu EEG-a te da stoga ne predstavljaju selektivnu prednost.

9. Deveti tužbeni razlog: povreda prava na saslušanje

— Tužitelji također prigovaraju da ih je Komisija u svakom slučaju trebala saslušati prije donošenja odluke s tako teškim pravnim posljedicama.

⁽¹⁾ Dopis Komisije od 22. svibnja 2002., C (2002) 1887 fin./državna potpora NN 27/2000-Njemačka

Tužba podnesena 2. svibnja 2014. – Röchling Oertl Kunststofftechnik protiv Komisije**(Predmet T-286/14)**

(2014/C 223/41)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Röchling Oertl Kunststofftechnik GmbH (Brensbach, Njemačka) (zastupnici: T. Volz, M. Ringel, B. Wißmann, M. Püstow, C. Oehme i T. Wielsch, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi Odluku Europske komisije od 18. prosinca 2013. o pokretanju formalnog istražnog postupka prema članku 108. stavku 2. UFEU-a protiv Savezne Republike Njemačke zbog poticanja proizvodnje struje iz obnovljivih izvora energije i ograničavanja nameta na temelju EEG-a u korist energetske intenzivnih poduzeća, državna potpora SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN), u dijelu u kojem se odnosi na ograničenje nameta na temelju EEG-a u korist energetske intenzivnih poduzeća;
- tuženiku naloži snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe dva tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog: pretpostavka stavljanja u povoljniji položaj u smislu članka 107. stavka 1. UFEU-a nije ispunjena
 - Tužitelj tvrdi da ograničenje nameta iz Zakona o poticanju obnovljivih izvora energije (Gesetz für den Vorrang erneubarer Energien, u daljnjem tekstu: EEG), a koje je predviđeno tim zakonom za energetske intenzivna poduzeća, nije potpora u smislu članka 107. stavka 1. UFEU-a. S tim u svezi, tužitelj pojašnjava da poduzeća s velikom potrošnjom struje već samim pravnom uređenjem nisu stavljena u povoljniji položaj. Posebno korekcijsko uređenje više je naknada za izvanredne namete koji u sklopu poticanja proizvodnje struje iz obnovljivih izvora energije posebno pogađaju tužitelja i slična poduzeća te ono služi ponovnoj uspostavi konkurentnosti poduzeća s velikom potrošnjom struje koja bi plaćanjem posebnog nameta na temelju EEG-a u startu bila stavljena u vrlo nepovoljan položaj.
2. Drugi tužbeni razlog: pretpostavka državnih sredstava u smislu članka 107. stavka 1. UFEU-a nije ispunjena
 - Tužitelj pored toga tvrdi da posebno korekcijsko uređenje nije mjera koju „dodjeljuje država članica ili koja se dodjeljuje putem državnih sredstava”. S tim u svezi pojašnjava da ni sâm poseban namet na temelju EEG-a nije državno sredstvo pa stoga odricanje od tih sredstava putem posebnog korekcijskog uređenja ne može predstavljati mjeru koja se dodjeljuje putem državnih sredstava.
 - Namet na temelju EEG-a ne ubire, njime ne upravlja niti ga raspodjeljuje država ili javna odnosno privatna institucija koju je imenovala ili osnovala država. Operator prijenosnog sustava zapravo može neposredno ubirati namet EEG-a na temelju odgovarajućeg građanskopravnog zahtjeva. Namet na temelju EEG-a nije prihod državnog proračuna pa prema tome posebno korekcijsko uređenje nikako ne umanjuje državne prihode, bilo posredno bilo neposredno.
 - Sredstva iz EEG-a ne stoje na raspolaganju državnim tijelima. Također ne postoji javni nadzor nad sredstvima EEG-a od strane npr. Savezne službe za gospodarstvo i nadzor izvoza (Bundesamt für Wirtschaft und Ausfuhrkontrolle – BAFA) ili Savezne agencije za mreže (Bundesnetzagentur).

Tužba podnesena 2. svibnja 2014 – Schaeffler Technologies protiv Komisije**(Predmet T-287/14)**

(2014/C 223/42)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Schaeffler Technologies GmbH & Co. KG (Herzogenaurach, Njemačka) (zastupnici: T. Volz, M. Ringel, B. Wißmann, M. Püstow, C. Oehme i T. Wielsch, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi Odluku Europske komisije od 18. prosinca 2013. o pokretanju formalnog istražnog postupka prema članku 108. stavku 2. UFEU-a protiv Savezne Republike Njemačke zbog poticanja proizvodnje struje iz obnovljivih izvora energije i ograničavanja nameta na temelju EEG-a u korist energetske intenzivnih poduzeća, državna potpora SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN), u dijelu u kojem se odnosi na ograničenje nameta na temelju EEG-a u korist energetske intenzivnih poduzeća;
- tuženiku naloži snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe dva tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog: pretpostavka stavljanja u povoljniji položaj u smislu članka 107. stavka 1. UFEU-a nije ispunjena
 - Tužitelj tvrdi da ograničenje nameta iz Zakona o poticanju obnovljivih izvora energije (Gesetz für den Vorrang erneubarer Energien, u daljnjem tekstu: EEG), a koje je predviđeno tim zakonom za energetske intenzivna poduzeća, nije potpora u smislu članka 107. stavka 1. UFEU-a. S tim u svezi, tužitelj pojašnjava da poduzeća s velikom potrošnjom struje već samim pravnim uređenjem nisu stavljena u povoljniji položaj. Posebno korekcijsko uređenje više je naknada za izvanredne namete koji u sklopu poticanja proizvodnje struje iz obnovljivih izvora energije posebno pogađaju tužitelja i slična poduzeća te ono služi ponovnoj uspostavi konkurentnosti poduzeća s velikom potrošnjom struje koja bi plaćanjem posebnog nameta na temelju EEG-a u startu bila stavljena u vrlo nepovoljan položaj.
2. Drugi tužbeni razlog: pretpostavka državnih sredstava u smislu članka 107. stavka 1. UFEU-a nije ispunjena
 - Tužitelj pored toga tvrdi da posebno korekcijsko uređenje nije mjera koju „dodjeljuje država članica ili koja se dodjeljuje putem državnih sredstava”. S tim u svezi pojašnjava da ni sâm poseban namet na temelju EEG-a nije državno sredstvo pa stoga odricanje od tih sredstava putem posebnog korekcijskog uređenja ne može predstavljati mjeru koja se dodjeljuje putem državnih sredstava.
 - Namet na temelju EEG-a ne ubire, njime ne upravlja niti ga raspodjeljuje država ili javna odnosno privatna institucija koju je imenovala ili osnovala država. Operator prijenosnog sustava zapravo može neposredno ubirati namet EEG-a na temelju odgovarajućeg građanskopravnog zahtjeva. Namet na temelju EEG-a nije prihod državnog proračuna pa prema tome posebno korekcijsko uređenje nikako ne umanjuje državne prihode, bilo posredno bilo neposredno.
 - Sredstva iz EEG-a ne stoje na raspolaganju državnim tijelima. Također ne postoji javni nadzor nad sredstvima EEG-a od strane npr. Savezne službe za gospodarstvo i nadzor izvoza (Bundesamt für Wirtschaft und Ausfuhrkontrolle – BAFA) ili Savezne agencije za mreže (Bundesnetzagentur).

Tužba podnesena 2. svibnja 2014. – Energiewerke Nord protiv Komisije**(Predmet T-288/14)**

(2014/C 223/43)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Energiewerke Nord GmbH (Rubenow, Njemačka) (zastupnici: T. Volz, M. Ringel, B. Wißmann, M. Püstow, C. Oehme i T. Wielsch, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi Odluku Europske komisije od 18. prosinca 2013. o pokretanju formalnog istražnog postupka prema članku 108. stavku 2. UFEU-a protiv Savezne Republike Njemačke zbog poticanja proizvodnje struje iz obnovljivih izvora energije i ograničavanja nameta na temelju EEG-a u korist energetske intenzivnih poduzeća, državna potpora SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN), u dijelu u kojem se odnosi na ograničenje nameta na temelju EEG-a u korist energetske intenzivnih poduzeća;
- tuženiku naloži snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe dva tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog: pretpostavka stavljanja u povoljniji položaj u smislu članka 107. stavka 1. UFEU-a nije ispunjena
 - Tužitelj tvrdi da ograničenje nameta iz Zakona o poticanju obnovljivih izvora energije (Gesetz für den Vorrang erneubarer Energien, u daljnjem tekstu: EEG), a koje je predviđeno tim zakonom za energetske intenzivna poduzeća, nije potpora u smislu članka 107. stavka 1. UFEU-a. S tim u svezi, tužitelj pojašnjava da poduzeća s velikom potrošnjom struje već samim pravnim uređenjem nisu stavljena u povoljniji položaj. Posebno korekcijsko uređenje više je naknada za izvanredne namete koji u sklopu poticanja proizvodnje struje iz obnovljivih izvora energije posebno pogađaju tužitelja i slična poduzeća te ono služi ponovnoj uspostavi konkurentnosti poduzeća s velikom potrošnjom struje koja bi plaćanjem posebnog nameta na temelju EEG-a u startu bila stavljena u vrlo nepovoljan položaj.
2. Drugi tužbeni razlog: pretpostavka državnih sredstava u smislu članka 107. stavka 1. UFEU-a nije ispunjena
 - Tužitelj pored toga tvrdi da posebno korekcijsko uređenje nije mjera koju „dodjeljuje država članica ili koja se dodjeljuje putem državnih sredstava”. S tim u svezi pojašnjava da ni sâm poseban namet na temelju EEG-a nije državno sredstvo pa stoga odricanje od tih sredstava putem posebnog korekcijskog uređenja ne može predstavljati mjeru koja se dodjeljuje putem državnih sredstava.
 - Namet na temelju EEG-a ne ubire, njime ne upravlja niti ga raspodjeljuje država ili javna odnosno privatna institucija koju je imenovala ili osnovala država. Operator prijenosnog sustava zapravo može neposredno ubirati namet EEG-a na temelju odgovarajućeg građanskopravnog zahtjeva. Namet na temelju EEG-a nije prihod državnog proračuna pa prema tome posebno korekcijsko uređenje nikako ne umanjuje državne prihode, bilo posredno bilo neposredno.
 - Sredstva iz EEG-a ne stoje na raspolaganju državnim tijelima. Također ne postoji javni nadzor nad sredstvima EEG-a od strane npr. Savezne službe za gospodarstvo i nadzor izvoza (Bundesamt für Wirtschaft und Ausfuhrkontrolle – BAFA) ili Savezne agencije za mreže (Bundesnetzagentur).

Tužba podnesena 2. svibnja 2014. – H-O-T Servicecenter Nürnberg i dr. protiv Komisije**(Predmet T-289/14)**

(2014/C 223/44)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelji: H-O-T Servicecenter Nürnberg GmbH (Nürnberg, Njemačka), H-O-T Servicecenter Schmölln GmbH & Co. KG (Schmölln), H-O-T Servicecenter Allgäu GmbH & Co. KG (Memmingerberg), EB Härtetechnik GmbH & Co. KG (Nürnberg) (zastupnici: A. Reuter, C. Arhold, N. Wimmer, F.-A. Wesche, K. Kindereit, R. Busch, A. Hohler i T. Woltering, *Rechtsanwälte*)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelji od Općeg suda zahtijevaju da:

- poništi odluku tuženika od 18. prosinca 2013. o otvaranju formalnog istražnog postupka u predmetu Državne potpore SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN) – Potpora za proizvodnju električne energije iz obnovljivih izvora i ograničavanje EEG nameta za energetske intenzivna poduzeća), SL C 37, 7.2.2014., str. 73.;
- spoji ovaj postupak i postupak povodom tužbe za poništenje sporne odluke koju je Njemačka podnijela Općem sudu (zahtjev podnesen 21. ožujka 2014.);
- podredno: priloži spisu akte iz postupka koji se odnosi na tužbu Njemačke;
- naloži tuženiku snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelji ističu deset tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog: nepostojanje prednosti
 - Tužitelji ističu da posebno korekcijsko uređenje iz Zakona o poticanju obnovljivih izvora energije (Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien, u daljnjem tekstu: EEG) energetske intenzivnim poduzećima industrije kaljenja i premazivanja općenito, a posebice tužiteljima, ne dodjeljuje nikakvu prednost.
2. Drugi tužbeni razlog: nepostojanje selektivne prednosti
 - Tužitelji također ističu da im posebno korekcijsko uređenje *a fortiori* ne donosi selektivnu prednost u smislu članka 107. stavka 1. UFEU-a.
3. Treći tužbeni razlog: nekorisćenje državnih sredstava
 - Tužitelji nadalje smatraju posebno korekcijsko uređenje ne predstavlja potporu „koju dodijeli država članica ili koja se dodjeljuje putem državnih sredstava” u smislu članka 107. stavka 1. UFEU-a.
4. Četvrti tužbeni razlog: nenarušavanje tržišnog natjecanja
 - Tužitelji ističu da posebno korekcijsko uređenje ne narušava tržišno natjecanje u Europskoj uniji.
5. Peti tužbeni razlog: nedostatak utjecaja na trgovinu između država članica
 - Tužitelji nadalje ističu da posebno korekcijsko uređenje ne utječe na trgovinu između država članica.
6. Šesti tužbeni razlog: ukidanje ili znatno smanjenje posebnog korekcijskog uređenja povređuje temeljna prava tužitelja
 - Tužitelji navode da bi smatranje posebnog korekcijskog uređenja potporom ili njegovo znatno smanjenje ne samo prekoračilo jasno utvrđene granice članka 107. UFEU-a koje je odredio Sud Europske unije, već bi i temeljni zahtjev materijalne pravednosti opterećenja bio povrijeđen. Ukidanje ili znatno smanjenje posebnog korekcijskog uređenja stoga bi povrijedilo temeljna prava tužitelja, osobito njihova temeljna prava iz Povelje Europske unije o temeljnim pravima.

7. Sedmi tužbeni razlog: Odluka Komisije od 22. svibnja 2002. odnosi se na posebno korekcijsko uređenje
 - Tužitelji nadalje ističu da je Komisija u Odluci od 22. svibnja 2002. izričito utvrdila da EEG i pripadajuća „korekcijska uređenja” ne ispunjavaju kriterije potpore ⁽¹⁾. Ta odluka također se odnosi na posebno korekcijsko uređenje.
8. Osmi tužbeni razlog: očita pogreška u ocjeni i nedostatan prethodno ispitivanje
 - Tužitelji također navode da Komisija nije primjereno ispitala pa onda ni zaključila da su izuzeća za energetski intenzivna poduzeća opravdana s obzirom na cilj, prirodu odn. unutrašnju strukturu EEG-a te da stoga ne predstavljaju selektivnu prednost.
9. Deveti tužbeni razlog: povreda prava na saslušanje
 - Tužitelji također prigovaraju da ih je Komisija u svakom slučaju trebala saslušati prije donošenja odluke s tako teškim pravnim posljedicama.
10. Deseti tužbeni razlog: nedostatan obrazložjenje
 - Naposljetku tužitelji ističu da odluka o otvaranju u bitnim točkama nije dostatno obrazložena.

⁽¹⁾ Dopis Komisije od 22. svibnja 2002., C (2002) 1887 fin./državna potpora NN 27/2000-Njemačka

Tužba podnesena 2. svibnja 2014. – egeplast international protiv Komisije

(Predmet T-291/14)

(2014/C 223/45)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: egeplast international GmbH (Greven, Njemačka) (zastupnik: A. Rosenfeld, *Rechtsanwalt*)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi Odluku Europske komisije C (2013) 4424 *final* od 18. prosinca 2013. u predmetu o državnoj potpori SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN) – Njemačka, poticanje proizvodnje električne energije iz obnovljivih izvora energije i ograničavanje nameta na temelju EEG-a u korist energetski intenzivnih poduzeća;
- naloži Europskoj komisiji snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog svojoj tužbi, tužitelj u osnovi ističe sljedeće tužbene razloge.

1. Nepostojanje pogodovanja u smislu članka 107. stavka 1. UFEU-a
 - Tužitelj tvrdi da mu posebni sustav naknada iz Zakona o poticanju obnovljivih izvora energije (Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien, u daljnjem tekstu: EEG) ne pogoduje u smislu članka 107. stavka 1. UFEU-a već samo umanjuje teret koji značajno utječe na njegovu konkurentnost, a koji mu je nametnut kao posljedica uvođenja nameta na temelju EEG-a. Taj sustav služi kako bi se djelomično nadoknadio nepovoljni položaj, a ne kako bi se dala prednost.
2. Nepostojanje selektivnosti
 - Tužitelj također tvrdi da posebni sustav naknade nije selektivan jer nije ograničen na određene korisnike ili grane proizvodnje. Raspon korisnika koji su imali koristi od sustava naknade je u praksi jednako raznolik. Sustav se bez problema usklađuje s EEG-om 2012. i omogućava sustav naknada svojstven sustavu EEG.

3. Nepostojanje državnih potpora ili potpora pripisivih državi

- Tužitelj nadalje tvrdi da oslobođenje od nameta na temelju EEG-a nije državna potpora ili potpora pripisiva državi. Namet na temelju EEG-a služi da se ispuni građanskopravni zahtjev operatora prijenosnog sustava protiv dobavljača električne energije za naknadu izdataka koje su oni uzrokovali prodajom električne energije. Visinu nameta određuje operator prijenosnog sustava bez uplitanja države. Ovlasti dane Bundesnetzagentur (Savezna mrežna agencija) služe samo kako bi se kontrolirala ispravnost utvrđivanja iznosa nameta koje provodi operator prijenosnog sustava. Međutim, oni nisu dodijelili Bundesnetzagentur ni pravo na trajni nadzor ni ovlast raspolaganja prihodom od nameta.

4. Nepostojanje narušavanja tržišnog natjecanja ni utjecaja na trgovinu

- Tužitelj u tom pogledu tvrdi da iz nedržavne prirode prihoda od nameta proizlazi da ograničavanja nameta na temelju EEG-a nisu odricanje od državnog prihoda. Nadalje, u ovom slučaju nema odricanja jer se bilo koje smanjenje prihoda iz privatnih izvora s računa od nameta naknađuje kroz viši iznos nameta za nepriviligirane krajnje potrošače.

Tužba podnesena 2. svibnja 2014. – Klemme protiv Komisije

(Predmet T-294/14)

(2014/C 223/46)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Klemme AG (Lutherstadt Eisleben, Njemačka) (zastupnici: T. Volz, M. Ringel, B. Wißmann, M. Püstow, C. Oehme i T. Wielsch, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi Odluku Europske komisije od 18. prosinca 2013. o pokretanju formalnog istražnog postupka prema članku 108. stavku 2. UFEU-a protiv Savezne Republike Njemačke zbog poticanja proizvodnje struje iz obnovljivih izvora energije i ograničavanja nameta na temelju EEG-a u korist energetske intenzivnih poduzeća, državna potpora SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN), u dijelu u kojem se odnosi na ograničenje nameta na temelju EEG-a u korist energetske intenzivnih poduzeća;
- tuženiku naloži snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe dva tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog: pretpostavka stavljanja u povoljniji položaj u smislu članka 107. stavka 1. UFEU-a nije ispunjena

- Tužitelj tvrdi da ograničenje nameta iz Zakona o poticanju obnovljivih izvora energije (Gesetz für den Vorrang erneubarer Energien, u daljnjem tekstu: EEG), a koje je predviđeno tim zakonom za energetske intenzivna poduzeća, nije potpora u smislu članka 107. stavka 1. UFEU-a. S tim u svezi, tužitelj pojašnjava da poduzeća s velikom potrošnjom struje već samim pravnim uređenjem nisu stavljeni u povoljniji položaj. Posebno korekcijsko uređenje više je naknada za izvanredne namete koji u sklopu poticanja proizvodnje struje iz obnovljivih izvora energije posebno pogađaju tužitelja i slična poduzeća te ono služi ponovnoj uspostavi konkurentnosti poduzeća s velikom potrošnjom struje koja bi plaćanjem posebnog nameta na temelju EEG-a u startu bila stavljena u vrlo nepovoljan položaj.

2. Drugi tužbeni razlog: pretpostavka državnih sredstava u smislu članka 107. stavka 1. UFEU-a nije ispunjena

- Tužitelj pored toga tvrdi da posebno korekcijsko uređenje nije mjera koju „dodjeljuje država članica ili koja se dodjeljuje putem državnih sredstava”. S tim u svezi pojašnjava da ni sâm poseban namet na temelju EEG-a nije državno sredstvo pa stoga odricanje od tih sredstava putem posebnog korekcijskog uređenja ne može predstavljati mjeru koja se dodjeljuje putem državnih sredstava.
- Namet na temelju EEG-a ne ubire, njime ne upravlja niti ga raspodjeljuje država ili javna odnosno privatna institucija koju je imenovala ili osnovala država. Operator prijenosnog sustava zapravo može neposredno ubirati namet EEG-a na temelju odgovarajućeg građanskopravnog zahtjeva. Namet na temelju EEG-a nije prihod državnog proračuna pa prema tome posebno korekcijsko uređenje nikako ne umanjuje državne prihode, bilo posredno bilo neposredno.
- Sredstva iz EEG-a ne stoje na raspolaganju državnim tijelima. Također ne postoji javni nadzor nad sredstvima EEG-a od strane npr. Savezne službe za gospodarstvo i nadzor izvoza (Bundesamt für Wirtschaft und Ausfuhrkontrolle – BAFA) ili Savezne agencije za mreže (Bundesnetzagentur).

Tužba podnesena 2. svibnja 2014. – Autoneum Germany protiv Komisije

(Predmet T-295/14)

(2014/C 223/47)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Autoneum Germany GmbH (Roßdorf, Njemačka) (zastupnici: T. Volz, M. Ringel, B. Wißmann, M. Püstow, C. Oehme i T. Wielsch, *Rechtsanwälte*)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi Odluku Europske komisije od 18. prosinca 2013. o pokretanju formalnog istražnog postupka prema članku 108. stavku 2. UFEU-a protiv Savezne Republike Njemačke zbog poticanja proizvodnje struje iz obnovljivih izvora energije i ograničavanja nameta na temelju EEG-a u korist energetske intenzivnih poduzeća, državna potpora SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN), u dijelu u kojem se odnosi na ograničenje nameta na temelju EEG-a u korist energetske intenzivnih poduzeća;
- tuženiku naloži snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe dva tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog: pretpostavka stavljanja u povoljniji položaj u smislu članka 107. stavka 1. UFEU-a nije ispunjena

- Tužitelj tvrdi da ograničenje nameta iz Zakona o poticanju obnovljivih izvora energije (Gesetz für den Vorrang erneubarer Energien, u daljnjem tekstu: EEG), a koje je predviđeno tim zakonom za energetske intenzivna poduzeća, nije potpora u smislu članka 107. stavka 1. UFEU-a. S tim u svezi, tužitelj pojašnjava da poduzeća s velikom potrošnjom struje već samim pravnim uređenjem nisu stavljeni u povoljniji položaj. Posebno korekcijsko uređenje više je naknada za izvanredne namete koji u sklopu poticanja proizvodnje struje iz obnovljivih izvora energije posebno pogađaju tužitelja i slična poduzeća te ono služi ponovnoj uspostavi konkurentnosti poduzeća s velikom potrošnjom struje koja bi plaćanjem posebnog nameta na temelju EEG-a u startu bila stavljena u vrlo nepovoljan položaj.

2. Drugi tužbeni razlog: pretpostavka državnih sredstava u smislu članka 107. stavka 1. UFEU-a nije ispunjena

- Tužitelj pored toga tvrdi da posebno korekcijsko uređenje nije mjera koju „dodjeljuje država članica ili koja se dodjeljuje putem državnih sredstava”. S tim u svezi pojašnjava da ni sâm poseban namet na temelju EEG-a nije državno sredstvo pa stoga odricanje od tih sredstava putem posebnog korekcijskog uređenja ne može predstavljati mjeru koja se dodjeljuje putem državnih sredstava.
- Namet na temelju EEG-a ne ubire, njime ne upravlja niti ga raspodjeljuje država ili javna odnosno privatna institucija koju je imenovala ili osnovala država. Operator prijenosnog sustava zapravo može neposredno ubirati namet EEG-a na temelju odgovarajućeg građanskopravnog zahtjeva. Namet na temelju EEG-a nije prihod državnog proračuna pa prema tome posebno korekcijsko uređenje nikako ne umanjuje državne prihode, bilo posredno bilo neposredno.
- Sredstva iz EEG-a ne stoje na raspolaganju državnim tijelima. Također ne postoji javni nadzor nad sredstvima EEG-a od strane npr. Savezne službe za gospodarstvo i nadzor izvoza (Bundesamt für Wirtschaft und Ausfuhrkontrolle – BAFA) ili Savezne agencije za mreže (Bundesnetzagentur).

Tužba podnesena 2. svibnja 2014. – Erbslöh protiv Komisije

(Predmet T-296/14)

(2014/C 223/48)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Erbslöh AG (Velbert, Njemačka) (zastupnici: T. Volz, M. Ringel, B. Wißmann, M. Püstow, C. Oehme i T. Wielsch, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi Odluku Europske komisije od 18. prosinca 2013. o pokretanju formalnog istražnog postupka prema članku 108. stavku 2. UFEU-a protiv Savezne Republike Njemačke zbog poticanja proizvodnje struje iz obnovljivih izvora energije i ograničavanja nameta na temelju EEG-a u korist energetske intenzivnih poduzeća, državna potpora SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN), u dijelu u kojem se odnosi na ograničenje nameta na temelju EEG-a u korist energetske intenzivnih poduzeća;
- tuženiku naloži snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe dva tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog: pretpostavka stavljanja u povoljniji položaj u smislu članka 107. stavka 1. UFEU-a nije ispunjena

- Tužitelj tvrdi da ograničenje nameta iz Zakona o poticanju obnovljivih izvora energije (Gesetz für den Vorrang erneubarer Energien, u daljnjem tekstu: EEG), a koje je predviđeno tim zakonom za energetske intenzivna poduzeća, nije potpora u smislu članka 107. stavka 1. UFEU-a. S tim u svezi, tužitelj pojašnjava da poduzeća s velikom potrošnjom struje već samim pravnim uređenjem nisu stavljeni u povoljniji položaj. Posebno korekcijsko uređenje više je naknada za izvanredne namete koji u sklopu poticanja proizvodnje struje iz obnovljivih izvora energije posebno pogađaju tužitelja i slična poduzeća te ono služi ponovnoj uspostavi konkurentnosti poduzeća s velikom potrošnjom struje koja bi plaćanjem posebnog nameta na temelju EEG-a u startu bila stavljena u vrlo nepovoljan položaj.

2. Drugi tužbeni razlog: pretpostavka državnih sredstava u smislu članka 107. stavka 1. UFEU-a nije ispunjena

- Tužitelj pored toga tvrdi da posebno korekcijsko uređenje nije mjera koju „dodjeljuje država članica ili koja se dodjeljuje putem državnih sredstava”. S tim u svezi pojašnjava da ni sâm poseban namet na temelju EEG-a nije državno sredstvo pa stoga odricanje od tih sredstava putem posebnog korekcijskog uređenja ne može predstavljati mjeru koja se dodjeljuje putem državnih sredstava.
- Namet na temelju EEG-a ne ubire, njime ne upravlja niti ga raspodjeljuje država ili javna odnosno privatna institucija koju je imenovala ili osnovala država. Operator prijenosnog sustava zapravo može neposredno ubirati namet EEG-a na temelju odgovarajućeg građanskopravnog zahtjeva. Namet na temelju EEG-a nije prihod državnog proračuna pa prema tome posebno korekcijsko uređenje nikako ne umanjuje državne prihode, bilo posredno bilo neposredno.
- Sredstva iz EEG-a ne stoje na raspolaganju državnim tijelima. Također ne postoji javni nadzor nad sredstvima EEG-a od strane npr. Savezne službe za gospodarstvo i nadzor izvoza (Bundesamt für Wirtschaft und Ausfuhrkontrolle – BAFA) ili Savezne agencije za mreže (Bundesnetzagentur).

Tužba podnesena 2. svibnja 2014. – Walter Klein protiv Komisije

(Predmet T-297/14)

(2014/C 223/49)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Walter Klein GmbH & Co. KG (Wuppertal, Njemačka) (zastupnici: T. Volz, M. Ringel, B. Wißmann, M. Püstow, C. Oehme i T. Wielsch, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi Odluku Europske komisije od 18. prosinca 2013. o pokretanju formalnog istražnog postupka prema članku 108. stavku 2. UFEU-a protiv Savezne Republike Njemačke zbog poticanja proizvodnje struje iz obnovljivih izvora energije i ograničavanja nameta na temelju EEG-a u korist energetske intenzivnih poduzeća, državna potpora SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN), u dijelu u kojem se odnosi na ograničenje nameta na temelju EEG-a u korist energetske intenzivnih poduzeća;
- tuženiku naloži snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe dva tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog: pretpostavka stavljanja u povoljniji položaj u smislu članka 107. stavka 1. UFEU-a nije ispunjena

- Tužitelj tvrdi da ograničenje nameta iz Zakona o poticanju obnovljivih izvora energije (Gesetz für den Vorrang erneubarer Energien, u daljnjem tekstu: EEG), a koje je predviđeno tim zakonom za energetske intenzivna poduzeća, nije potpora u smislu članka 107. stavka 1. UFEU-a. S tim u svezi, tužitelj pojašnjava da poduzeća s velikom potrošnjom struje već samim pravnim uređenjem nisu stavljena u povoljniji položaj. Posebno korekcijsko uređenje više je naknada za izvanredne namete koji u sklopu poticanja proizvodnje struje iz obnovljivih izvora energije posebno pogađaju tužitelja i slična poduzeća te ono služi ponovnoj uspostavi konkurentnosti poduzeća s velikom potrošnjom struje koja bi plaćanjem posebnog nameta na temelju EEG-a u startu bila stavljena u vrlo nepovoljan položaj.

2. Drugi tužbeni razlog: pretpostavka državnih sredstava u smislu članka 107. stavka 1. UFEU-a nije ispunjena

- Tužitelj pored toga tvrdi da posebno korekcijsko uređenje nije mjera koju „dodjeljuje država članica ili koja se dodjeljuje putem državnih sredstava”. S tim u svezi pojašnjava da ni sâm poseban namet na temelju EEG-a nije državno sredstvo pa stoga odricanje od tih sredstava putem posebnog korekcijskog uređenja ne može predstavljati mjeru koja se dodjeljuje putem državnih sredstava.
- Namet na temelju EEG-a ne ubire, njime ne upravlja niti ga raspodjeljuje država ili javna odnosno privatna institucija koju je imenovala ili osnovala država. Operator prijenosnog sustava zapravo može neposredno ubirati namet EEG-a na temelju odgovarajućeg građanskopravnog zahtjeva. Namet na temelju EEG-a nije prihod državnog proračuna pa prema tome posebno korekcijsko uređenje nikako ne umanjuje državne prihode, bilo posredno bilo neposredno.
- Sredstva iz EEG-a ne stoje na raspolaganju državnim tijelima. Također ne postoji javni nadzor nad sredstvima EEG-a od strane npr. Savezne službe za gospodarstvo i nadzor izvoza (Bundesamt für Wirtschaft und Ausfuhrkontrolle – BAFA) ili Savezne agencije za mreže (Bundesnetzagentur).

Tužba podnesena 2. svibnja 2014. – Erbslöh Aluminium protiv Komisije

(Predmet T-298/14)

(2014/C 223/50)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Erbslöh Aluminium GmbH (Velbert, Njemačka) (zastupnici: T. Volz, M. Ringel, B. Wißmann, M. Püstow, C. Oehme i T. Wielsch, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi Odluku Europske komisije od 18. prosinca 2013. o pokretanju formalnog istražnog postupka prema članku 108. stavku 2. UFEU-a protiv Savezne Republike Njemačke zbog poticanja proizvodnje struje iz obnovljivih izvora energije i ograničavanja nameta na temelju EEG-a u korist energetske intenzivnih poduzeća, državna potpora SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN), u dijelu u kojem se odnosi na ograničenje nameta na temelju EEG-a u korist energetske intenzivnih poduzeća;
- tuženiku naloži snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe dva tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog: pretpostavka stavljanja u povoljniji položaj u smislu članka 107. stavka 1. UFEU-a nije ispunjena

- Tužitelj tvrdi da ograničenje nameta iz Zakona o poticanju obnovljivih izvora energije (Gesetz für den Vorrang erneubarer Energien, u daljnjem tekstu: EEG), a koje je predviđeno tim zakonom za energetske intenzivna poduzeća, nije potpora u smislu članka 107. stavka 1. UFEU-a. S tim u svezi, tužitelj pojašnjava da poduzeća s velikom potrošnjom struje već samim pravnim uređenjem nisu stavljena u povoljniji položaj. Posebno korekcijsko uređenje više je naknada za izvanredne namete koji u sklopu poticanja proizvodnje struje iz obnovljivih izvora energije posebno pogađaju tužitelja i slična poduzeća te ono služi ponovnoj uspostavi konkurentnosti poduzeća s velikom potrošnjom struje koja bi plaćanjem posebnog nameta na temelju EEG-a u startu bila stavljena u vrlo nepovoljan položaj.

2. Drugi tužbeni razlog: pretpostavka državnih sredstava u smislu članka 107. stavka 1. UFEU-a nije ispunjena
- Tužitelj pored toga tvrdi da posebno korekcijsko uređenje nije mjera koju „dodjeljuje država članica ili koja se dodjeljuje putem državnih sredstava”. S tim u svezi pojašnjava da ni sâm poseban namet na temelju EEG-a nije državno sredstvo pa stoga odricanje od tih sredstava putem posebnog korekcijskog uređenja ne može predstavljati mjeru koja se dodjeljuje putem državnih sredstava.
 - Namet na temelju EEG-a ne ubire, njime ne upravlja niti ga raspodjeljuje država ili javna odnosno privatna institucija koju je imenovala ili osnovala država. Operator prijenosnog sustava zapravo može neposredno ubirati namet EEG-a na temelju odgovarajućeg građanskopravnog zahtjeva. Namet na temelju EEG-a nije prihod državnog proračuna pa prema tome posebno korekcijsko uređenje nikako ne umanjuje državne prihode, bilo posredno bilo neposredno.
 - Sredstva iz EEG-a ne stoje na raspolaganju državnim tijelima. Također ne postoji javni nadzor nad sredstvima EEG-a od strane npr. Savezne službe za gospodarstvo i nadzor izvoza (Bundesamt für Wirtschaft und Ausfuhrkontrolle – BAFA) ili Savezne agencije za mreže (Bundesnetzagentur).

Tužba podnesena 2. svibnja 2014. – Fricopan Back protiv Komisije

(Predmet T-300/14)

(2014/C 223/51)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Fricopan Back GmbH Immekath (Klötze, Njemačka) (zastupnici: T. Volz, M. Ringel, B. Wißmann, M. Püstow, C. Oehme i T. Wielsch, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku Europske komisije od 18. prosinca 2013. o pokretanju formalnog ispitnog postupka u skladu s člankom 108. stavkom 2. UFEU-a protiv Savezne Republike Njemačke zbog poticanja obnovljive električne energije i zbog sniženog EEG doplatka za velike potrošače, državne potpore SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN), u dijelu u kojem se primjenjuje na sniženi EEG doplatka za velike potrošače;
- naloži tuženiku snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe dva tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog: nepostojanje stavljanja u povoljniji položaj u smislu članka 107. stavka 1. UFEU-a
- Tužitelj ističe da ograničenje EEG doplatka za velike potrošače predviđeno u Zakonu o obnovljivoj energiji (Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien, u daljnjem tekstu: EEG) ne predstavlja potporu u smislu članka 107. stavka 1. UFEU-a. Ističe da veliki potrošači tim uređenjem nisu stavljeni u povoljniji položaj. Naprotiv, posebno uređenje kompenzacije je kompenzacija za izvanredne troškove s kojima se tužitelj i usporedivi potrošači u okviru potpora za obnovljivu energiju osobito suočavaju i služi ponovnoj uspostavi konkurentnosti velikih potrošača kojima je EEG doplatka prvotno znatno naštetio.

2. Drugi tužbeni razlog: nepostojanje državnih sredstava u smislu članka 107. stavka 1. UFEU-a
- Nadalje, tužitelj ističe da posebno uređenje kompenzacije ne predstavlja „državnu ili iz državnih sredstava” dodijeljenu mjeru. S tim u vezi navodi da EEG doplatak nije državno sredstvo te stoga odricanje od tog sredstva kroz posebno uređenje kompenzacije ne može predstavljati mjeru dodijeljenu iz državnih sredstava.
 - EEG doplatak ne ubire, njime ne upravlja ni ne raspodjeljuje država ili javna ili privatna institucija koju imenuje ili osniva država. Naprotiv, EEG doplatak mogu izravno ubirati operateri sustava prijenosa električne energije na temelju odgovarajućeg građanskopravnog zahtjeva. EEG doplatak ne ubire se u korist državnog proračuna pa stoga posebno uređenje kompenzacije ni na koji način ne smanjuje izravno ili neizravno prihode države.
 - Također, EEG sredstva ne stoje državnim tijelima na raspolaganju. Usto ne postoji javna kontrola nad EEG sredstvima, npr. kroz Savezni ured za gospodarstvo i kontrolu izvoza (Bundesamt für Wirtschaft und Ausfuhrkontrolle, BAFA) ili Saveznu agenciju za mreže (Bundesnetzagentur).

Tužba podnesena 2. svibnja 2014. – Michelin Reifenwerke protiv Komisije

(Predmet T-301/14)

(2014/C 223/52)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Michelin Reifenwerke AG & Co. KGaA (Karlsruhe, Njemačka) (zastupnici: T. Volz, M. Ringel, B. Wißmann, M. Püstow, C. Oehme i T. Wielsch, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi Odluku Europske komisije od 18. prosinca 2013. o pokretanju formalnog istražnog postupka prema članku 108. stavku 2. UFEU-a protiv Savezne Republike Njemačke zbog poticanja proizvodnje struje iz obnovljivih izvora energije i ograničavanja nameta na temelju EEG-a u korist energetske intenzivnih poduzeća, državna potpora SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN), u dijelu u kojem se odnosi na ograničenje nameta na temelju EEG-a u korist energetske intenzivnih poduzeća;
- tuženiku naloži snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe dva tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog: pretpostavka stavljanja u povoljniji položaj u smislu članka 107. stavka 1. UFEU-a nije ispunjena
 - Tužitelj tvrdi da ograničenje nameta iz Zakona o poticanju obnovljivih izvora energije (Gesetz für den Vorrang erneubarer Energien, u daljnjem tekstu: EEG), a koje je predviđeno tim zakonom za energetske intenzivna poduzeća, nije potpora u smislu članka 107. stavka 1. UFEU-a. S tim u svezi, tužitelj pojašnjava da poduzeća s velikom potrošnjom struje već samim pravnim uređenjem nisu stavljena u povoljniji položaj. Posebno korekcijsko uređenje više je naknada za izvanredne namete koji u sklopu poticanja proizvodnje struje iz obnovljivih izvora energije posebno pogađaju tužitelja i slična poduzeća te ono služi ponovnoj uspostavi konkurentnosti poduzeća s velikom potrošnjom struje koja bi plaćanjem posebnog nameta na temelju EEG-a u startu bila stavljena u vrlo nepovoljan položaj.

2. Drugi tužbeni razlog: pretpostavka državnih sredstava u smislu članka 107. stavka 1. UFEU-a nije ispunjena
- Tužitelj pored toga tvrdi da posebno korekcijsko uređenje nije mjera koju „dodjeljuje država članica ili koja se dodjeljuje putem državnih sredstava”. S tim u svezi pojašnjava da ni sâm poseban namet na temelju EEG-a nije državno sredstvo pa stoga odricanje od tih sredstava putem posebnog korekcijskog uređenja ne može predstavljati mjeru koja se dodjeljuje putem državnih sredstava.
 - Namet na temelju EEG-a ne ubire, njime ne upravlja niti ga raspodjeljuje država ili javna odnosno privatna institucija koju je imenovala ili osnovala država. Operator prijenosnog sustava zapravo može neposredno ubirati namet EEG-a na temelju odgovarajućeg građanskopravnog zahtjeva. Namet na temelju EEG-a nije prihod državnog proračuna pa prema tome posebno korekcijsko uređenje nikako ne umanjuje državne prihode, bilo posredno bilo neposredno.
 - Sredstva iz EEG-a ne stoje na raspolaganju državnim tijelima. Također ne postoji javni nadzor nad sredstvima EEG-a od strane npr. Savezne službe za gospodarstvo i nadzor izvoza (Bundesamt für Wirtschaft und Ausfuhrkontrolle – BAFA) ili Savezne agencije za mreže (Bundesnetzagentur).

Tužba podnesena 29. travnja 2014. – Buderus Guss protiv Komisije

(Predmet T-302/14)

(2014/C 223/53)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Buderus Guss GmbH (Breidenbach, Njemačka) (zastupnici: D. Greinacher, J. Martin i B. Scholtka, *Rechtsanwälte*)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- u skladu s člankom 263. stavkom 1. UFEU-a, poništi Odluku Komisije o otvaranju formalnog istražnog postupka protiv Savezne Republike Njemačke u vezi s promicanjem proizvodnje električne energije iz obnovljivih izvora energije i janskog plina prema Zakonu o promicanju obnovljivih izvora energije (Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien, u daljnjem tekstu: EEG) te ograničavanjem nameta na temelju EEG-a za energetska intenzivna poduzeća – Državne potpore SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN), SL C 37, 7.2.2014., str. 73., u dijelu u kojem Komisija smatra posebno korekcijsko uređenje iz članaka 40. i 41. EEG-a državnim potporom u smislu članka 107. UFEU-a;
- sukladno članku 87. stavku 3. Poslovnika Općeg suda, naloži Komisiji snošenje nužnih troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe tri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog: povreda članka 107. UFEU-a

Tužitelj tvrdi da je Komisija pogrešno smatrala da promicanje obnovljivih izvora energije pomoću sustava nameta i posebnog korekcijskog uređenja za smanjenje nameta na temelju EEG-a predstavlja potporu te da stoga nije trebala pokrenuti formalni istražni postupak.

- U vezi s tim tužitelj navodi da je Komisija počinila očitu pogrešku u ocjeni tijekom prethodnog razmatranja predstavlja li posebno korekcijsko uređenje potporu, s obzirom na to da posebno korekcijsko uređenje kao izuzeće od nameta na temelju EEG-a ne daje nikakvu prednost koju energetska intenzivna poduzeća ne bi imala u normalnim tržišnim uvjetima.

- Tužitelj također ističe da nije bilo korištenja državnih sredstava. Budući da sam prihod od nameta na temelju EEG-a ne predstavlja državno sredstvo, onda ni izuzeće za energetska intenzivna poduzeća ne može utjecati na državna sredstva.
- Tužitelj nadalje ističe da posebno korekcijsko uređenje također ne narušava tržišno natjecanje. Uređenje eventualno uspostavlja uvjete natjecanja koji bi postojali bez nameta na temelju EEG-a.

2. Drugi tužbeni razlog: povreda načela legitimnih očekivanja

Tužitelj ističe da je Komisija donošenjem navedene odluke povrijedila načelo legitimnih očekivanja. Njemačko uređenje poticanja obnovljivih izvora energije već je bilo predmet temeljitog ispitivanja u kontekstu državnih potpora. Pri tom je ispitivanju Komisija zaključila 2002. da prijenos državnih sredstava nije povezan s tim uređenjem. Budući da EEG iz 2012. u tom pogledu nije uključivao nikakve bitne izmjene prethodnog pravnog stanja, gospodarski subjekti u pitanju nisu morali očekivati da će biti novog ispitivanja, već su imali pravo očekivati zadržavanje na snazi postojećeg uređenja.

3. Treći tužbeni razlog: zlouporaba ovlasti

Naposljetku, tužitelj smatra da je Komisija zlouporabila diskrecijsku ovlast koju ima na temelju članaka 107. i 108. UFEU-a. Otvaranjem ispitnog postupka Komisija prvenstveno teži usklađivanju pravila o poticanju korištenja električne energije iz obnovljivih izvora. Ovaj temeljni cilj je također vidljiv u novom nacrtu smjernica za državne potpore za obnovljivi i energiju, u kojima Komisija po prvi puta utvrđuje detaljna pravila za poticanje korištenja energije iz obnovljivih izvora. Međutim, da bi mogla raditi na usklađivanju, Komisija pritom mora primijeniti postupak predviđen za usklađivanje zakona i drugih propisa iz članaka 116. i 117. UFEU-a.

Tužba podnesena 29. travnja 2014. – Polyblend protiv Komisije

(Predmet T-303/14)

(2014/C 223/54)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Polyblend GmbH (Bad Sobernheim, Njemačka) (zastupnici: D. Greinacher, J. Martin i B. Scholtka, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- u skladu s člankom 263. stavkom 1. UFEU-a poništi Odluku Komisije od 18. prosinca 2013. o pokretanju formalnog istražnog postupka protiv Savezne Republike Njemačke u vezi s poticanjem proizvodnje struje iz obnovljivih izvora energije i jamskog plina prema Zakonu o poticanju obnovljivih izvora energije (Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien, u daljnjem tekstu: EEG), kao i zbog ograničavanja nameta na temelju EEG-a u korist energetska intenzivnih poduzeća – državne potpore SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN), objavljenu u Službenom listu EU od 7. veljače 2014., br. C 37, str. 73., u dijelu u kojem Komisija korekcijsko uređenje prema paragrafima 40. i 41. EEG-a tretira kao državnu potporu u smislu članka 107. UFEU-a;
- Komisiji naloži snošenje nužnih troškova u skladu s člankom 87. stavkom 3. Poslovnika Općeg suda.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe tri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog: povreda članka 107. UFEU-a

Tužitelj tvrdi da je Komisija poticanje obnovljivih izvora energije putem sustava posebnih nameta, kao i posebno korekcijsko uređenje radi ograničenja nameta na temelju EEG-a pogrešno ocijenila kao potpore pa na temelju toga nije smjela pokrenuti formalni istražni postupak.

- S tim u svezi, tužitelj ističe da se Komisiji u njezinoj prosudbi potkrala očita pogreška prilikom prethodne ocjene pitanja je li kod posebnog korekcijskog uređenja riječ o potpori, s obzirom na to da posebno korekcijsko uređenje kao iznimka od nameta na temelju EEG-a ne stavlja poduzeća s velikom potrošnjom struje u povoljniji položaj od onoga koji bi ta poduzeća ostvarila u uobičajenim tržišnim uvjetima.
- Tužitelj dodaje da se ne koriste nikakva državna sredstva. Budući da sami prihodi od nameta na temelju EEG-a ne predstavljaju državna sredstva, ni u slučaju posebnog režima za poduzeća s velikom potrošnjom struje nije riječ o raspolaganju državnim sredstvima.
- Tužitelj također tvrdi da posebno korekcijsko uređenje ne narušava tržišno natjecanje. Riječ je u svakom slučaju o uspostavi konkurentskih uvjeta koji bi postojali bez nameta na temelju EEG-a.

2. Drugi tužbeni razlog: povreda načela legitimnih očekivanja

Tužitelj tvrdi da je donošenjem odluke Komisija povrijedila i načelo zaštite legitimnih očekivanja. Njemačko pravno uređenje poticanja obnovljivih izvora energije već je bilo predmetom dubinskog ispitivanja u skladu s propisima o državnim potporama. U tom slučaju Komisija je 2002. godine došla do zaključka da navedeno pravno uređenje ne uključuje prijenos državnih sredstava. Budući da EEG iz 2012. ne sadrži bitne izmjene u odnosu na prijašnje stanje propisa, zainteresirani gospodarski subjekti nisu morali očekivati ponovno ispitivanje, nego su bili ovlašteni osloniti se na nastavak istog pravno uređenja.

3. Treći tužbeni razlog: zlouporaba diskrecijskih ovlasti

Na kraju tužitelj smatra da je Komisija zloupotrijebila diskrecijske ovlasti koje joj pripadaju na temelju članaka 107. i 108. UFEU-a. Otvaranjem istražnog postupka Komisija prvenstveno ima za cilj načelno uskladiti poticanje proizvodnje struje iz obnovljivih izvora. Ovaj temeljni cilj vidljiv je i u novom nacrtu smjernica za potpore za zaštitu okoliša i energetiku u kojima Komisija po prvi put donosi detaljna pravila u vezi s poticanjem obnovljivih izvora energije. Kako bi postigla usklađivanje Komisija bi u tom slučaju morala primijeniti za to predviđene postupke za približavanje propisa prema članku 116. i 117. UFEU-a.

Tužba podnesena 29. travnja 2014. – Sun Alloys Europe protiv Komisije

(Predmet T-304/14)

(2014/C 223/55)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Sun Alloys Europe GmbH (Bad Sobernheim, Njemačka) (zastupnici: D. Greinacher, J. Martin i B. Scholtka, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- u skladu s člankom 263. stavkom 1. UFEU-a poništi Odluku Komisije od 18. prosinca 2013. o pokretanju formalnog istražnog postupka protiv Savezne Republike Njemačke u vezi s poticanjem proizvodnje struje iz obnovljivih izvora energije i jamskog plina prema Zakonu o poticanju obnovljivih izvora energije (Gesetz für den Vorrang erneubarer Energien, u daljnjem tekstu: EEG), kao i zbog ograničavanja nameta na temelju EEG-a u korist energetski intenzivnih poduzeća – državne potpore SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN), objavljenu u Službenom listu EU od 7. veljače 2014., br. C 37, str. 73., u dijelu u kojem Komisija korekcijsko uređenje prema paragrafima 40. i 41. EEG-a tretira kao državnu potporu u smislu članka 107. UFEU-a;
- Komisiji naloži snošenje nužnih troškova u skladu s člankom 87. stavkom 3. Poslovnika Općeg suda.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe tri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog: povreda članka 107. UFEU-a

Tužitelj tvrdi da je Komisija poticanje obnovljivih izvora energije putem sustava posebnih nameta, kao i posebno korekcijsko uređenje radi ograničenja nameta na temelju EEG-a pogrešno ocijenila kao potpore pa na temelju toga nije smjela pokrenuti formalni istražni postupak.

- S tim u svezi, tužitelj ističe da se Komisiji u njezinoj prosudbi potkrala očita pogreška prilikom prethodne ocjene pitanja je li kod posebnog korekcijskog uređenja riječ o potpori, s obzirom na to da posebno korekcijsko uređenje kao iznimka od nameta na temelju EEG-a ne stavlja poduzeća s velikom potrošnjom struje u povoljniji položaj od onoga koji bi ta poduzeća ostvarila u uobičajenim tržišnim uvjetima.
- Tužitelj dodaje da se ne koriste nikakva državna sredstva. Budući da sami prihodi od nameta na temelju EEG-a ne predstavljaju državna sredstva, ni u slučaju posebnog režima za poduzeća s velikom potrošnjom struje nije riječ o raspolaganju državnim sredstvima.
- Tužitelj također tvrdi da posebno korekcijsko uređenje ne narušava tržišno natjecanje. Riječ je u svakom slučaju o uspostavi konkurentskih uvjeta koji bi postojali bez nameta na temelju EEG-a.

2. Drugi tužbeni razlog: povreda načela legitimnih očekivanja

Tužitelj tvrdi da je donošenjem odluke Komisija povrijedila i načelo zaštite legitimnih očekivanja. Njemačko pravno uređenje poticanja obnovljivih izvora energije već je bilo predmetom dubinskog ispitivanja u skladu s propisima o državnim potporama. U tom slučaju Komisija je 2002. godine došla do zaključka da navedeno pravno uređenje ne uključuje prijenos državnih sredstava. Budući da EEG iz 2012. ne sadrži bitne izmjene u odnosu na prijašnje stanje propisa, zainteresirani gospodarski subjekti nisu morali očekivati ponovno ispitivanje, nego su bili ovlašteni osloniti se na nastavak istog pravno uređenja.

3. Treći tužbeni razlog: zlouporaba diskrecijskih ovlasti

Na kraju tužitelj smatra da je Komisija zloupotrijebila diskrecijske ovlasti koje joj pripadaju na temelju članaka 107. i 108. UFEU-a. Otvaranjem istražnog postupka Komisija prvenstveno ima za cilj načelno uskladiti poticanje proizvodnje struje iz obnovljivih izvora. Ovaj temeljni cilj vidljiv je i u novom nacrtu smjernica za potpore za zaštitu okoliša i energetiku u kojima Komisija po prvi put donosi detaljna pravila u vezi s poticanjem obnovljivih izvora energije. Kako bi postigla usklađivanje Komisija bi u tom slučaju morala primijeniti za to predviđene postupke za približavanje propisa prema članku 116. i 117. UFEU-a.

Tužba podnesena 29. travnja 2014. – Vestolit protiv Komisije**(Predmet T-305/14)**

(2014/C 223/56)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Vestolit GmbH (Marl, Njemačka) (zastupnici: D. Greinacher, J. Martin i B. Scholtka, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- u skladu s člankom 263. stavkom 1. UFEU-a poništi Odluku Komisije od 18. prosinca 2013. o pokretanju formalnog istražnog postupka protiv Savezne Republike Njemačke u vezi s poticanjem proizvodnje struje iz obnovljivih izvora energije i jamskog plina prema Zakonu o poticanju obnovljivih izvora energije (Gesetz für den Vorrang erneubarer Energien, u daljnjem tekstu: EEG), kao i zbog ograničavanja nameta na temelju EEG-a u korist energetski intenzivnih poduzeća – državne potpore SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN), objavljenu u Službenom listu EU od 7. veljače 2014., br. C 37, str. 73., u dijelu u kojem Komisija korekcijsko uređenje prema paragrafima 40. i 41. EEG-a tretira kao državnu potporu u smislu članka 107. UFEU-a;
- Komisiji naloži snošenje nužnih troškova u skladu s člankom 87. stavkom 3. Poslovnika Općeg suda.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe tri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog: povreda članka 107. UFEU-a

Tužitelj tvrdi da je Komisija poticanje obnovljivih izvora energije putem sustava posebnih nameta, kao i posebno korekcijsko uređenje radi ograničenja nameta na temelju EEG-a pogrešno ocijenila kao potpore pa na temelju toga nije smjela pokrenuti formalni istražni postupak.

- S tim u svezi, tužitelj ističe da se Komisiji u njezinoj prosudbi potkrala očita pogreška prilikom prethodne ocjene pitanja je li kod posebnog korekcijskog uređenja riječ o potpori, s obzirom na to da posebno korekcijsko uređenje kao iznimka od nameta na temelju EEG-a ne stavlja poduzeća s velikom potrošnjom struje u povoljniji položaj od onoga koji bi ta poduzeća ostvarila u uobičajenim tržišnim uvjetima.
- Tužitelj dodaje da se ne koriste nikakva državna sredstva. Budući da sami prihodi od nameta na temelju EEG-a ne predstavljaju državna sredstva, ni u slučaju posebnog režima za poduzeća s velikom potrošnjom struje nije riječ o raspolaganju državnim sredstvima.
- Tužitelj također tvrdi da posebno korekcijsko uređenje ne narušava tržišno natjecanje. Riječ je u svakom slučaju o uspostavi konkurentskih uvjeta koji bi postojali bez nameta na temelju EEG-a.

2. Drugi tužbeni razlog: povreda načela legitimnih očekivanja

Tužitelj tvrdi da je donošenjem odluke Komisija povrijedila i načelo zaštite legitimnih očekivanja. Njemačko pravno uređenje poticanja obnovljivih izvora energije već je bilo predmetom dubinskog ispitivanja u skladu s propisima o državnim potporama. U tom slučaju Komisija je 2002. godine došla do zaključka da navedeno pravno uređenje ne uključuje prijenos državnih sredstava. Budući da EEG iz 2012. ne sadrži bitne izmjene u odnosu na prijašnje stanje propisa, zainteresirani gospodarski subjekti nisu morali očekivati ponovno ispitivanje, nego su bili ovlašteni osloniti se na nastavak istog pravno uređenja.

3. Treći tužbeni razlog: zlouporaba diskrecijskih ovlasti

Na kraju tužitelj smatra da je Komisija zloupotrijebila diskrecijske ovlasti koje joj pripadaju na temelju članaka 107. i 108. UFEU-a. Otvaranjem istražnog postupka Komisija prvenstveno ima za cilj načelno uskladiti poticanje proizvodnje struje iz obnovljivih izvora. Ovaj temeljni cilj vidljiv je i u novom nacrtu smjernica za potpore za zaštitu okoliša i energetiku u kojima Komisija po prvi put donosi detaljna pravila u vezi s poticanjem obnovljivih izvora energije. Kako bi postigla usklađivanje Komisija bi u tom slučaju morala primijeniti za to predviđene postupke za približavanje propisa prema članku 116. i 117. UFEU-a.

Tužba podnesena 30. travnja 2014. – Polymer-Chemie protiv Komisije

(Predmet T-306/14)

(2014/C 223/57)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Polymer-Chemie GmbH (Sobernheim, Njemačka) (zastupnici: D. Greinacher, J. Martin i B. Scholtka, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- u skladu s člankom 263. stavkom 1. UFEU-a poništi Odluku Komisije od 18. prosinca 2013. o pokretanju formalnog istražnog postupka protiv Savezne Republike Njemačke u vezi s poticanjem proizvodnje struje iz obnovljivih izvora energije i janskog plina prema Zakonu o poticanju obnovljivih izvora energije (Gesetz für den Vorrang erneubarer Energien, u daljnjem tekstu: EEG), kao i zbog ograničavanja nameta na temelju EEG-a u korist energetske intenzivnih poduzeća – državne potpore SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN), objavljenu u Službenom listu EU od 7. veljače 2014., br. C 37, str. 73., u dijelu u kojem Komisija korekcijsko uređenje prema paragrafima 40. i 41. EEG-a tretira kao državnu potporu u smislu članka 107. UFEU-a;
- Komisiji naloži snošenje nužnih troškova u skladu s člankom 87. stavkom 3. Poslovnika Općeg suda.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe tri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog: povreda članka 107. UFEU-a

Tužitelj tvrdi da je Komisija poticanje obnovljivih izvora energije putem sustava posebnih nameta, kao i posebno korekcijsko uređenje radi ograničenja nameta na temelju EEG-a pogrešno ocijenila kao potpore pa na temelju toga nije smjela pokrenuti formalni istražni postupak.

- S tim u svezi, tužitelj ističe da se Komisiji u njezinoj prosudbi potkrala očita pogreška prilikom prethodne ocjene pitanja je li kod posebnog korekcijskog uređenja riječ o potpori, s obzirom na to da posebno korekcijsko uređenje kao iznimka od nameta na temelju EEG-a ne stavlja poduzeća s velikom potrošnjom struje u povoljniji položaj od onoga koji bi ta poduzeća ostvarila u uobičajenim tržišnim uvjetima.
- Tužitelj dodaje da se ne koriste nikakva državna sredstva. Budući da sami prihodi od nameta na temelju EEG-a ne predstavljaju državna sredstva, ni u slučaju posebnog režima za poduzeća s velikom potrošnjom struje nije riječ o raspolaganju državnim sredstvima.
- Tužitelj također tvrdi da posebno korekcijsko uređenje ne narušava tržišno natjecanje. Riječ je u svakom slučaju o uspostavi konkurentskih uvjeta koji bi postojali bez nameta na temelju EEG-a.

2. Drugi tužbeni razlog: povreda načela legitimnih očekivanja

Tužitelj tvrdi da je donošenjem odluke Komisija povrijedila i načelo zaštite legitimnih očekivanja. Njemačko pravno uređenje poticanja obnovljivih izvora energije već je bilo predmetom dubinskog ispitivanja u skladu s propisima o državnim potporama. U tom slučaju Komisija je 2002. godine došla do zaključka da navedeno pravno uređenje ne uključuje prijenos državnih sredstava. Budući da EEG iz 2012. ne sadrži bitne izmjene u odnosu na prijašnje stanje propisa, zainteresirani gospodarski subjekti nisu morali očekivati ponovno ispitivanje, nego su bili ovlašteni osloniti se na nastavak istog pravno uređenja.

3. Treći tužbeni razlog: zlouporaba diskrecijskih ovlasti

Na kraju tužitelj smatra da je Komisija zloupotrijebila diskrecijske ovlasti koje joj pripadaju na temelju članaka 107. i 108. UFEU-a. Otvaranjem istražnog postupka Komisija prvenstveno ima za cilj načelno uskladiti poticanje proizvodnje struje iz obnovljivih izvora. Ovaj temeljni cilj vidljiv je i u novom nacrtu smjernica za potpore za zaštitu okoliša i energetiku u kojima Komisija po prvi put donosi detaljna pravila u vezi s poticanjem obnovljivih izvora energije. Kako bi postigla usklađivanje Komisija bi u tom slučaju morala primijeniti za to predviđene postupke za približavanje propisa prema članku 116. i 117. UFEU-a.

Tužba podnesena 30. travnja 2014. – TechnoCompound protiv Komisije

(Predmet T-307/14)

(2014/C 223/58)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: TechnoCompound GmbH (Bad Sobernheim, Njemačka) (zastupnici: D. Greinacher, J. Martin i B. Scholtka, *Rechtsanwälte*)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- u skladu s člankom 263. stavkom 1. UFEU-a, poništi Odluku Komisije o otvaranju formalnog istražnog postupka protiv Savezne Republike Njemačke u vezi s promicanjem proizvodnje električne energije iz obnovljivih izvora energije i janskog plina prema Zakonu o promicanju obnovljivih izvora energije (Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien, u daljnjem tekstu: EEG) te ograničavanjem nameta na temelju EEG-a za energetska intenzivna poduzeća – Državne potpore SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN) od 18. prosinca 2013., objavljena u Službenom listu EU od 7. veljače 2014., br. C 37, str. 73., u dijelu u kojem Komisija smatra posebno korekcijsko uređenje iz članaka 40. i 41. EEG-a državnim potporom u smislu članka 107. UFEU-a;
- sukladno članku 87. stavku 3. Poslovnika Općeg suda, naloži Komisiji snošenje nužnih troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe tri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog: povreda članka 107. UFEU-a

Tužitelj tvrdi da je Komisija pogrešno smatrala da promicanje obnovljivih izvora energije pomoću sustava nameta i posebnog korekcijskog uređenja za smanjenje nameta na temelju EEG-a predstavlja potporu te da stoga nije trebala pokrenuti formalni istražni postupak.

- U vezi s tim tužitelj navodi da je Komisija počinila očitu pogrešku u ocjeni tijekom prethodnog razmatranja predstavlja li posebno korekcijsko uređenje potporu, s obzirom na to da posebno korekcijsko uređenje kao izuzeće od nameta na temelju EEG-a ne daje nikakvu prednost koju energetska intenzivna poduzeća ne bi imala u normalnim tržišnim uvjetima.

- Tužitelj također ističe da nije bilo korištenja državnih sredstava. Budući da sam prihod od nameta na temelju EEG-a ne predstavlja državno sredstvo, onda ni izuzeće za energetska poduzeća ne može utjecati na državna sredstva.
- Tužitelj nadalje ističe da posebno korekcijsko uređenje također ne narušava tržišno natjecanje. Uređenje eventualno uspostavlja uvjete natjecanja koji bi postojali bez nameta na temelju EEG-a.

2. Drugi tužbeni razlog: povreda načela legitimnih očekivanja

Tužitelj ističe da je Komisija donošenjem navedene odluke povrijedila načelo legitimnih očekivanja. Njemačko uređenje poticanja obnovljivih izvora energije već je bilo predmet temeljitog ispitivanja u kontekstu državnih potpora. Pri tom je ispitivanju Komisija zaključila 2002. da prijenos državnih sredstava nije povezan s tim uređenjem. Budući da EEG iz 2012. u tom pogledu nije uključivao nikakve bitne izmjene prethodnog pravnog stanja, gospodarski subjekti u pitanju nisu morali očekivati da će biti novog ispitivanja, već su imali pravo očekivati zadržavanje na snazi postojećeg uređenja.

3. Treći tužbeni razlog: zlouporaba ovlasti

Naposljetku, tužitelj smatra da je Komisija zlouporabila diskrecijsku ovlast koju ima na temelju članaka 107. i 108. UFEU-a. Otvaranjem ispitnog postupka Komisija prvenstveno teži usklađivanju pravila o poticanju korištenja električne energije iz obnovljivih izvora. Ovaj temeljni cilj je također vidljiv u novom nacrtu smjernica za državne potpore za okoliš i energiju, u kojima Komisija po prvi puta utvrđuje detaljna pravila za poticanje korištenja energije iz obnovljivih izvora. Međutim, da bi mogla raditi na usklađivanju, Komisija pritom mora primijeniti postupak predviđen za usklađivanje zakona i drugih propisa iz članaka 116. i 117. UFEU-a.

Tužba podnesena 30. travnja 2014. – Neue Halberg-Guss protiv Komisije

(Predmet T-308/14)

(2014/C 223/59)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Neue Halberg-Guss GmbH (Saarbrücken, Njemačka) (zastupnici: D. Greinacher, J. Martin i B. Scholtka, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjevi

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- u skladu s člankom 263. stavkom 1. UFEU-a poništi Odluku Komisije od 18. prosinca 2013. o pokretanju formalnog istražnog postupka protiv Savezne Republike Njemačke u vezi s poticanjem proizvodnje struje iz obnovljivih izvora energije i jamskog plina prema Zakonu o poticanju obnovljivih izvora energije (Gesetz für den Vorrang erneubarer Energien, u daljnjem tekstu: EEG), kao i zbog ograničavanja nameta na temelju EEG-a u korist energetska intenzivnih poduzeća – državne potpore SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN), objavljenu u Službenom listu EU od 7. veljače 2014., br. C 37, str. 73., u dijelu u kojem Komisija korekcijsko uređenje prema paragrafima 40. i 41. EEG-a tretira kao državnu potporu u smislu članka 107. UFEU-a;
- Komisiji naloži snošenje nužnih troškova u skladu s člankom 87. stavkom 3. Poslovnika Općeg suda.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe tri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog: povreda članka 107. UFEU-a

Tužitelj tvrdi da je Komisija poticanje obnovljivih izvora energije putem sustava posebnih nameta, kao i posebno korekcijsko uređenje radi ograničenja nameta na temelju EEG-a pogrešno ocijenila kao potpore pa na temelju toga nije smjela pokrenuti formalni istražni postupak.

- S tim u svezi, tužitelj ističe da se Komisiji u njezinoj prosudbi potkrala očita pogreška prilikom prethodne ocjene pitanja je li kod posebnog korekcijskog uređenja riječ o potpori, s obzirom na to da posebno korekcijsko uređenje kao iznimka od nameta na temelju EEG-a ne stavlja poduzeća s velikom potrošnjom struje u povoljniji položaj od onoga koji bi ta poduzeća ostvarila u uobičajenim tržišnim uvjetima.
- Tužitelj dodaje da se ne koriste nikakva državna sredstva. Budući da sami prihodi od nameta na temelju EEG-a ne predstavljaju državna sredstva, ni u slučaju posebnog režima za poduzeća s velikom potrošnjom struje nije riječ o raspolaganju državnim sredstvima.
- Tužitelj također tvrdi da posebno korekcijsko uređenje ne narušava tržišno natjecanje. Riječ je u svakom slučaju o uspostavi konkurentskih uvjeta koji bi postojali bez nameta na temelju EEG-a.

2. Drugi tužbeni razlog: povreda načela legitimnih očekivanja

Tužitelj tvrdi da je donošenjem odluke Komisija povrijedila i načelo zaštite legitimnih očekivanja. Njemačko pravno uređenje poticanja obnovljivih izvora energije već je bilo predmetom dubinskog ispitivanja u skladu s propisima o državnim potporama. U tom slučaju Komisija je 2002. godine došla do zaključka da navedeno pravno uređenje ne uključuje prijenos državnih sredstava. Budući da EEG iz 2012. ne sadrži bitne izmjene u odnosu na prijašnje stanje propisa, zainteresirani gospodarski subjekti nisu morali očekivati ponovno ispitivanje, nego su bili ovlašteni osloniti se na nastavak istog pravno uređenja.

3. Treći tužbeni razlog: zlouporaba diskrecijskih ovlasti

Na kraju tužitelj smatra da je Komisija zloupotrijebila diskrecijske ovlasti koje joj pripadaju na temelju članaka 107. i 108. UFEU-a. Otvaranjem istražnog postupka Komisija prvenstveno ima za cilj načelno uskladiti poticanje proizvodnje struje iz obnovljivih izvora. Ovaj temeljni cilj vidljiv je i u novom nacrtu smjernica za potpore za zaštitu okoliša i energetiku u kojima Komisija po prvi put donosi detaljna pravila u vezi s poticanjem obnovljivih izvora energije. Kako bi postigla usklađivanje Komisija bi u tom slučaju morala primijeniti za to predviđene postupke za približavanje propisa prema članku 116. i 117. UFEU-a.

Tužba podnesena 30. travnja 2014. – Mat Foundries Europe protiv Komisije

(Predmet T-309/14)

(2014/C 223/60)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Mat Foundries Europe GmbH (Neunkirchen, Njemačka) (zastupnici: D. Greinacher, J. Martin i B. Scholtka, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- u skladu s člankom 263. stavkom 1. UFEU-a poništi Odluku Komisije od 18. prosinca 2013. o pokretanju formalnog istražnog postupka protiv Savezne Republike Njemačke u vezi s poticanjem proizvodnje struje iz obnovljivih izvora energije i jamskog plina prema Zakonu o poticanju obnovljivih izvora energije (Gesetz für den Vorrang erneubarer Energien, u daljnjem tekstu: EEG), kao i zbog ograničavanja nameta na temelju EEG-a u korist energetske intenzivnih poduzeća – državne potpore SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN), objavljenu u Službenom listu EU od 7. veljače 2014., br. C 37, str. 73., u dijelu u kojem Komisija korekcijsko uređenje prema paragrafima 40. i 41. EEG-a tretira kao državnu potporu u smislu članka 107. UFEU-a;
- Komisiji naloži snošenje nužnih troškova u skladu s člankom 87. stavkom 3. Poslovnika Općeg suda.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe tri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog: povreda članka 107. UFEU-a

Tužitelj tvrdi da je Komisija poticanje obnovljivih izvora energije putem sustava posebnih nameta, kao i posebno korekcijsko uređenje radi ograničenja nameta na temelju EEG-a pogrešno ocijenila kao potpore pa na temelju toga nije smjela pokrenuti formalni istražni postupak.

- S tim u svezi, tužitelj ističe da se Komisiji u njezinoj prosudbi potkrala očita pogreška prilikom prethodne ocjene pitanja je li kod posebnog korekcijskog uređenja riječ o potpori, s obzirom na to da posebno korekcijsko uređenje kao iznimka od nameta na temelju EEG-a ne stavlja poduzeća s velikom potrošnjom struje u povoljniji položaj od onoga koji bi ta poduzeća ostvarila u uobičajenim tržišnim uvjetima.
- Tužitelj dodaje da se ne koriste nikakva državna sredstva. Budući da sami prihodi od nameta na temelju EEG-a ne predstavljaju državna sredstva, ni u slučaju posebnog režima za poduzeća s velikom potrošnjom struje nije riječ o raspolaganju državnim sredstvima.
- Tužitelj također tvrdi da posebno korekcijsko uređenje ne narušava tržišno natjecanje. Riječ je u svakom slučaju o uspostavi konkurentskih uvjeta koji bi postojali bez nameta na temelju EEG-a.

2. Drugi tužbeni razlog: povreda načela legitimnih očekivanja

Tužitelj tvrdi da je donošenjem odluke Komisija povrijedila i načelo zaštite legitimnih očekivanja. Njemačko pravno uređenje poticanja obnovljivih izvora energije već je bilo predmetom dubinskog ispitivanja u skladu s propisima o državnim potporama. U tom slučaju Komisija je 2002. godine došla do zaključka da navedeno pravno uređenje ne uključuje prijenos državnih sredstava. Budući da EEG iz 2012. ne sadrži bitne izmjene u odnosu na prijašnje stanje propisa, zainteresirani gospodarski subjekti nisu morali očekivati ponovno ispitivanje, nego su bili ovlašteni osloniti se na nastavak istog pravno uređenja.

3. Treći tužbeni razlog: zlouporaba diskrecijskih ovlasti

Na kraju tužitelj smatra da je Komisija zloupotrijebila diskrecijske ovlasti koje joj pripadaju na temelju članaka 107. i 108. UFEU-a. Otvaranjem istražnog postupka Komisija prvenstveno ima za cilj načelno uskladiti poticanje proizvodnje struje iz obnovljivih izvora. Ovaj temeljni cilj vidljiv je i u novom nacrtu smjernica za potpore za zaštitu okoliša i energetiku u kojima Komisija po prvi put donosi detaljna pravila u vezi s poticanjem obnovljivih izvora energije. Kako bi postigla usklađivanje Komisija bi u tom slučaju morala primijeniti za to predviđene postupke za približavanje propisa prema članku 116. i 117. UFEU-a.

Tužba podnesena 30. travnja 2014. – Fritz Winter Eisengießerei protiv Komisije

(Predmet T-310/14)

(2014/C 223/61)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Fritz Winter Eisengießerei GmbH & Co. KG (Stadallendorf, Njemačka) (zastupnici: Rechtsanwälte D. Greinacher, J. Martin i B. Scholtka, *Rechtsanwälte*)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- u skladu s člankom 263. stavkom 1. UFEU-a, poništi Odluku Komisije o otvaranju formalnog istražnog postupka protiv Savezne Republike Njemačke u vezi s promicanjem proizvodnje električne energije iz obnovljivih izvora energije i janskog plina prema Zakonu o promicanju obnovljivih izvora energije (Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien, u daljnjem tekstu: EEG) te ograničavanjem nameta na temelju EEG-a za energetske intenzivna poduzeća – Državne potpore SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN), SL C 37, 7.2.2014., str. 73., u dijelu u kojem Komisija smatra posebno korekcijsko uređenje iz članaka 40. i 41. EEG-a državnim potporom u smislu članka 107. UFEU-a;

— sukladno članku 87. stavku 3. Poslovnika Općeg suda, naloži Komisiji snošenje nužnih troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe tri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog: povreda članka 107. UFEU-a

Tužitelj tvrdi da je Komisija pogrešno smatrala da promicanje obnovljivih izvora energije pomoću sustava nameta i posebnog korekcijskog uređenja za smanjenje nameta na temelju EEG-a predstavlja potporu te da stoga nije trebala pokrenuti formalni istražni postupak.

— U vezi s tim tužitelj navodi da je Komisija počinila očitu pogrešku u ocjeni tijekom prethodnog razmatranja predstavlja li posebno korekcijsko uređenje potporu, s obzirom na to da posebno korekcijsko uređenje kao izuzeće od nameta na temelju EEG-a ne daje nikakvu prednost koju energetska intenzivna poduzeća ne bi imala u normalnim tržišnim uvjetima.

— Tužitelj također ističe da nije bilo korištenja državnih sredstava. Budući da sam prihod od nameta na temelju EEG-a ne predstavlja državno sredstvo, onda ni izuzeće za energetska intenzivna poduzeća ne može utjecati na državna sredstva.

— Tužitelj nadalje ističe da posebno korekcijsko uređenje također ne narušava tržišno natjecanje. Uređenje eventualno uspostavlja uvjete natjecanja koji bi postojali i bez nameta na temelju EEG-a.

2. Drugi tužbeni razlog: povreda načela legitimnih očekivanja

Tužitelj ističe da je Komisija donošenjem navedene odluke povrijedila načelo legitimnih očekivanja. Njemačko uređenje poticanja obnovljivih izvora energije već je bilo predmet temeljitog ispitivanja u kontekstu državnih potpora. Pri tom je ispitivanju Komisija zaključila 2002. da prijenos državnih sredstava nije povezan s tim uređenjem. Budući da EEG iz 2012. u tom pogledu nije uključivao nikakve bitne izmjene prethodnog pravnog stanja, gospodarski subjekti u pitanju nisu morali očekivati da će biti novog ispitivanja, već su imali pravo očekivati zadržavanje na snazi postojećeg uređenja.

3. Treći tužbeni razlog: zlouporaba ovlasti

Naposljetku, tužitelj smatra da je Komisija zlouporabila diskrecijsku ovlast koju ima na temelju članaka 107. i 108. UFEU-a. Otvaranjem ispitnog postupka Komisija prvenstveno teži usklađivanju pravila o poticanju korištenja električne energije iz obnovljivih izvora. Ovaj temeljni cilj je također vidljiv u novom nacrtu smjernica za državne potpore za okoliš i energiju, u kojima Komisija po prvi puta utvrđuje detaljna pravila za poticanje korištenja energije iz obnovljivih izvora. Međutim, da bi mogla raditi na usklađivanju, Komisija pritom mora primijeniti postupak predviđen za usklađivanje zakona i drugih propisa iz članaka 116. i 117. UFEU-a.

Tužba podnesena 5. svibnja 2014. – Christian Dior Couture protiv OHIM-a (Predstavlanje ponavljajućeg motiva s reljefnim učinkom)

(Predmet T-313/14)

(2014/C 223/62)

Jezik na kojem je tužba podnesena: francuski

Stranke

Tužitelj: Christian Dior couture SA (Pariz, Francuska) (zastupnik: M. Sabatier, odvjetnik)

Tuženik: Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni)

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku četvrtog žalbenog vijeća Ureda za usklađivanje na unutarnjem tržištu od 4. ožujka 2014. u predmetu R 459/2013-4, u mjeri u kojoj je njome odbijena žalba protiv odluke ispitivača kojom je odbijena zaštita sustava žiga Zajednice za međunarodnu registraciju figurativnog žiga br. 1 100 187 za proizvode iz razreda 9, 14, 18 i 25, koja obuhvaća Europsku uniju,;
- prihvati registraciju figurativnog žiga br. 1 100 187 za proizvode iz razreda 9, 14, 18 i 25, te podredno za proizvode čija je upotreba izričito dokazana;
- naloži OHIM-u snošenje troškova tužitelja u postupku pred OHIM-om i u okviru ovog postupka, na temelju članka 87. Poslovnika Općeg suda

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Predmetni žig Zajednice: Međunarodna registracija figurativnog žiga koji predstavlja ponavljajući motiv s reljefnim učinkom za proizvode iz razreda 9, 14, 18 i 25, koja obuhvaća Europsku uniju

Odluka ispitivača: Zahtjev je djelomično odbijen

Odluka žalbenog vijeća: Tužba je odbijena

Tužbeni razlozi: Povreda članka 7. stavka 1. točke (b) i stavka 3. Uredbe br. 207/2009

Tužba podnesena 2. svibnja 2014. – Vinnolit protiv Komisije

(Predmet T-318/14)

(2014/C 223/63)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Vinnolit GmbH & Co. KG (Ismaning, Njemačka) (zastupnik: M. Geipel, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku Europske komisije od 18. prosinca 2013. u predmetima SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN), u dijelu u kojem se odnosi na sniženi EEG doplatak za velike potrošače;
- naloži tuženiku snošenje vlastitih troškova i troškova tužitelja.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe pet tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog: nepostojanje potpore u smislu članka 107. UFEU-a
 - Tužitelj ističe da sniženi EEG doplatak za velike potrošače predviđen u Zakonu o obnovljivoj energiji (Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien, u daljnjem tekstu: EEG) predstavlja izmjenu građanskopravnog mehanizma kompenzacije. Ne dodjeljuje se nikakva povlastica iz državnih ili državno kontroliranih sredstava.
2. Drugi tužbeni razlog: u svakom slučaju nepostojanje novih potpora
 - Nadalje, tužitelj ističe da sniženi EEG doplatak za velike potrošače ne predstavlja novu potporu u smislu članka 108. UFEU-a jer je mehanizam financiranja potpora za obnovljive izvore energije u Saveznoj Republici Njemačkoj Europska komisija u prošlosti klasificirala kao sukladan pravu potpora i on dosad nije bitno izmijenjen.

3. Treći tužbeni razlog: povreda temeljnih prava i načela proporcionalnosti
 - Tužitelj ističe da Europska komisija nije izvršila ili nije pravilno izvršila svoju marginu prosudbe jer, s jedne strane, nije uzela u obzir znatne nepovoljne posljedice za potrošače o kojima je riječ povezane s pokretanjem formalnog ispitnog postupka i, s druge strane, jer je pokrenula ispitni postupak u trenutku kad on još nije bio potreban.
4. Četvrti tužbeni razlog: povreda načela zaštite legitimnih očekivanja
 - Tužitelj ističe da je Europska komisija svojom odlukom povrijedila legitimna očekivanja potrošača o kojima je riječ jer je mehanizam financiranja potpora za obnovljive izvore energije u Saveznoj Republici Njemačkoj Europska komisija u prošlosti klasificirala kao sukladan pravu potpora i on dosad nije bitno izmijenjen.
5. Peti tužbeni razlog: prekoračenje ovlasti
 - Zaključno tužitelj ističe da je Europska komisija svojom odlukom prekoračila ovlasti koje su joj dodijeljene jer je Saveznoj Republici Njemačkoj nezakonito suzila marginu prosudbe za donošenje odluke o organizaciji potpora za obnovljive izvore energije koju ona ima na temelju primarnog i sekundarnog prava.

Tužba podnesena 12. svibnja 2014. – Azarov protiv Vijeća

(Predmet T-331/14)

(2014/C 223/64)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Mykola Yanovych Azarov (Kijev, Ukrajina) (zastupnici: G. Lansky i A. Egger, odvjetnici)

Tuženik: Vijeće Europske unije

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- u skladu s člankom 263. UFEU-a poništi Odluku Vijeća 2014/119/ZVSP od 5. ožujka 2014. o mjerama ograničavanja usmjerenima protiv određenih osoba, subjekata i tijela s obzirom na stanje u Ukrajini (SL L 66, str. 26.) i Uredbu Vijeća (EU) br. 208/2014 od 5. ožujka 2014. o mjerama ograničavanja usmjerenima protiv određenih osoba, subjekata i tijela s obzirom na stanje u Ukrajini (SL L 66, str. 1.), u dijelu u kojem se odnose na tužitelja,
- u skladu s člankom 64. Poslovnika Općeg suda odluči o mjerama upravljanja postupkom,
- u skladu s člankom 87. stavkom 2. Poslovnika Vijeću naloži snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe pet tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog: povreda obveze obrazlaganja

Tužitelj ističe, među ostalim, da obrazloženje pobijanog pravnog akta ne omogućuje ni tužitelju da je pobija pred Općim sudom niti Općem sudu da preispita njezinu zakonitost.

2. Drugi tužbeni razlog: povreda temeljnih prava

U okviru ovog tužbenog razloga tužitelj ističe povredu prava vlasništva i povredu prava na poslovnu djelatnost. Nadalje ističe neproporcionalnost donesenih mjera ograničavanja. Zaključno navodi da su povrijeđena njegova prava obrane.

3. Treći tužbeni razlog: zlouporaba ovlasti

Tužitelj ističe, među ostalim, da je Vijeće zlouporabilo ovlasti jer se donošenjem mjera ograničavanja protiv tužitelja uglavnom težilo drugim ciljevima, a ne stvarnom jačanju i potpori vladavini prava i poštovanju ljudskih prava u Ukrajini.

4. Četvrti tužbeni razlog: povreda načela dobrog upravljanja

U okviru ovog tužbenog razloga tužitelj osobito ističe povredu prava na nepristrano postupanje, povredu prava na pravedno odnosno pravično postupanje i povredu prava na pomno utvrđivanje činjeničnog stanja.

5. Peti tužbeni razlog: očita pogreška u ocjeni

Tužba podnesena 12. svibnja 2014. – Azarov protiv Vijeća

(Predmet T-332/14)

(2014/C 223/65)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Oleksii Mykolayovych Azarov (Kijev, Ukrajina) (zastupnici: G. Lansky i A. Egger, odvjetnici)

Tuženik: Vijeće Europske unije

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- u skladu s člankom 263. UFEU-a poništi Odluku Vijeća 2014/119/ZVSP od 5. ožujka 2014. o mjerama ograničavanja usmjerenima protiv određenih osoba, subjekata i tijela s obzirom na stanje u Ukrajini (SL L 66, str. 26.), Provedbenu odluku Vijeća 2014/216/ZVSP od 14. travnja 2014. o provedbi Odluke 2014/119/ZVSP o mjerama ograničavanja usmjerenima protiv određenih osoba, subjekata i tijela s obzirom na stanje u Ukrajini (SL L 111, str. 91.) kao i Uredbu Vijeća (EU) br. 208/2014 od 5. ožujka 2014. o mjerama ograničavanja usmjerenima protiv određenih osoba, subjekata i tijela s obzirom na stanje u Ukrajini (SL L 66, str. 1.) i Provedbenu uredbu Vijeća (EU) br. 381/2014 od 14. travnja 2014. o provedbi Uredbe (EU) br. 208/2014 o mjerama ograničavanja usmjerenima protiv određenih osoba, subjekata i tijela s obzirom na stanje u Ukrajini (SL L 111, str. 33.), u dijelu u kojem se odnose na tužitelja,
- u skladu s člankom 64. Poslovnika Općeg suda odluči o mjerama upravljanja postupkom,
- u skladu s člankom 87. stavkom 2. Poslovnika Vijeću naloži snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe pet tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog: povreda obveze obrazlaganja

Tužitelj ističe, među ostalim, da obrazloženje pobijanog pravnog akta ne omogućuje ni tužitelju da je pobija pred Općim sudom niti Općem sudu da preispita njezinu zakonitost.

2. Drugi tužbeni razlog: povreda temeljnih prava

U okviru ovog tužbenog razloga tužitelj ističe povredu prava vlasništva i povredu prava na poslovnu djelatnost. Nadalje ističe neproporcionalnost donesenih mjera ograničavanja. Zaključno navodi da su povrijeđena njegova prava obrane.

3. Treći tužbeni razlog: zlouporaba ovlasti

Tužitelj ističe, među ostalim, da je Vijeće zlouporabilo ovlasti jer se donošenjem mjera ograničavanja protiv tužitelja uglavnom težilo drugim ciljevima, a ne stvarnom jačanju i potpori vladavini prava i poštovanju ljudskih prava u Ukrajini.

4. Četvrti tužbeni razlog: povreda načela dobrog upravljanja

U okviru ovog tužbenog razloga tužitelj osobito ističe povredu prava na nepristrano postupanje, povredu prava na pravedno odnosno pravično postupanje i povredu prava na pomno utvrđivanje činjeničnog stanja.

5. Peti tužbeni razlog: očita pogreška u ocjeni

Tužba podnesena 30. ožujka 2014. – STC protiv Komisije

(Predmet T-355/14)

(2014/C 223/66)

Jezik postupka: talijanski

Stranke

Tužitelj: STC SpA (Forli, Italija) (zastupnici: A. Marelli i G. Delucca, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijane odluke sa svim pravnim posljedicama koje su one proizvele, a osobito u smislu da:
- naloži javnom naručitelju da naknadi štetu koja je nastala kao posljedica takvih nezakonitih odluka, bilo konkretno, ponovnim provođenjem postupka nadmetanja u korist tužitelja, bilo drugom istovjetnom radnjom, a u tom slučaju, naloži naknadu štete zbog poslovnih gubitaka te takozvane štete nanesene ugledu u ukupnom iznosu od 15 % cijene naznačene u ponudi tužitelja ili, u ukupnom iznosu od 15 % vrijednosti javnog nadmetanja ili, podredno tome, u nekom drugom višem ili nižem iznosu koji Sud, prema potrebi, pravično odredi; da, u svakom slučaju, naloži isplatu kompenzacijske kamate na ime naknade štete uzrokovane zakašnjenjem te, uz to,
- naloži Komisiji snošenje svih troškova postupka, uključujući i dodatne troškove, pristojbe i bilo koje druge troškove određene zakonom, uz pridržaj prava na naknadno određivanje njihove visine.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Ova tužba podnosi se protiv odluke Odjela za održavanje i usluge Uprave za održavanje Ispre Glavne uprave Zajedničkog istraživačkog centra Europske komisije, koja je priopćena temeljem obavijesti br. Ares(2014)1041060 od 3. travnja 2014., o negativnoj ocjeni ponude tužitelja u postupku javnog nadmetanja JRC IPR 2013 C04 0031 OC, odluke o dodjeli ugovora drugom poduzeću te odluke o odbijanju zahtjeva za uvid u natječajnu dokumentaciju.

Predmet ovog javnog nadmetanja bio je ugovor o izvršnom projektu, nabavi opreme i izradi novog trigeneracijskog postrojenja koje radi na principu plinske turbine te predviđanje sklapanja ugovora o redovitom i izvanrednom održavanju za razdoblje od 6 godina, od kojih su prve 2 godine pod jamstvom.

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe tri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se odnosi na to da tužitelju nije priznato pravo na uvid u natječajnu dokumentaciju. U tom pogledu tužitelj ističe povredu:
 - članka 42. i 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima;
 - prava na uvid u natječajnu dokumentaciju s obzirom da mu nije omogućen uvid u mjerila vrednovanja ponuda, bodove koje su ostvarili ostali ponuditelji te cjeloviti tekst izvješća o vrednovanju tužitelja.

- prava obrane i prava na učinkovitu sudsku zaštitu.
2. Drugi tužbeni razlog, koji se odnosi na financijsku ponudu koju je dao tužitelj. U tom pogledu tužitelj ističe povredu:
- članka 296. UFEU-a zbog proturječnog i nedovoljnog obrazloženja.
 - prava na dobru upravu iz članka 41. stavka 2. Povelje Europske unije o temeljnim pravima.
 - članka 112. stavka 1. Uredbe (EU, Euratom) br. 966/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2012. o financijskim pravilima koja se primjenjuju na opći proračun Unije i o stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EZ, Euratom) br. 1605/2002 (SL L 298, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 1., svezak 9., str. 183.).
 - članka 160. stavka 3. Delegirane uredbe Komisije (EU) br. 1268/2012 od 29. listopada 2012. o pravilima za primjenu Uredbe (EU, Euratom) br. 966/2012 Europskog parlamenta i Vijeća o financijskim pravilima koja se primjenjuju na opći proračun Unije (SL L 362, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 1., svezak 7., str. 248.).
 - načela jednakog postupanja i transparentnosti u fazi vrednovanja ponuda za dodjelu ugovora kao i načela jednakih mogućnosti svih ponuditelja.
3. Treći tužbeni razlog, koji se odnosi na tehničku ponudu tužitelja. U tom pogledu tužitelj ističe povredu:
- članka 296. UFEU-a zbog proturječnog i nedovoljnog obrazloženja.
 - prava na dobru upravu iz članka 41. stavka 2. Povelje Europske unije o temeljnim pravima.
 - članka 112. stavka 1. Uredbe (EU, Euratom) br. 966/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2012. o financijskim pravilima koja se primjenjuju na opći proračun Unije i o stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EZ, Euratom) br. 1605/2002 (SL L 298, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 1., svezak 9., str. 183.).
 - članka 139. stavka 1. i članka 160. stavka 3. Delegirane uredbe Komisije (EU) br. 1268/2012 od 29. listopada 2012. o pravilima za primjenu Uredbe (EU, Euratom) br. 966/2012 Europskog parlamenta i Vijeća o financijskim pravilima koja se primjenjuju na opći proračun Unije (SL L 362, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 1., svezak 7., str. 248.).
 - načela transparentnosti i članka 16. Povelje o temeljnim pravima Europske unije.

Tužitelj također ističe iskrivljavanje rezultata iz dokumenata.

SLUŽBENIČKI SUD

Presuda Službeničkog suda (drugo vijeće) od 16. siječnja 2014. – Guinet protiv EIB-a

(Predmet F-107/12) ⁽¹⁾

(Javna služba — Osoblje EIB-a — Mirovinski sustav — Prijenos mirovinskih prava — Naknada za nepovoljan položaj koji proizlazi iz zakašnjelog prijenosa mirovinskih prava — Uvjet stvarnog prijenosa mirovinskih prava stečenih izvan mirovinskog sustava EIB-a — Načelo jednakog postupanja)

(2014/C 223/67)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Philippe Guinet (Luxembourg, Luksemburg) (zastupnik: L. Levi, odvjetnik)

Tuženik: Europska investicijska banka (zastupnici: T. Gilliams, G. Nuvoli, agenti, uz asistenciju D. Waelbroeck i A. Durona, odvjetnici)

Predmet

Zahtjev za poništenje implicitne odluke kojom EIB odbija zahtjev tužitelja za izračun revaloriziranih godina mirovinskog staža te zahtjev za naknadu štete

Izreka presude

1. Tužba je odbijena.
2. P. Guinet snosi vlastite troškove i nalaže mu se snošenje triju četvrtina troškova Europske investicijske banke.
3. Europska investicijska banka snosi jednu četvrtinu vlastitih troškova.

⁽¹⁾ SL C 366,24.11.2012., str. 41.

Presuda Službeničkog suda (drugo vijeće) od 22. svibnja 2014. – CI protiv Parlamenta

(Predmet F-130/12) ⁽¹⁾

(Javna služba — Primici od rada — Obiteljske naknade — Naknada za uzdržavano dijete — Dvostruka naknada za uzdržavano dijete — Članak 67. stavak 3. Pravilnika o osoblju — Uvjeti za dodjelu — Sporazumno rješenje spora između stranaka nakon intervencije Europskog ombudsmana — Provedba — Obveza pažnje)

(2014/C 223/68)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: CI (zastupnici: B. Cortese i A. Salerno, odvjetnici)

Tuženik: Europski parlament (zastupnici: E. Despotopoulou i M. Ecker, agenti)

Predmet

Zahtjev za poništenje odluke kojom se odbija dodjela dvostruke naknade za uzdržavano dijete prema članku 67. stavku 3. Pravilnika o osoblju

Izreka presude

1. Odluka Europskog parlamenta od 5. prosinca 2011. kojom se odbija produženje, računajući od 1. lipnja 2008., dvostruke naknade za uzdržavano dijete, kao i odluka od 20. srpnja 2012. kojom se odbija žalba, poništava se.
2. U preostalom dijelu tužba se odbija.
3. Europski parlament mora snositi vlastite troškove i nalaže mu se snošenje troškova CI-ja.

⁽¹⁾ SL C 71,9.3.2013., str. 29.

Presuda Službeničkog suda (drugo vijeće) od 30. siječnja 2014. – Ohrgaard protiv Komisije

(Predmet F-151/12) ⁽¹⁾

(Javna služba — Primici od rada — Naknada za život u inozemstvu — Uvjet boravišta predviđen u članku 4. stavku 1. točki (b) Priloga VII. Pravilniku o osoblju — Rad u međunarodnoj organizaciji — Pojam — Probni rad od pet mjeseci u Komisiji — Isključenje)

(2014/C 223/69)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Jakob Ohrgaard (Frederiksberg, Danska) (zastupnici: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis, É. Marchal, D. de Abreu Caldas, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: J. Currall i V. Joris, agenti)

Predmet

Zahtjev za poništenje odluke kojom je odbijeno tužiteljevo pravo na naknadu za život u inozemstvu

Izreka presude

1. Odluka Europske komisije od 6. ožujka 2012. kojom se odbija pravo J. Ohrgaarda na naknadu za život u inozemstvu, kako je izmijenjena odlukom od 31. kolovoza 2012. o odbijanju žalbe poništava se.
2. Europska komisija snosi vlastite troškove te joj se nalaže snošenje troškova J. Ohrgaarda.

⁽¹⁾ SL C 55,23.2.2013., str. 26.

Rješenje Službeničkog suda (drugo vijeće) od 14. siječnja 2014. – Lebedef protiv Komisije**(Predmet F-60/13) ⁽¹⁾**

(Javna služba — Dužnosnici — Evidentiranje odsustva zbog bolesti — Neodobreni izostanak — Oduzimanje od godišnjeg odmora koje je provelo tijelo za imenovanje — Podnošenje zahtjeva elektroničkom poštom — Saznanje zainteresirane osobe o postojanju odluke — Propuštanje otvaranja elektroničke pošte i upoznavanja sa sadržajem te odluke otvaranjem hiperpoveznice — Dopustivost — Rokovi — Određivanje dana od kojeg se zainteresirana osoba mogla upoznati sa sadržajem odluke)

(2014/C 223/70)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Giorgio Lebedef (Senningerberg, Luksemburg) (zastupnik: F. Frabetti, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: C. Berardis-Kayser i G. Berscheid, agenti)

Predmet

Zahtjev za poništenjem odluke kojom se prešutno odbija zahtjev koji je tužitelj postavio na temelju članka 90. stavka 1. Statuta, u vezi s ispravkom prijave svojeg izostanka zbog bolesti u sustavu SysPer2

Izreka rješenja

1. Zahtjev se odbacuje kao očito nedopušten.
2. Tužitelj snosi vlastite troškove, kao i troškove Europske komisije.

⁽¹⁾ SL C 274, 21.9.2013., str. 29.

ISSN 1977-1088 (elektroničko izdanje)
ISSN 1977-060X (tiskano izdanje)

Ured za publikacije Europske unije
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

HR